

வெளியீடு—9—8—1968]

Issued—9—8—1968]

தமிழக சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித் துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

திங்கட்கிழமை, 1968 பிப்ரவரி 12

Monday, 12th February 1968

தொகுதி VIII—எண். 1

Volume VIII—No. 1

தமிழக அரசு
1968

GOVERNMENT OF MADRAS
1968

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

விசை, 50 காசுகள்]
Price, 50 Paise]

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

GOVERNOR OF MADRAS.

SARDAR UJJAL SINGH

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

1. THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI, M.A., *Chief Minister : To be Minister in-charge of Public General Administration, Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers and Deputy Collectors Finance, Planning, Police Elections, Prohibition, Indian Overseas, Refugees and Evacuees and Food Production.*

2. THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN, *Minister in-charge of Education (including Technical Education): Official Language, Industries, Textiles, Yarn, Handlooms, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Electricity, Employment and Training; Companies, Religious Endowments and Legislature.*

3. THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI, *Minister in-charge of Public Works : Minor Irrigation including S.M.I.P. Works, Highways, Transport, Nationalised Transport and Ports.*

4. THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN, *Minister in-charge of Food : Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishments and Commercial Taxes.*

5. THE HON. THIRU A. GOVINDASAMY, *Minister in-charge of Agriculture : Animal Husbandry, Fisheries, Forests and Cinchona.*

6. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU, *Minister in-charge of Harijan Welfare : Information and Publicity, Stationery and Printing, Government Press, Cinematograph Act, Women's and Children's Welfare.*

7. THE HON. THIRU S. MADHAVAN, *Minister in-charge of Law : Co-operation, Courts, Prisons, Registration, Approved Schools and Vigilance Services, Passports, Legislation on Chits, Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Labour and Housing.*

8. THE HON. THIRU SADIQ PASHA, *Minister in-charge of Public Health : Medicines, Accommodation Control, Orphanages, Beggars, Newsprint Control, Wakf, Prices and Supplies of Goods Act.*

9. THE HON. THIRU M. MUTHUSAMY, *Minister in-charge of Municipal Administration : Community Development, Panchayats, Bhoodan and Gramdan, Khadi and Village Industries; Rural Industries Project and Ex-servicemen.*

தமிழக அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழக ஆளுநர்:

சர்தார் உஜ்ஜல் சிங்.

அமைச்சரவையினர்.

1. மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாத்துரை, எம்.ஏ. (முதல் அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்) அதிகாரிகள், மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகள், துணைக் கலெக்டர்கள் ஆகியவை குறித்த அலுவல்கள், நிதி, திட்டமிடுதல், போலீஸ், தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்; உணவு உற்பத்தி.

2. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி, தொழில் அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : கல்வி (தொழிற் கல்வி உட்பட), ஆட்சிமொழி, தொழில்கள், ஆலைத்துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள், இரும்பு-உருக்குக் கட்டுப்பாடு, மின்சாரம், வேலைவாய்ப்பும் பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சமய அறக் கட்டளைகளும் சட்டப் பேரவையும்.

3. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : பொதுப்பணிகள், சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்ட வேலைகள் உட்பட சிறு பாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, துறைமுகங்கள்.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் (உணவு, வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : உணவு, வரி வருவாய், வருவாய்த்துறைக் கழகம், மாவட்ட ரெவின்யூ திறுவனங்கள், வாணிக வரிகள்.

5. மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி (வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : வேளாண்மை, கால்நடைவளர்ப்பு, மின்வளம், காடுகள், சிங்கோடு.

6. மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நல, செய்தித்துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : அரிசன நலன், செய்தி-விளம்பரத் துறை, எழுது பொருள் அச்சுத்துறை, அரசாங்க அச்சகம், சினிமாப் படங்கள் சட்டம், மகளிர்-சிறுவர் நலன்.

தமிழக அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழக ஆளுநர்:

சர்தார் உஜ்ஜல் சிங்.

அமைச்சரவையினர்.

1. மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாத்துரை, எம்.ஏ. (முதல் அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்) அதிகாரிகள், மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகள், துணைக் கலெக்டர்கள் ஆகியவை குறித்த அலுவல்கள், நிதி, திட்டமிடுதல், போலீஸ், தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்; உணவு உற்பத்தி.

2. மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி, தொழில் அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : கல்வி (தொழிற் கல்வி உட்பட), ஆட்சிமொழி, தொழில்கள், ஆலைத்துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப் பொருள்கள், இரும்பு-உருக்குக் கட்டுப்பாடு, மின்சாரம், வேலைவாய்ப்பும் பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சமய அறக் கட்டளைகளும் சட்டப் பேரவையும்.

3. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : பொதுப்பணிகள், சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்ட வேலைகள் உட்பட சிறு பாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், போக்குவரத்து, நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, துறைமுகங்கள்.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் (உணவு, வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : உணவு, வரி வருவாய், வருவாய்த்துறைக் கழகம், மாவட்ட ரெவின்யூ நிறுவனங்கள், வானிக வரிகள்.

5. மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி (வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : வேளாண்மை, கால் நடைவளர்ப்பு, மீன்வளம், காடுகள், சிங்கோலு.

6. மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நல, செய்தித்துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : அரிசன நலன், செய்தி-விளம்பரத் துறை, எழுது பொருள் அச்சத்துறை, அரசாங்க அச்சகம், சினிமாப் படங்கள் சட்டம், மகளிர்-சிறுவர் நலன்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (சட்டம், கூட்டுறவு அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : சட்டம், கூட்டுறவு, நீதிமன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள், பத்திரப் பதிவு, சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், சீட்டு நிதிகள் சட்டம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன் பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், தொழிலாளர், வீட்டுவசதி.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (சுகாதாரத்துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : பொதுச் சுகாதாரம், மருந்துகள், இடவசதிக் கட்டுப்பாடு, அனாதை இல்லங்கள், இரவலர்கள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள், சரக்குகளின் விலைகள், வழங்கல் குறித்த சட்டம்.

9. மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி (உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்) பொறுப்பு வகிக்கும் துறைகள் : நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய வளர்ச்சி, பஞ்சாயத்துக்கள், பூதான, கிராமதான இயக்கங்கள், கதர், கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் சட்டம், முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழக சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர் :

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்

பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

புலவர் கா. கோவிந்தன்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி.

திரு. ந. தருமலிங்கம்.

திரு. எஸ். முருகையன்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்.

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி;எல்.

உதவிச் செயலாளர்கள்.

திரு. கே. எம். நாகராஜன், பி. ஏ., எல்.எல்.பி.

திரு. கு. புஜங்க ராவ், பி.ஏ., எல்.எல்.பி.

திரு. த. இராதகிருஷ்ணன், எஸ்டேட் அதிகாரி.

திரு. ஜி. இராகவன்.

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழக சட்டப் பேரவை
உறுப்பினர்களின் (ஆங்கில அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
1	அப்துல் கபூர் சாகிப், எம்.	இராணிப்பேட்டை.
2	ஆதித்தனார், சி. பா. (பேரவைத் தலைவர்)	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
3	அக்கினிராஜு, எஸ்.	திருப்பரங்குன்றம்.
4	அழகமுத்து, து. ப. (ஆளுங்கட்சி இணைப் பாளர்).	உப்பிலியாபுரம்.
5	அழகர்சாமி, சோ.	கோயில்பட்டி.
6	அழகுத்தேவர், எஸ்.	சிவகாசி.
7	அலங்காரம், மு.	கடலாடி (செ.வ.)
8	ஆனந்தன், மு.	ரிசிவந்தியம் (செ.வ.)
9	(ஆண்டி என்ற) குருசாமி, கே	ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர். (செ.வ.)
10	அண்ணாமலை, சி.வி.எம்.	கடம்பத்தூர்.
11	அண்ணாமலை, வி. டி.	பெரணமல்லூர்.
12	அரங்கநாதன், ஆர். என்.	சோளிங்குபுரம்.
13	அரங்கண்ணல், இராம.	மயிலாப்பூர் (சென்னை மாநகரம்).
14	அரசு, அ. பொ.	திருவொற்றியூர்.
15	ஆறுமுகம், அ.	எடப்பாடி.
16	ஆறுமுகம், எஸ்.	வீரபாண்டி.
17	ஆலடி அருண்	ஆலங்குளம்.
18	ஆசைத்தம்பி, ஏ.வி.பி.	எழும்பூர் (சென்னை மாநகரம்).
19	ஆதிமூலம், டி. எஸ்.	சேரன்மகாதேவி.
20	பாலன், எம். சி.	நாகர்கோவில்.
21	பாலகிருஷ்ணன், ஏ. கோ.	வாணூர் (செ.வ.)
22	பலராமன், இல.	கணியம்பாடி.
23	பாலசுப்பிரமணியன், செ.	பெருந்துறை.
24	பாலசுப்பிரமணியன், ஏ.	திண்டுக்கல்.
25	பெள்ளி கௌடர், ஜெ.	கூனூர்.
26	பாரதி மோகன், கோ.	குத்தாலம்.
27	பூபதி, எம்.	கோயம்புத்தூர்-கிழக்கு.
28	பூவராகன், கோ.	விருத்தாசலம்.
29	போஜன், கே.	உதகமண்டலம்.
30	சீமைச்சாமி, கரு.	மானாமதுரை.
31	சிதம்பரநாத நாயர், எ.	கொளச்சல்.
32	சின்னராஜி கவுண்டர், சி. கே.	திருப்பத்தூர்.
33	சின்னச்சாமி, மு.	ஈரோடு.
34	சின்னச்சாமி, வி.	ஏர்க்காடு (ஆ.வ.)
35	சித்தன், என். எஸ். வி.	திருமங்கலம்.
36	தனுஷ்கோடி, பி. எஸ்.	திருவாரூர் (செ.வ.)
37	தருமலிங்கம், ந.	திருத்துறைப்பூண்டி.

தொடர்
எண்.

உறுப்பினர் பெயர்.

தொகுதி.

(1)	(2)	(3)
38 துரைராஜ், சு. ம.		திருவள்ளூர் (செ.வ.)
39 துரைபாண்டியன், என்.		நாங்குனேரி.
40 துரைராஜ், பி.		சங்கரன்கோவில் (செ.வ.)
41 துரைசாமி, சு.		திருப்பூர்.
42 துரையாசன், ஆ.		அறந்தாங்கி.
43 எட்மண்ட் பெர்னாண்டோ, ஜி. ஆர்.		திருச்செந்தூர்.
44 இளம்வழுதி, இசெ.		கடலூர்.
45 எல்லப்பன், பி. எஸ்.		அச்சரப்பாக்கம் (செ.வ.)
46 கணேசன், எல்.		ஓர்த்தநாடு.
47 கணேசன், எஸ்.		செம்பனர்கோவில்.
48 ஜார்ஜ், வ.		பத்மநாபபுரம்.
49 ஞானசம்பந்தன், கொ. இர.		நாகப்பட்டினம்.
50 கோமதிசங்கர தீட்சிதர், க.		அம்பாசமுத்திரம்.
51 கோபால், எம்.		குன்றத்தூர் (செ.வ.)
52 கோவிந்தன், கே. ஆர்.		தாரமங்கலம்.
53 கோவிந்தன். புலவர் கா. (பேரவைத் துணைத் தலைவர்).		செய்யாறு.
54 கோவிந்தராசன், சொ.		மதுரை சென்ட்ரல்.
55 கோவிந்தராசன், சி.		நெல்லிக்குப்பம்.
56 கோவிந்தராசன், வி. எஸ்.		புரசவாக்கம் (சென்னை மாநகரம்).
57 கோவிந்தராசன், கே.		கோயம்புத்தூர்-மேற்கு.
58 கோவிந்தராசன், ஆ.		புவனகிரி.
59 கோவிந்தசாமி, எ. (அமைச்சர்)		முழையூர்.
60 ஹபிபுல்லாபேக், டாக்டர்		ஹாப்பர் (சென்னை மாநகரம்).
61 ஹாண்டே, டாக்டர் எச். வி.		பார்க் டவுன் (சென்னை மாநகரம்).
62 இராசரத்தினம், டி.		ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
63 ஜேம்ஸ், ஜே.		திருவட்டார்.
64 ஜானகியம்மாள், திருமதி கே. பி.		மதுரை-கிழக்கு.
65 ஜயராஜ், பி.		நன்னிலம் (செ.வ.)
66 ஜயராமன், கி.		சேலம்-1.
67 ஜெயராமன், பி.		பேர்னாம்பட்டு (செ.வ.)
68 கலியமூர்த்தி என்ற மூர்த்தி, ஆ. கு.		ஜெயங்கொண்டம் (செ.வ.)
69 கனகசபை, ரா.		சிதம்பரம்.
70 கந்தசாமி கவுண்டர், செ.		அரவக்குறிச்சி.
71 கந்தசாமி, எம்.		குளித்தலை.
72 கந்தசாமி படையாச்சி, மு.		உளுந்தூர்ப்பேட்டை.
73 கண்ணன், எம். ஆர்.		பேசின் பிரிட்ஜ் (சென்னை மாநகரம்).
74 கண்ணப்பன், எம்.		கிணத்துக்கடவு.
75 கரியமாணிக்கம் அம்பலம், கரு. ராம.		திருவாடானை.
76 கருணாநிதி, மு. (அமைச்சர்)		சைதாப்பேட்டை (சென்னை மாநகரம்).

தொடர்
எண்.

உறுப்பினர் பெயர்.

தொகுதி.

(1)	(2)	(3)
77 கருப்பையா, ஆ.		கங்கைகொண்டான் (செ.வ.)
78 கருப்பையா, ஆர்.		அரியலூர்.
79 கருத்திருமன், பி. ஜி.		சத்தியமங்கலம்.
80 காசிராமன், நா.		கும்பகோணம்.
81 கேசவலு, தெ.		கள்ளக்குறிச்சி.
82 கிட்டப்பா, என்.		மாயூரம்.
83 கொளத்தூர் கோதண்டம்		மதுராந்தகம்.
84 கோதண்டராமன், வி. கே.		குடியாத்தம்.
85 கோதண்டராமையா, கே. எஸ்.		உத்தனப்பள்ளி.
86 கிருஷ்ணமூர்த்தி, கு.		பழனி (செ.வ.)
87 கிருஷ்ணமூர்த்தி, சி.		கொடவாசல்.
88 கிருஷ்ணமூர்த்தி, மு.		பேராலூரணி.
89 கிருஷ்ணன், அ.		மங்கனூர் (செ.வ.)
90 கிருஷ்ணன், ஈ. ஆர்.		சேலம்-2.
91 கிருட்டிணன், நா.		காஞ்சீபுரம்.
92 கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர், ரா.		அவினிசி.
93 குமாரசாமி, கே. என்.		பல்ஸ்டம்.
94 குப்பம்மாள், திருமதி சு.		போளூர்.
95 மாதவன், செ. (அமைச்சர்)		திருப்பத்தூர்.
96 மகாதேவன், ப.		கன்னியாகுமரி.
97 மலைச்சாமி, பெ.		மேலூர்.
98 மலைக்கண்ணன், வீ.		இளையங்குடி.
99 மணி, கே. பி. எஸ்.		சீர்காழி (செ.வ.)
100 மணி, எம். எஸ்.		திருச்சிராப்பள்ளி-1.
101 மணி, வி. எஸ். எஸ்.		ஆத்தூர்.
102 மாணிக்கவாசகம், இரா.		தொண்டாமுத்தூர்.
103 மணியன், பி. எஸ்.		சோழவந்தான்.
104 மாரிமுத்து, அ.		ஆடுதுறை.
105 மாரிமுத்து, ஏ. ஆர்.		பட்டுக்கோட்டை.
106 மாரிமுத்து, மூ.		தலைவாசல் (செ.வ.)
107 மார்டின், டி.		சாத்தான்குளம்.
108 மருதாசலம், என்.		பேரூர் (செ.வ.)
109 மதியழகன், கே. ஏ. (அமைச்சர்)		ஆயிரம்விளக்கு (சென்னை மர்நகரம்).
110 மெய்யப்பன், சா.		காரைக்குடி.
111 மேத்தா, எம்.		பெரியகுளம்.
112 மூக்கையா தேவர், பி. கே.		உசிலம்பட்டி.
113 முனுசாமி கௌண்டர், பி. எம்.		கிருஷ்ணகிரி.
114 முனுசாமி, ரா. ரா.		மேல்மலையனூர்.
115 முனியாண்டி, ஏ.		நிலக்கோட்டை (செ.வெ.).
116 முனு ஆதி		திருப்போரூர்.
117 முருகையன். புலவர் க.		திருவையாறு.

தொடர்
எண்.

உறுப்பினர் பெயர்.

தொடர்
எண்.

(1)	(2)	(3)
118	முருகேசன் க.	பாலக்காடு.
119	முருகையன், எஸ்.	கலசபாக்கம்.
120	முனுசாமி, செஞ்சி, வெ.	செஞ்சி.
121	முத்தையா கே. கே.	கடலூர்.
122	முத்தையா, மு.	ஒட்டப்பிட்டாடம் (செ.வ.)
123	முத்துலிங்கம், எஸ்.	வந்தவாசி (செ.வ.)
124	முத்துசாமி, பா. க. சி.	பெண்ணுகரம்.
125	முத்துசாமி, மா. (அமைச்சர்)	நாமக்கல்.
126	முத்துச்செல்வன், பு. செ.	முசிரி.
127	நாச்சிமுத்து, என்.	ஒட்டன்சத்திரம்.
128	நாகலிங்கம், பா.	பொன்னேரி (செ.வ.)
129	நாகசுந்தரம், ஆர்.	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
130	நல்லசிவன், க. ர.	மொடக்குறிச்சி.
131	நல்லசாமி, தோ. மு.	கரூர்.
132	நஞ்சன், சி.	கூடலூர் (செ.வ.)
133	நரசிம்மன், ஏ. சி.	ஆரணி.
134	நாராயணன், இரா.	வரகூர்.
135	நடராசன், மு. க. து.	லால்குடி.
136	நடராஜன், ஜி.	காட்பாடி.
137	நடராசன், ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
138	நெடுஞ்செழியன், இரா. (அமைச்சர்) அவை முன்னவர்)	திருவல்லிக்கேணி (சென்னை மாநகரம்).
139	பச்சையப்பன், எஸ். பி.	சங்கராபுரம்.
140	பழனி, சி.	ஓமலூர் (செ.வ.)
141	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப.	தாராபுரம் (செ.வ.)
142	பழனிவேல்ராஜன்	தேனி.
143	பன்னீர்செல்வம், எம்.	ஆம்பூர் (செ.வ.)
144	பரமசிவகவுண்டர், பி. என்.	பொங்குளூர்.
145	பரமசிவம், எஸ்.	ஆண்டிப்பட்டி.
146	பரிசுத்த நாடார், ஏ. ஓய். எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
147	பட்டாபி நாயுடு ஏ.	காவேரிப்பட்டினம்.
148	பீர்முஹம்மது, ஹாஜி. ம. மு.	மேலப்பாளையம்.
149	பெரியசாமி, பெ.	ராசிபுரம்.
150	பெருமாள், ஏ. ஆர்.	கரியாப்பட்டி.
151	பொன்னம்பலம், புலவர். பொ.	திருமயம்.
152	பொன்னப்ப நாடார், ஆர்.	விளவங்கோடு.
153	பொன்னுமலை, தி.	பனமரத்துப்பட்டி.
154	சாஜா, ஏ. எம்.	பவானி.
155	ராசகோபால், க. மு.	உத்திரமேரூர்.
156	சாஜமன்னார், எஸ். ஏ.	வாணியம்பாடி.
157	இராசாங்கம், மா.	கம்பம்.
158	ராஜாங்கம், என்.	குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
159	ராஜவாங்கு, பு. ஏ.	ருச்செங்கோடு.

தொடர்
எண்.

உறுப்பினர் பெயர்.

தொகுதி.

(1)	(2)	(3)
160	ராமச்சந்திர துரை, ரா.	 கந்தர்வக்கோட்டை.
161	இராமச்சந்திரன், க. ந.	 ஆண்டிமடம்.
162	ராமச்சந்திரன், எம். ஜி.	 பரநிங்குமலை.
163	இராமச்சந்திரன், எஸ்.	 பண்டுட்டி.
164	ராமலிங்கம், எஸ்.	 ஸ்ரீரங்கம் (செ.வ.)
165	இராமமூர்த்தி, க.	 திண்டிவனம்.
166	ராமன், மு.	 கண்டமங்கலம் (செ.வ.)
167	ராமன், ஓ. பி.	 மேலூர்-தெற்கு (செ.வ.)
168	இராமராசன், வ. க.	 பவானிசாகர் (செ.வ.)
169	இராமசாமி, இ.	 வால்பாறை (செ.வ.)
170	ராமசாமி கவுண்டர், கே. எம்.	 கோபிசெட்டிபாளையம்.
171	ராமசாமி நாயுடு, எஸ்.	 சாத்தூர்.
172	ராமசாமி, எஸ். ஜே.	 அரக்கோணம்.
173	இராசு, ஜே. எஸ்.	 பெரம்பலூர் (செ.வ.)
174	இரத்தினசபாபதி, மு.	 விளாத்திகுளம்.
175	ரெத்தினதேவர், ரா.	 முதகுளத்தூர்.
176	சாதிக்காட்சா, எஸ். ஜே. (அமைச்சர்).	 உருமலைப்பேட்டை.
177	சகாதேவக் கண்டர், கே.	 தண்டாரம்பட்டு.
178	சாமிநாதன், கே. என்.	 வெள்ளைக்கோயில்.
179	சங்கரய்யா, என்.	 மதுரை-மேற்கு.
180	சந்தானம், பி. எஸ்.	 செங்கம் (செ.வ.)
181	சாரதி, மா. பா.	 வேலூர்.
182	சத்தியவாணிமுத்து, டாக்டர் (திருமதி) (அமைச்சர்).	 பெரம்பூர் (செ.வ.) (சென்னை மாநகரம்).
183	சீனிவாசன், பெ.	 விருதுநகர்.
184	செல்லக் கவுண்டர், அ.	 சேந்தமங்கலம் (ஆ.வா.)
185	சேனாபதி, அ.	 காங்கேயம்.
186	சேதுராமன், சி.	 சிவகங்கை.
187	சண்முகம், எம்.	 விழுப்புரம்.
188	சண்முகசுந்தரம், அ. ப.	 பொள்ளாச்சி.
189	சண்முகம், வி. எஸ்.	 விராலிமலை.
190	சிறைமீட்டான், தொ. க.	 பரமக்குடி (செ.வ.)
191	சிவஞானம், ம. பொ.	 தியாகராயநகர் (சென்னை மாநகரம்).
192	சிவபெருமான், க. ந.	 ஆத்தூர்.
193	சிவசாமி, மு. ச.	 தூத்துக்குடி.
194	சிவசுப்பரமணியன், எஸ்.	 காட்டுமன்றூர் கோவில் (செ.வ.)
195	சோமசுந்தரம், ந.	 வலங்கைமான் (செ.வ.)
196	சௌந்தரபாண்டியன், நா.	 ராதாபுரம்.
197	சௌந்தரபாண்டியன், பெ.	 கிருஷ்ணராயபுரம், (செ.வ.)
198	சௌந்தராஜ மூப்பனார், இரா.	 பாபநாசம்.
199	சுந்தர பாரதி, செளடி, எஸ். ..	 அருப்புக்கோட்டை.

தொடர் எண்.	உறுப்பினர் பெயர்.	தொகுதி.
(1)	(2)	(3)
200	சீனிவாசன், சு.	 போடிநாயக்கனூர்.
201	சுவாரெஸ், திருமதி ஏ.	 நியமன உறுப்பினர்.
202	சுப்பாராஜு, ஏ. அ.	 இராஜபாளையம்.
203	சுப்பையா, ஆ. கு.	 கோட்டூர் (செ.வ.)
204	சுப்பையா, கே. வி.	 ஆலங்குடி.
205	சுப்பையா முதலியார், ஏ. ஆர்.	 கடையநல்லூர்.
206	சுப்பரமணியம், அ. லெ.	 திருநெல்வேலி.
207	சுப்பரமணிய கவுண்டர், எம்.	 தர்மபுரி.
208	சுப்பரமணியம், இ. எம்.	 திருக்கோவிலூர்.
209	சுரேந்திரன், எம்.	 மேட்டூர்.
210	சுவாமிநாத உடையார், த. சி.	 மனலூர்குடி.
211	சுவாமிநாதன், வை.	 திருவெறும்பூர்.
212	தம்பி நாயக்கர், பா.	 வடமதுரை.
213	தங்கப்பன், டி.	 இராமநாதபுரம்.
214	தவமணி தேவர், வி.	 சேடப்பட்டி.
215	தீர்த்தகிரி, ந.	 ஹாரூர் (செ.வ.)
216	தீர்த்தகிரி கவுண்டர், தி.	 ஊத்தங்கரை.
217	திம்மராய கவுண்டர், தி. சி.	 நாட்டாம்பள்ளி.
218	திப்பையா, டி. டி. எஸ்.	 மேட்டுப்பாளையம்.
219	வடிவேலு, எஸ். கே.	 தெரட்டியம்.
220	வரதராஜன், என்.	 வேடசந்தூர்.
221	வேதாசலம், மு.	 வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை மாநகரம்).
222	வீரமணி, சி.	 சங்கரி (செ.வ.)
223	வீராசாமி, ந.	 ஆர்க்காடு.
224	வேலப்பன், சி. வே.	 கபிலமலை.
225	வெள்ளத்துறை, ஏ.	 வாசுதேவநல்லூர்.
226	வேலுசாமி, பி.	 சிங்காநல்லூர்.
227	வெங்கடாசல தேவர், பெ.	 வேதாரண்யம்.
228	வெங்கடசாமி, பி.	 ஹோசூர்.
229	வேழவேந்தன், கா.	 கும்மிடிப்பூண்டி.
230	விஜயரகுநாத தொண்டமான், ஆர்.	 புதுக்கோட்டை.
231	விஜயராஜ், தா.	 திருவண்ணாமலை.
232	வினாயகம், கே.	 திருத்தணி.
233	விசுவநாதன், செ. கோ.	 செங்கற்பட்டு.
234	வில்லியம், எம்.	 கிள்ளியூர்.
235	[]	 தென்காசி.

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண்.	பெயர்.
(1)	(2)
1	அண்ணாதுரை, சி. என். (முதலமைச்சர்).
2	நாராயணசாமி முதலியார், கே. (தலைமை வழக்கறிஞர்).

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் உரையின் மூலம்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் உரையின் மூலம்
மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் உரையின் மூலம்

தமிழக சட்டப் பேரவை.

[இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கூடும் நான்காவது சட்டப் பேரவையின் மூன்றாவது கூட்டத் தொடர்.]

திங்கட்கிழமை, 1968 பிப்ரவரி 12

சென்னை செயின்ப் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 11 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. நீத்தார் நினைவுக் குறிப்பு.

(i) திரு. பி. துரைசாமி ரெட்டியார், (i) திரு. எம். ஜெங்கல் ரெட்டியார்—முன்னாள் உறுப்பினர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1957-லிருந்து 1962-வது ஆண்டுவரை ஆரணி தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ்நாட்டுச் சட்டப் பேரவையின் முன்னாள் உறுப்பினரான திரு. பி. துரைசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் 12-10-1967 அன்று மறைந்து விட்டதைக் குறித்தும்,

1957-லிருந்து 1962-வது ஆண்டுவரை செஞ்சி தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தமிழ்நாட்டுச் சட்டப்பேரவையின் முன்னாள் உறுப்பினராகவும், 1966-லிருந்து சட்டமன்ற மேலவையின் தென்னாற்காடு மாவட்ட உள்ளாட்சித் தொகுதியின் சார்பில் உறுப்பினராகவும் இருந்துவந்த திரு. எம். ஜெங்கல் ரெட்டியார் அவர்கள் 9-2-1968 அன்று காலமானதைக் குறித்தும்,

இப்பேரவையின் இரங்கலையும் ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் அவர்களை இழந்த குடும்பத்தினருக்கு நான் தெரிவிக்கிறேன்.

மறைந்த பெரியவர்களுக்கு மரியாதை அளிக்கும் வகையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் எழுந்து, ஒரு நிமிடம் மவுனமாக நிற்கும்படி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர்கள் ஒரு நிமிடம் மவுனமாக எழுந்து நின்றார்கள்.

2. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Shift system in Queen Mary's College

* 1 Q.—THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether shift system has been introduced in the P.U.C. in Queen Mary's College, Madras, from this year; and

(b) if so, the additional number of students admitted?

[1968 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : இந்த மாலை வகுப்புகள் மற்றக் கல்லூரிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, 'மாற்று முறை வகுப்பு ஏற்பாடு' (ஷிப்ட் சிஸ்டம்) பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்டிருந்தார்கள். அதற்கு இல்லை' என்று பதில் அளித்தேன். ஆனால், மாலை நேர வகுப்புகள் சென்னை இராணி மேரிக் கல்லூரியில் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. சென்ற ஆண்டு, இராணி மேரிக் கல்லூரியில் 'மாற்று முறை வகுப்பு ஏற்பாடு' (ஷிப்ட் சிஸ்டம்) வைக்கலாமா என்று யோசிக்கப்பட்டு, இருக்கின்ற நெருக்கடியைத் தீர்க்க மேலும் இரண்டு பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக 160 மாணவியர்களுக்கு இடம் கொடுத்தால் போதும் என்று கருதி, ஷிப்ட் சிஸ்டம் வைக்காமல் இரண்டு பிரிவுகள் கூடுதலாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இராணி மேரிக் கல்லூரியில் மாலை நேர வகுப்புகள் நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன.

திரு. கே. வினாயகம் : ஐயா, சென்ற ஆண்டு, கல்லூரிகளில் புகு முக வகுப்புகளில் சேரவேண்டும் என்பதற்காகப் போடப்பட்ட விண்ணப்பத் தாள்கள் எத்தனை? அவற்றில் எத்தனை தாள்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை? விண்ணப்பம் செய்துகொண்ட அனைவருமே சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் மாற்றுத் திட்டம் வைத்திருக்கவேண்டாமே. மாற்றுத் திட்டம் வேண்டுமென்ற நிலையில், எத்தனை மாணவர்களின் விண்ணப்பத் தாள்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும். ஆனால், கூடுமானவரை நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காகப் பல கல்லூரிகளில் அதனுடைய பிரிவுகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில், கலைக் கல்லூரிகளில் பிரிவுகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டன.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாற்று 'முறை வகுப்பு ஏற்பாடு' (ஷிப்ட் சிஸ்டம்) வேறு எந்தக் கல்லூரிகளில் விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எந்தக் கல்லூரியிலும் மாற்று முறை வகுப்பு ஏற்பாடு அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. அடுத்த ஆண்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட வேண்டுமா என்று யோசிப்பதற்காக, அதற்கான முன்னேற்பாடுகள் செய்யும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒருகால் அதிகமான எண்ணிக்கை வருமானால் சமாளிப்பதற்கு முடியுமா, எந்த எந்தக்

1968 பிப்ரவரி 12]

கல்லூரியில் இட வசதி இருக்கிறது, ஆசிரியர் வசதி இருக்கிறது என்பன போன்ற விவரங்களைச் சேகரிக்கும் பொருட்டு பல்கலைக் கழகத்திற்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : Are the Government satisfied that there are enough number of seats in the Government Colleges ? If so, what is the basis for a large number of applications and also 'Letters to the Editor' appearing in the Press that there are no seats in a number of colleges ? In the light of the great rush to the Colleges, do the Government really think that the number of seats has been considerably increased. May I know what steps the Government propose to take in the matter ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டு 48,000 இடங்கள் இருந்தன. சென்ற ஆண்டு, 56,000 இடங்கள் என்னும் அளவுக்கு எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டது. அதன்மூலம் நிலைமை ஓரளவு சமாளிக்கப்பட்டது. 'இட நெருக்கடி' என்னும்போது, அது சில பாடங்களைப் பொறுத்தும், சில கல்லூரிகளைப் பொறுத்தும் ஏற்படுகிறது. சிலபல கல்லூரிகளில் இன்னும் இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், சில குறிப்பிட்ட கல்லூரிகளில்தான் சேர வேண்டும் என்று மாணவர்கள் முன்வரும் காரணத்தினாலும், அதுவும் சில குறிப்பிட்ட பாடங்களை எடுத்துப் படிக்கவேண்டும் என்று மாணவர்கள் விரும்புகிற காரணத்தினாலும் சில நெருக்கடிகள் இருக்கின்றன. ஓரளவுக்குச் சென்ற ஆண்டு சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு வருகிற நிலைமையைப் பொறுத்துத்தான், மாற்று முறை வகுப்பு ஏற்பாடு எங்கெங்கே செய்யலாம், எந்த அளவுக்கு நிலைமையைச் சமாளிக்கலாம் என்பது ஆராயப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஒரு சில கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் விண்ணப்பித்துக் கொண்டும், போதுமான இடம் இல்லாத காரணத்தால், 'ஷிப்ட் சிஸ்டம்' ஏற்படுத்தவேண்டிய நிலைமையும், மற்ற சில கல்லூரிகளில் இடங்கள் காலியாக இருந்தும் அந்த இடங்கள் நிறைவு படாமல் காலியாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே, இடம் இடைக்காமல் கல்லூரியில் சேர்த்து படிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும் மாணவர்களை, இடங்கள் காலியாக இருக்கும் கல்லூரிகளில் போங்ச் சேர்ந்து படிக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இந்த நல்ல யோசனையைச் சர்க்காரேதான் அமல் செய்ய வேண்டும் என்பது இல்லை. கனம் உறுப்பினர்கூட, மாணவர்களையோ பெற்றோர்களுையோ பார்த்துச் சொல்லலாம்.

திரு. கே. வினாயகம் : ஐயா, மனுக்கள் அதிகமாக வருவதனாலே, அனைவருக்கும் இடம் தேடித்தர முடியாத சிக்கலான நிலைமை அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் இருப்பதால், அவர்களை 'ஷிப்ட் சிஸ்டம்' தில் படிக்கவைக்க முடியுமா என்ற கேள்வியை

[1968 பிப்ரவரி 12]

எழுப்பியபோது, “அப்படி அதிகமாக வந்தால் வருகிற ஆண்டு பார்த்துக்கொள்ளலாம்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் அதையொட்டி, அப்படி அதிகமாக மனுக்கள் வந்து, அவர்களுக்காக ஒரு வேலை ‘ஷிப்ட் சிஸ்டம்’ வைப்பது என்று முடிவு செய்தால், அதற்குத் தகுந்தாற்போல் ‘எக்ஸ்ட்ரா ஸ்டாஃப்’ போடுவார்களா? அல்லது இருக்கிறவர்களையே வைத்துக்கொண்டு, காலையில் கொஞ்சம் பார்த்துக்கொள், மாலையில் கொஞ்சம் பார்த்துக்கொள் என்று சொல்லி கல்வியின் தரம் குறைகிற அளவுக்கு ஏதாவது செய்துவிடுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தரம் குறையாத முறையிலே திட்டங்கள் வகுக்கப்படும்.

Prayer songs at schools

* 2 Q.—TAMIL G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether singing of Telugu songs at prayers at local schools in Hozur taluk in Salem district has been discontinued under instructions from the officials of the Education Department, recently; and

(b) if so, the reasons for taking such a step?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : சிறுபான்மை வகுப்பினருக்கு, தங்களுடைய தாய்மொழியில் பாடுவதற்கு, ‘ப்ரேயர்’ செய்வதற்கு உரிமை கிடையாதா? அதை அந்த வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி, அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவின்பேரில் தடுத்தாரா? அப்படித் தடுத்திருந்தால், அந்தச் செயலைத்தடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஓசூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் மொத்தம் 1,200 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 320 பேர் தமிழ் எடுத்துப் பயிலுகிற மாணவர்களாகவும் பாக்கிப் பேர்கள் தெலுங்கு எடுத்துப் பயிலுகிற மாணவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து அங்கே தெலுங்கிலே வழிபாடு முறை நடத்தப்பட்டு வந்தது. தமிழிலும் வழிபாடு நடைபெறவேண்டும் என்று 320 தமிழ் மாணவர்கள் தலைமையாசிரியரிடத்தில் விண்ணப்பித்து வந்தார்கள். அது பற்றிக் கவனிக்கலாம் என்று தலைமையாசிரியர் சொல்லிக் கொண்டே வந்தார். அதற்குப் பிறகு, தமிழில் பயிலும் மாணவர்கள், தமிழில் வழிபாடு வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, 25—8—1967 அன்று பள்ளிக்குச் செல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் அளவுக்கு வந்தார்கள். அதன் காரணமாக, தெலுங்கு மாணவர்களுக்கும் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் மனக் கசப்பு ஏற்பட்டு, அதன் மூலமாக சில கலவரங்கள்கூட ஏற்பட்டு, அங்கங்கே

1968 பிப்ரவரி 12]

இருக்கும் தமிழ் போர்களை அழிக்கும் முயற்சிகள் நடைபெற்றன. அதையொட்டி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மாவட்டக் காவல் துறை அதிகாரியும், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரியும் சென்று, ஊரிலே இருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மற்ற பொது மக்களின் பிரதிநிதிகள் எல்லாரையும் கூட்டி வைத்து, அவர்கள் மூலமாக ஓர் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, அதன் மூலமாக தெலுங்கில் வழிபாடு நடத்துவதோடுகூட, தமிழிலும் வழிபாடு நடத்தலாம் என்ற முறைக்கு வந்து, திருக்குறளில் ஓரிரு செய்யுட்களைத் தமிழில் சொல்லலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கலவரங்கள் நடந்த தேதி 25-8-1967. அதற்குப் பிறகு இரண்டு மூன்று நாட்கள் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதற்குப் பிறகு, 28-8-1967-லிருந்து சமூக மான முறை மேற்கொள்ளப்பட்டு, இப்பொழுது எந்தக் கலவரமும், எந்த அமைதியின்மையும் இல்லாத வகையில் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. அதுதான் ஏற்பட்ட நிலைமை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, with regard to prayer affairs in high schools in Hosur and also in Denkanikottah, the local Tamil officials exhibit discriminatory attitude. The non-Tamilians like Telugu and Kannadiga students were beaten and they were frustrated. I have already submitted a memorandum to the Hon. Chief Minister and requested him to go into the matter. Now may I request the Hon. Chief Minister to state the steps taken by him in that regard?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. கனம் உறுப்பினர் சொன்னதிலிருந்து சரியான தகவல் கிடைத்தால் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்கள் எல்லாம், அங்கு இதுவரையில் இறை வணக்க வழிபாடு தெலுங்கிலே நடைபெற்று வந்ததாகவும், அதை நிறுத்தி விட்டு அனைவரும் தமிழிலே இறைவழிபாடு நடத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்ததன் விளைவாக மாணவர்கள் வெளியிலே இருந்த தமிழ் விளம்பரப் பலகைகளையெல்லாம் அழித்தார்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. தெலுங்கிலே உள்ள இறைவழிபாட்டை நிறுத்திவிட்டு, தமிழிலே நடத்த ஏற்பாடு செய்ததன் காரணமாகவே, மாணவர்கள் தமிழ் விளம்பரப் பலகைகளை அழித்தார்கள் என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த தகவல்கள்தான் சரியான தகவல்கள். இதற்கிடையிலே கேள்விப்பட்டதெல்லாம், ஒவ்வொரு சாராரும் தங்களுக்குத் தோன்றிய தகவல்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தச் செயலை யார் துவக்கியதாக இருந்தாலும், மொழி உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் இவ்விதம் நடைபெற்றது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதை அரசு உணருகிறது. ஒவ்வொரு மொழியினருடைய உணர்ச்சிக்கும் பங்கம் விளைவிக்காதவகையில், அந்த வட்டார

[1968 பிப்ரவரி 12]

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், கல்வித் துறையில் உள்ளவர்கள் அனைவரையும் கலந்துபேசி ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, all these things have arisen as a result of the reorganisation of States and in certain parts of the Madras State, a particular minority community is in a majority in a smaller area. As the Hon. Chief Minister has been good enough to go to other neighbouring States and appreciate their languages like Telugu, Kannada and Malayalam, will he come forward in a sportsman-like manner and give an assurance that all the minority languages will be protected? Also, if the Hon. Chief Minister gives such a categorical assurance, that will dispel all these fears and will put everybody in the right spirit. Will he come forward to give such an assurance so that everything will go on in a peaceful way?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Sir, that assurance is already there. Even in the Zonal Council we have agreed that linguistic minorities and their rights will be protected. As a matter of fact, I have got a very great liking for the Telugu language and I would like it spread even in our parts. Even with regard to the Kanarese language, though I am not prepared to go to the length of the Leader of the Opposition by saying that 'my mother-tongue is Kanarese', I have the same feeling. I still consider that Tamil, Telugu, Kanarese and Malayalam belong to the Dravidian stock and therefore my love for the Telugu, Kanarese and Malayalam languages is equal to that of Tamil.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Chief Minister, will the Hon. Speaker be pleased to permit me to put questions in Telugu?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I have heard some of the Telugu speeches of my hon. Friend. It is so bad that I would not encourage it.

THIRU K. VINAYAKAM : Let the House judge whether my Telugu is bad or not.

Sir, now that the Hon. Chief Minister is going to launch upon the introduction of Tamil as the medium of instruction for all colleges and high schools from the next year, will he assure this House that the Telugus, Kannadigas and Malayalees living in our State and studying in colleges and schools in our State will be taught in the medium of their own mother-tongue and not in the medium of the regional language, viz., Tamil?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : My hon. Friend is confusing the medium of instruction with language study.

திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, ஒருநில் உயர் நிலைப்பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே அன்றாடம் காலையில்

1968 பிப்ரவரி 12]

தெலுங்கிலே இறை வணக்கம் பாட்டு பாடிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஒருநாள் உயர்தர கல்வி அதிகாரி ஒருவர் அங்கு வந்தபோது இறை வணக்கம் தெலுங்கிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. கல்வி அதிகாரி அவர்கள், “ஏன், இன்னும் இங்கே தெலுங்கிலே பாடுகிறீர்கள்?” என்று சொன்ன பிறகுதான் இந்தக் குழப்பங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? இதுபற்றி அந்தக் கல்வி அதிகாரியிடம் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் கொடுக்கும் தகவல் எங்களுக்கு வரவில்லை. அப்படி வந்திருந்தால் கல்வி அதிகாரியிடம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்கும்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நாடு ஒரு மதச் சார்பற்ற நாடு. இதில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் அன்றாடம் இறைவணக்கத்தைக் கட்டாயமாக நடத்தத்தான் வேண்டுமா? இறைவணக்கம் இல்லாது, தமிழ் வாழ்த்து, நாட்டு வாழ்த்து போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்து, மாணவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஒரு பரந்த நோக்கத்தை உண்டாக்க இந்த அரசாங்கம் ஏன் முயற்சி எடுக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, மதம் என்பது சில சம்பிரதாயங்களையும், சடங்குகளையும் கொண்டது. ஆனால் இறைவணக்கம் என்பது அதற்கும் அப்பாற்பட்டது.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்த பள்ளிகளில், எந்தெந்த மொழியில், எந்தெந்த இறைவணக்கப் பாடல்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் கோடிகளில்தான் இந்தப் பிரச்சினை எழும்பியிருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம், எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் கூறியபடி, மொழிவாரிப் பிரிவினை ஏற்பட்ட நேரத்தில், சில பகுதிகளில் தமிழ் மொழி அல்லாத வேற்று மொழி கொண்டவர்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இருப்பதால் இம்மாதிரியான பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. மொத்தத்தில், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தப் பிரச்சினை எழவேண்டிய நிலைமையே இல்லை. ஒன்று ஓசூர் பகுதி, இன்னொன்று தாளவாடிப் பகுதி. தாளவாடிப் பகுதியை கன்னடப் பகுதியில் சேர்த்துவிடலாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சுலபமான யோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். மக்களுக்காக அப்படிப் பேசுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தேர்தல் நேரத்தில் மக்களுக்கு அம்மாதிரியான வாக்கை அளித்திருக்கிறார்கள் என்றும் கேள்விப்பட்டேன். இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர அனைவரும் கலந்து பேசி, சுமுகமான உறவுமுறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1968 பிப்ரவரி 12]

சிலப்பதிகாரம்

* வினா.—திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1965-66-க்கான (S.S.L.C.) இந்தி பாட புத்தகத்தில் (குல்தஸ்த்தா) சிலப்பதிகாரத்தை ஓரங்க நாடகமாக எழுதியதில், பாண்டிய மன்னனை (நெடுஞ்செழியன்) குடிகாரனாகவும், பாண்டி மாதேவியின் இரண்டு சிலம்புகளுமே களவு போயிற்று என்றும் சிலப்பதிகாரத்தின் சிறப்பையே மாற்றி எழுதப்பட்டு இருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) நாடகத்தை மேலும் விநியோகப்படுத்துவதற்காக ஆசிரியர் அதிக உரிமை எடுத்துக்கொண்டு கதையை மாற்றி யுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இப்புத்தகம் இப்போது பள்ளிகளில் பாட புத்தகமாக பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பாடப் புத்தகத்தைத் திருத்தி, நல்ல கருத்து தோன்றும் முறையில் எழுதுவதற்கு இந்த அரசு வழிவகை செய்வார்களா? அதைத் திருத்தாவிட்டால், மற்ற மாநிலங்களில் இதுபோன்ற தவறான பிரச்சாரம் செய்வதற்கு வழிவகை இருக்காதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தப் புத்தகத்தை பாடப் புத்தகத்திலிருந்து அறவே எடுத்தாவிட்டது, அந்தப் புத்தகத்தை எழுதிய ஆசிரியருக்கு உண்மைக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற முறையில் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : அதுமாதிரி தமிழர்களுடைய பண்பாட்டை இழிவுபடுத்தும் முறையில் நீதிக்குப் பேர்போன பாண்டியனை குடிகாரன் என்பதாகச் சித்தரித்து நூல் எழுதிய ஆசிரியரின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அப்படி எந்த ஆசிரியரும் வேண்டுமென்று பழி சுமத்தியிருப்பார் என்று கருத்த் தேவையில்லை. அவருக்குத் தவறான தகவல்கள் கிடைத் திருத்தலாம். தம் தவறைத் திருத்திக்கொள்ள நாம் அவருக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

Officers brought over to Industries Department

* 4 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) the number of officers brought from the Electricity Department to the Industries Department;

(b) the different dates on which they were brought to the Industries Department;

1968 பிப்ரவரி 12]

(c) whether their services have been regularised and the increments due, have been paid; and

(d) if not, the reasons therefor?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) தொழில் துறையிலுள்ள, தமிழ்நாடு தொழிற்பணியில் 3-வது வகையைச் சேர்ந்த பதவிகளில் நியமிக்கப்படுவதற்காக தமிழ்நாடு, மாநில மின்சார வாரியத்திலிருந்து கீழ்க்கண்ட 15 அதிகாரிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள் :—

அதிகாரியின் பெயர்.

வெலை எடுத்துக்கொண்ட நாள்.

(1)

(2)

1 திரு. இ. என். நாராயணசுவாமி	24-8-55	முற்பகல்.
2 திரு. டி. சோமசுந்தரம்	23-8-55	,,
3 திரு. ஜி. துரைராஜ்	22-5-57	,,
4 திரு. கே. தெய்வநாயகம்	9-4-57	,,
5 திரு. என். சுந்தரம்	14-3-57	,,
6 திரு. ஏ. பாலகிருஷ்ணன்	11-8-58	,,
7 திரு. பி. பாலசுப்ரமணியம்	18-9-58	மாலை.
8 திரு. டி. என். நரசிம்மபிரசாத்	24-4-59	முற்பகல்.
9 திரு. ஏ. வாகதேவன்	24-10-58	,,
10 திரு. பி. கே. ரமணன்	30-3-59	,,
11 திரு. என். வி. ராஜப்பா	11-7-60	,,
12 திரு. சி. ஆர். காமத	29-7-60	,,
13 திரு. எஸ். எம். அஹமது இப்ரஹிம்	8-7-60	,,
14 திரு. எஸ். விஜயராகவன்	15-7-60	,,
15 திரு. பி. என். சேதுராமன்	26-10-60	,,

(உ) இன்னும் தொழில் துறையில் உள்ள பத்து அதிகாரிகளின் பணி முறைப்படுத்தப்பட்டு, இதுபோன்ற தேர்வுகளில் வழக்கமாகக் கொடுக்கப்படும் சம்பள உயர்வுகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(எ) இவ்வினா எழுவில்லை.

DR. H. V. HANDE : Will the Minister for Industries give an assurance to this House that he will take particular care to see that the services of such of those officers as have not been regularised will be regularised? The trouble appears to be that the Finance Department has not yet passed orders regularising the services, and regularisation confers on the officers certain benefits like increments. Is it a fact that the delay is in the Finance Department and, if so, will the Minister get in touch with that Department and see that the services are regularised as early as possible?

MR. SPEAKER : During question hour members can only ask for information and not for assurances.

[1968 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தப் பதினைந்து பேர்களில் 5 பேர்கள் வெவ்வேறு வேலைகளுக்குப் போய்விட்டார்கள். பாக்கியுள்ள 11 பேர்களில் 9 பேர்களுடைய பிரச்சினையும் தீர்க்கப்பட்டு அவர்கள் ரெகுலரைஸ் செய்யப்பட்டு, இன்க்ரி-மெண்ட் எல்லாம் வழங்கப்பட்டு விட்டது. மற்றவர்களைப் பற்றியும் நடவடிக்கை எடுக்க விவரங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன. விவரங்கள் கிடைத்த பிறகு என்ன செய்யலாம் என்பது யோசிக்கப்படும்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : மின்சார வாரியத்தில் இருந்து கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் வேறு துறைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு திரும்பியவர்களின் சம்பளம், அலுவல்கள் முதலியன இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பது பற்றி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? உடனடியாக அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரம் கிடைக்கவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அந்த விவரங்களைக் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Autorickshaws

* 5 Q.--THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Public Works Department be pleased to state--

(a) whether there is any proposal to increase the number of autorickshaws plying in the City of Madras and to permit the plying of autorickshaws in other districts; and

(b) if so, the reasons thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) சென்னை மாநகரில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கும் செயற்குறிப்பு எதுவும் இல்லை. மற்ற மாவட்டங்களில் ஏற்கெனவே ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

(இ) இவ் வினா எழவில்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : 1967-68-இல் இந்த ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களினால் ஏற்பட்ட விபத்துகள் எவ்வளவு? அவற்றில் மரணம் அடைந்தவர்கள் எவ்வளவு? காயம் அடைந்தவர்கள் எவ்வளவு? ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களுக்கு ஸ்பீட் லிமிட் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதல் கேள்வி விபத்துக்களைப் பற்றியது அல்ல. அப்படி ஒரு கேள்வி கேட்டால் விவரம் தர உதவியாக இருக்கும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சென்னையை அடுத்த பெரிய நகரமாக மதுரை விளங்குவதன் காரணத்தினால் மதுரையில் மேலும் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை விஸ்தரிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

1968 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மதுரையில் அதிகமான ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் தேவைப்படுகின்றன என்கிற வேண்டுகோள் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டால் அதுபற்றி பரிசீலித்து தக்க முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : ஏழைகளின் வாகனம் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள்தான். மூன்று இருந்த அரசாங்கம் அதை விஸ்தரிப்பது இல்லை என்று தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்கள். இப்போதுள்ள அரசாங்கமாவது ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மூன்று 199 ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தன. அதற்குமேல் அனுமதிக்க வேண்டியதில்லை என்பதாக காவல்துறை அதிகாரிகள் அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த 199 ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் போதுமானது, மேலும் சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டியதில்லை என்பதாக சென்ற அரசு தீர்மானித்திருந்தது. இந்த அரசும் அந்த முடிவின்மேல் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : Autorickshaw drivers go out of the job once the autorickshaws go off the roads on account of their not being allowed to ply on the roads. Will the Government come forward to see that these autorickshaw drivers are given training as drivers of private or Government buses and are given differential or preferential treatment as far as employment is concerned ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது புதிதாக யாரும் வேலையை விட்டுப் போய்விடவில்லை. இரண்டு மூன்று ஆண்டு களுக்கு முன்பே 199 ஆட்டோ ரிக்ஷாவாகக் குறைக்கப்பட்டு விட்டது. இப்போது நாம் அந்த எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவில்லை. அப்போது வேலை இழந்திருக்கக்கூடியவர்கள் அப்போதே வேறு வேலைகளுக்குப் போய் இருக்கக்கூடும்.

திரு. கே. வியைகம் : ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களுக்கு இப்போது கிராக்கி ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமே இப்போதிருக்கிற டாக்ஸ் மீட்டர்களை அதிகப்படுத்தி இருப்பதுதான். ஆகவே, இன்றைக்கு ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால்தான், அநேகமாக டாக்ஸிகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள மூன் வருகிறார்கள். ஆகவே மக்கள் நலனைக் கருதி ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை தூற்றுக்கும் அதிகமாக உயர்த்த இந்த அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களை ஏன் அதிகப்படுத்தத் தேவையில்லை என்பதற்கு காவல்துறை ஆணையர் குறிப்பிட்டுள்ள காரணங்களை இங்கே குறிப்பிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். மூன்று சக்கர வண்டி பயணிகளின் பாதுகாப்புக்கு ஏற்றதல்ல என்பது ஒன்று. போக்குவரத்து நெருக்கடியுள்ள இடங்களில் அந்த மூன்று சக்கர வண்டிகளினால் திடீரெனத் திரும்ப முடியாது என்பது ஒன்று. அடுத்து இந்த வண்டிகள்

[1968 பிப்ரவரி 12]

மிகுந்த இரைச்சலை உண்டாக்குகின்றன என்பது ஒன்று. நிறையப் புகை விடுவதனால் அது பொதுமக்களுக்குத் தீங்கானது என்பது ஒன்று. அடுத்து, தானே இயங்கும் மின்விளக்குக் கைகாட்டி உள்ள இடங்களில் மிக விரைவாக அவற்றினால் கடக்க முடியவில்லை என்பது ஒன்று. இதனால் போக்குவரத்து தடைபடுகிறது. இப்படிப் பல காரணங்களைக் குறிப்பிட்டு அவற்றின் காரணமாக 199-க்கும் அதிகமாக ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை விஸ்தரிக்க வேண்டாம் என்ற யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. சு. துரைசாமி : கோவை நகரத்தில் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களுக்கு மீட்டர் பொருத்தப்பட்டிருந்தும் அதிகமான அளவுக்குப் பொதுமக்களிடத்தில் இருந்து கட்டணம் கேட்கிறார்கள், அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது குறித்துக் குறிப்பாக எழுதி அனுப்பினால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : வளர்ந்துவரும் நகரங்களில் போக்குவரத்து நெரிசலைக் குறைப்பதற்கும், பலர் இதை ஜீவதோபாயமாகக் கொள்வதற்கும் இந்த ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் உதவிகரமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னையைத் தவிர ஏனைய நகரங்களில் அந்த யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டால் அது பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களை அதிகப்படுத்துவதனால் குதிரை வண்டிக்காரர்கள் வேலை இழக்கவும், புல் கட்டுகளை விற்றுப் பிழைக்கிற தாய்மார்கள் பாதிக்கப்படவும் கூடும் என்பதனால் மாவட்டங்களில் ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களைப் புகுத்தாமல் இருப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்படி பல்வேறு திசைகளில் இருந்து எதிர்ப்புகள் வருவதால்தான் அரசாங்கம் தன்னுடைய முடிவை மாற்றாது வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : ஆட்டோ ரிக்ஷாவுக்கு அழகுத் தமிழ்ப் பெயரை அமைச்சர் அவர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது ஆட்டோ ரிக்ஷா என்றே குறிப்பிடலாம். பிறகு மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

THIRU T. MARTIN : Mr. Speaker, Sir, may I request the Hon. Minister to state whether this Government will run autorickshaws as a public sector undertaking in Madras City?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது உத்தேசம் இல்லை.

1968 பிப்ரவரி 12]

Assistant Engineers in Highways Department

* 6 Q.—THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR :
the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there has been some irregular posting of Assistant Engineers in the City Roads Wing of the Highways Department; and

(b) if so, the reasons therefor?

மாண்புமிகு மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினா எழுவில்லை.

Accident near Munroe Bridge

* 7 Q.—THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR :
Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether three school-going children were killed on the 21st July 1967 as a result of an accident near Munroe Bridge in Chetput; and

(b) if so, the steps taken to offer protection from such accidents to school-going children?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) விபத்தின் விளைவாகச் சிறுமி ஒருத்தி இறந்துவிட்டாள். மற்றும் இரு சிறுமிகள் படுகாயமுற்றனர்.

(இ) மன்றோ பாலத்தில் காலை 8 மணி முதல் 11 மணி, மாலை 4 மணி முதல் 7 மணி வரை சாக்குப் பேருந்துப் போக்குவரத்து தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் மேற்கூறிய நேரங்களில் ஏனைய வண்டிப் போக்குவரத்தை முறைப்படுத்தும் பொருட்டு அவ்விடத்தில் கூடுதல் போக்குவரத்துக் காவலர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். பாலத்தை அகலப்படுத்துமாறும், நடந்து செல்வோருக்குத் தனி வழி அமைக்குமாறும் சென்னை மாநகராட்சிக்குக் கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : அந்தப் பாலம் மிகச் சிறிய பாலமாக இருப்பதாலும், லாரிகள் போக்குவரத்து அதிகமாக இருப்பதாலும் விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, லாரிப் போக்குவரத்தை நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பள்ளி நேரங்களில் லாரிப் போக்குவரத்து நிறுத்தி வைக்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

• DR. H. V. HANDE : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister, viz., that the Ministry has addressed the Corporation with regard to the expansion of the bridge, will the Hon. Minister tell us whether they have received any reply from

[1968 பிப்ரவரி 12]

the Corporation and also the exact stage at which the matter stands. Also, will the Ministry insist on the Corporation to execute the scheme as early as possible?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அரசினர் சார்பில் மாநகராட்சிக்குக் கட்டித் தரப்படும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பதில் வரவில்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் யோசனைப்படி மிக விரைவாகச் செய்து முடிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : பாலம் கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு வருஷம் ஆகும். அதுவரை போக்குவரத்துக்கு இடையூறு இருக்குமென்பதால் உடனடியாக அந்தப் பாலத்தைக் கட்டி முடிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? அந்தக் குழந்தை இறந்தது லாரியில் அடிபட்டா அல்லது ஆட்டோ ரிக்ஷாவில் அடிபட்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கேள்விக்குப் பதில் அளித்ததலேயே லாரியினால் ஏற்பட்ட விபத்து என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. வினாயகம் : மன்றே பாலத்தில் நடந்த விபத்தில் இறந்துபோன சிறுமியின் பெற்றோர்களுக்கும், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பெற்றோர்களுக்கும் நஷ்ட ஈட்டை இந்த அரசாங்கம் தந்ததா? தரவில்லை என்றால் அதைத் தருவதற்கு இப்போதாவது யோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தனிப்பட்ட அந்த லாரிச் சொந்தக்காரரிடம் கேட்டு அவர் கொடுத்தாரா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. இது அரசாங்கத்தைப் பொருத்த விஷயம் இல்லை.

Invalid food

* 3 Q.—**THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR :** Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state the steps taken to prevent the unauthorised sale of invalid food in the "Burmia Market" in the First Line Beach in Madras City?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஜார்ஜ் டவுன் பகுதியைச் சேர்ந்த உணவுப் பங்கீட்டு அதிகாரியின் நேர்முக உதவியாளர் "பர்மியா அங்காடித் தெருவில்" முன்னெச்சரிக்கையின்றிச் சோதனையிட்டபோது, குழந்தைகள்/ஏலாதோர் உணவுப் பொருள்கள் பல கைப்பற்றப்பட்டன. உரிய முறைப்படி ஒப்பம் பெற்றுக் கொண்ட பின்னர் அவை அதிகாரம் வாய்ந்த வணிகரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : இந்தக் குழந்தைகள் உணவுப் பண்டங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை அறவே நீக்கிவிட அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போதே கூட குழந்தைகள் உணவுப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக முழுக்

1968 பிப்ரவரி 12]

கட்டுப்பாடு இல்லை. இப்போது விறியோகத்தில் இருக்கிற சிலபல குறைபாடுகளை உத்தேசித்து சிவில் சப்ளைஸ் ஜாயிண்ட் கமிஷனர் அவர்கள் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை அறவே நீக்கிவிடலாம் என்ற பரிந்துரையை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : ஏலாதோர் உணவுப் பொருள் தேவையானவர்களுக்குக் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த உணவுப் பொருள் அங்காடியில் தாராளமாக விற்கப்படுவதாக இருந்தால் எந்த முறையிலே விற்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதிலே ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகளைப் போக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போதே கூட அமுல், ஹார்லிஸ் போன்ற உணவுப் பொருள்களுக்கு அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லை. மொத்த உற்பத்தியில் 20 சதவிகிதத் தைச் சர்க்கார் எடுத்து விற்பனை நிலையங்கள் மூலமும், விமன்ஸ் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகள் மூலமும் வழங்குகிறது. உண்மையாக உபயோகிப்பவர்களுக்கு டிபுடி கமிஷனர் பர்மிட் கொடுத்து வழங்கப்படுகிறது. தவறு நடக்க சாத்தியக் கூறு இல்லை. 80 சதவிகிதம் அதிகாரம் பெற்ற வணிகர்கள் மூலமாக உற்பத்தியாளர்களால்தான் விறியோகிக்கப்படுகிறது. அதிலே சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. கணக்குக் காட்ட வேண்டும், ஸ்டாக் எவ்வளவு என்று தெளிவாகப் போட வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்த பார்ஷியல் கண்ட்ரோலுக்கூட எடுத்து விடலாம் என்பதுபற்றி யோசித்து வருகிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, may I know, as a result of this kind of raid of the Burma market, how much quantity was detected and how did they manage to get it? Through what channel they got it? Are they competent merchants to sell it without a licence?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 80 சதவிகிதம் லைசென்ஸ் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கணக்குக் காட்ட வேண்டும், எவ்வளவு ஸ்டாக் இருக்கிறது என்று போர்டு வைக்க வேண்டும். ஆனாலும் வியாபாரிகளின் குயுத்தி முறைகளினால் வேறு மார்க்கெட்டுகளுக்குப் போகக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம்.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட குழந்தைகள் உணவு 20 சதவிகிதத்தில் கிராமப்புற மக்களுக்குக் கொடுப்பது எத்தனை சதவிகிதம்?

(விடை இல்லை)

DR. H. V. HANDE : Sir, will this Government come forward to find out the number of tins of milk food available from the manufacturers for this State in a month or a year and also the

[1968 பிப்ரவரி 12]

number of tins required by the consumers. If that information is found out, both this House and the Government will have an idea as to the exact difficulty in the distribution of milk food ?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதிலே அந்த மாதிரி யான நிலைமைகள் ஏற்படவில்லை. அரசாங்கமே பொதுமக்க ளுக்குச் சவுகரியம் செய்து கொடுக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில்தான் 20 சதவிகிதத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. பொதுவாக, இவற்றின் உற்பத்தி குறைவாகவும், வாங்குகிறவர்களின் எண்ணிக்கை அதிக மாகவும் இருக்கின்ற காரணத்தால் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. மொத்தம் எவ்வளவு உற்பத்தியாகிறது என்பதைப்பற்றி ஆராய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பர்மா அங்காடியில் வெளி நாட்டில் இருந்து கடத்திக் கொண்டு வந்த பொருள்கள் விற்கப் படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அந்தத் தமிழர்களுக்கு மாற்றுத் தொழில் ஏதேனும் கொடுக்க அரசாங்கம் வழி செய்யுமா?

(பதில் இல்லை)

Juvenile smoking

*9 Q.—THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Law and Co-operation be pleased to state whether any survey has been undertaken in regard to increasing juvenile smoking in recent times ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : சிறுவர்கள் பீடி பிடிக்கின்ற கெட்ட பழக்கத்தைப் போக்காவிட்டால் அவர்களுக்குப் புற்று நோய் வருகிறது என்ற காரணத்தால் அவர்கள் பீடி பிடிக்கக் கூடாது என்பதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : புகை பிடிப்பதால் இளம் சிறார்களுக்கு வியாதி வருகிறது; அந்தப் பழக்கத்தைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அமைச்சர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்ட மாநாட்டிலே முடிவு எடுக்கப் பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அது பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தவரை 1946-ம் ஆண்டிலிருந்தே இந்தக் கருத்து பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதைச் சட்டத்தின் மூலமாகத் தடுத்து விட முடியாது என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்து மாணவர்கள் இதைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்ற அளவிலே எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும் அரசாங்கத்தால் உத்தரவு அனுப்பப்பட்டு கல்வி நிலையங்களிலே புகை பிடித்தலைக் கடுமையாகத் தடுக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது.

1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : புகை பிடிப்பது பெரியவர்களானாலும் சரி அல்லது சிறியவர்களானாலும் சரி அது கெடுதல்தான். சிறியவர்கள் மட்டும் புகை பிடிக்கக் கூடாது என்று சொல்வதுடன் பெரியவர்களும் பிடிக்கக் கூடாது என்று வற்புறுத்த வேண்டும். பொதுவாக புகை பிடிப்பது என்பது கெடுதல்தான். அதில் 'லைட் ஸ்டிமுலன்ட்' இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். 'லிகர்' மதுவில் இருப்பதுபோல் இதிலும் 'ஸ்டிமுலன்ட்' இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஏன் சட்டபூர்வமாகத் தடுக்கக் கூடாது என்பது தான் என் வினா. புகையிலை போடுவது, மூக்குப் பொடி போடுவது, வெற்றிலை பாக்கு போடுவது இவை எல்லாம் கெடுதல்தான் (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : புகை பிடிப்பது எப்படி கெடுதல் என்று ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு பல பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இளம் சிறுர்களுக்குத்தான் புகை பிடிப்பதினால் எளிதில் 'லங்கல்' கெடுகிறது என்று ஆராய்ச்சி யாளர்கள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாணவர்கள் புகை பிடிப்பதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருது கிறது.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : மத்திய அரசாங்க நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் இரண்டு திங்க ளுக்கு முன்பு புகையிலைப் பொருள்துளுக்கு வரி உயர்த்தப்படும் என்று சூசகமாகத் தெரிவித்திருப்பதால் கடந்த ஒரு மாத காலமாக நம் மாநிலத்தில் புகை பிடிக்கும் பொருள்களின் விலை அதிகமாகியிருப்பது நம் அரசுக்குத் தெரியுமா?

(விடை இல்லை)

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : சினிமாக்களில் ஒரு குறிப் பிட்ட படங்கள் வயது வந்தவர்கள் மட்டும்தான் பார்க்கலாம் என்ற தடை இருப்பது போல் பீடி, சிகரெட் விற்கும் கடைகள் குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு மட்டும்தான் விற்க வேண்டும் என்ற உத்தரவைப் போட அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 1958-ம் ஆண்டு தமிழகத்தின் சார்பில் சட்ட அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் ஒரு சட்டத்தைத் திருத்தும்போது, மதராஸ் சிலரன்ஸ் ஆக்டைத் திருத்தும்போது இதுபற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டது. இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அதைச் சட்டபூர்வமாகச் செயல்படுத்துவது கஷ்டம் என்ற காரணத்தினால் தந்தைக்காக மகனை அனுப்பும் பழக்கம் இருக்கும் காரணத்தினாலும் இதைச் சட்டத்தால் தடுக்க முடியாது என்ற முடிவிற்கு வரப்பட்டிருக்கிறது.

'THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Increase and decrease in juvenile smoking depends upon the increase and decrease in adult smoking. Unless elders think that smoking is bad and that they should not smoke and set an example to juveniles, it

[1968 பிப்ரவரி 12]

is impossible to set right things. Therefore will the Hon. Minister for Law see whether any action can be taken to bring home to the minds of elders about the evils of smoking?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பிரச்சாரம் செய்தால் இது பயன் தரும் என்று நினைக்கிறார்கள். மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கமே அதுபற்றி உத்தரவு போட்டு இருக்கிறது. பொது மக்களுக்கு அங்கத்தினர்களே முயற்சி செய்யலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மதுவிலக்கைப் பிரச்சாரம் செய்யும் வகையில் இந்த புகைபிடிப்பதும் தவறு என்பதை மக்களிடையே பரப்ப, அதுபற்றி பிரச்சாரம் செய்ய சர்க்காருக்கு ஏதாவது திட்டமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : புகை பிடிப்பது தவறு, சரியான என்பதுபற்றிய பல கருத்துக்கள் உலகத்தில் பல பாகங்களில் இருக்கின்றன. அதை ஆராய்ந்து அரசாங்கம் செய்வதற்குப் பதிலாக மக்கள் பிரதிநிதிகளே அதைச் செய்தால் பயன் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : இந்த புகைபிடித்தல் விஷயமாகப் பேசுவது, இது மது உண்பதுபோல் உள்ள ஒரு பழக்கத்தைக் கொண்டுதான். மதுவை பரமேஸ்வரனே கூட விலக்க முடியாத நிலையில் கடவுள்களே அதைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த முயற்சி ஒரு வீணான முயற்சி. இந்த முயற்சியைக் கைவிட அரசாங்கம் முன்வருமா?

(விடை இல்லை)

திரு. எம். எஸ். மணி : இந்தப் புகை பிடிப்பதை நிறுத்துவதன் காரணமாக தமிழகத்தில் லட்சக்கணக்கான பிடித் தொழிலாளர்கள், சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதுபற்றி தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மாணவர்கள் புகை பிடிப்பதுபற்றி குறிப்பிட்டு, 1958-ல் இருந்தே இது பரிசீலனையில் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். 1958-க்குப் பிறகு அதிகமாக இது கூடியிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இதற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு முறையைக் கண்டு பிடித்து எப்படியாவது மாணவர்களிடையேயாவது இதைக் குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாணவர்களிடையே பள்ளி நேரத்தில் கட்டுப்படுத்துவதற்குத்தான் அந்த ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது வெற்றிகரமாக நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் பொது வாழ்க்கையில் அப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றால் மக்களால் தான், அதைத் தடுக்க முடியும்.

1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இளைஞர்கள் எவ்வளவு சதவிகிதம் இப்போது புகை பிடிக்கிறார்கள்?, சதவிகிதம் அதிகரித்துக் கொண்டு வருகிறதா அல்லது குறைந்து வருகிறதா என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தப் படவில்லை.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : மதுவிலக்கிற்காகச் சட்டம் கொண்டு வந்ததுபோல் இளம் சிறார்கள் புகை பிடித்தால் அது தவறு என்பதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு சட்டத்தில் வழிவகைகள் இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 1920-ம் ஆண்டு குழந்தைகள் சட்டத்தில் இதைப் பற்றி ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. ஆனால் அதில் புகை பிடித்தல் என்று சொல்லாமல் பொதுவாக மருந்து என்ற முறையில்தான் 'இன்டாக்ஸிகேட்டிவ் லிக்கர் ஆர் டேஞ்சஸ் ட்ராக்ஸ்' என்ற வகையில் அது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இதையும் தடுப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறதா என்பதுதான் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டது. அப்படித் தடுத்தாலும் உண்மையில் அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது அல்லது அமல்படுத்துவது சங்கடம் என்ற முடிவிற்கு தமிழக அரசாங்கம் ஏற்கனவே வந்திருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : புகை பிடிப்பது தவறு அல்லது தவறில்லையா என்ற ஆராய்ச்சி இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இருந்தாலும், சர்க்கார் போடும் உத்தரவுகள்கூட சிலவிடங்களில் மீறப்படுகின்றன. குறிப்பாக சினிமாத் கொட்டகைகளில் ஸ்டைட் போடுகிறார்கள். கொட்டகையில் புகை பிடிக்கக்கூடாது. இது அரசாங்க உத்தரவு என்று ஆச்சரியக்குறி போடப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் தாராளமாகப் பிடித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அரசாங்க உத்தரவு இது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி மறைமுகமாக தூண்டுதலாக இருப்பதை, அப்படியிருக்கும் தியேட்டர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தியேட்டர்களில் புகை பிடித்தால் அதுபற்றி சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். அவர்கள் விளம்பரம் எப்படிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாது. பொதுவாக இந்தப் புகை பிடித்தலை குறிப்பிட்ட சிலவிடங்களில் தான் தடுக்க முடியுமே தவிர பொது மக்களிடம் அந்தப் பழக்கம் நீங்க வேண்டுமென்றால் பிரச்சாரம், ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு இவற்றால்தான் முடியும்.

திரு. ஜே. பெள்ளி கௌடர் : கிராமப்புறங்களிலுள்ள இளம் சிறார்கள் புகை பிடிப்பதில் அதிகமாக ஈடுபடுகிறார்கள். புகை பிடிப்பதனால் ஏற்படக்கூடிய கெடுதல்களை மக்கள் உணரத்தக்க வகையில் ஒரு அரைமணி நேரம் இருந்து பார்த்து புரிந்து கொள்ளத் தக்கவகையில் ஒரு சினிமாப் படம் தயாரித்து எல்லா விடங்களிலும் அதைக் காட்ட அரசாங்கம் முன்வருமா?

[1968 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நல்ல யோசனை.

திரு. கே. போஜன் : சிறுவர்கள் சிகரெட் குடிக்கும் பழக்கத்தை நிறுத்த சினிமாப் படம் தயாரிப்பதைவிட பேரவையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் முதலிலே அவர்கள் சிகரெட் குடிக்கும் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டு மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருப்பார்களா என்று அமைச்சர் அவர்கள் மூலம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை)

திரு. ஆர். கருப்பையா : மக்கள் பஸ்களில் செல்லும்போது புகை பிடிக்கிறார்கள். 'வண்டியில் புகை பிடிக்கக் கூடாது' என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தும் அரசாங்க வண்டிகளில் பலர் வண்டி ஒடும்போதே சிகரெட் குடிக்கிறார்கள். இதன்மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு அது தடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சட்டங்கள் தீண்ட காலமாக நாட்டில் இருக்கின்றன, மீறுபவர்களும் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : Is the Government aware of the fact that a concrete step has been taken in a few other countries to curtail the extent of smoking by insisting on advertising at the bottom of the packet that cigarette smoking is harmful to the lungs? Officially several democratic countries have insisted on such an advertisement. Will the Government examine the possibility of such an arrangement and make the printing clearly at the bottom of the packet that smoking is not good for the human system a statutory obligation?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபற்றிய விவரங்களை அங்கத்தினர் அவர்கள் எழுதி அனுப்பினால் மத்திய அரசோடு கலந்து தான் இதில் முடிவு எடுக்க முடியும்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புகை பிடிக்கும் பழக்கம் பரவலாகப் பரவுவதற்கு பத்திரிகை விளம்பரங்களும், சினிமாக்களும் காட்சிகளுமே காரணங்களாக இருப்பதால், அவைகளைத் தடை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : திரைப் படங்களில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. அதை எப்படித் தடுப்பது என்று அதற்கென்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது.

திரு. எம். எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, சில சினிமா ஸ்டூடியோக்களில் ஒரு பயில்வான் படத்தைப் போட்டு, பீடி பிடித்தால் சோம்பலை நீக்கிச் சுறுசுறுப்புக் கொடுக்கும் என்று போடுகிறார்களே, அத்தகைய ஸ்டூடியோகள் போடுவதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டது தானே இது என்று ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வேண்டியது.

1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புகை பிடிக்கும் பழக்கம் கஞ்சாக் குடிக்கும் பழக்கம், புராண காலத் திலேயே இருந்தது. புகை பிடிப்பதை மாற்றி கஞ்சாவே எல்லோரும் குடிக்கும் முறையைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : புராணத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஆகையால் கஞ்சாக் குடிப்பதிலும் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை.

THIRU T. MARTIN : Sir, may I request the Hon. Minister to state whether the Government will bring forward legislation to prohibit the sale of cigarettes to children between the age-group 5-12?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : The suggestion was already considered in 1958 but it was rejected by the Committee appointed by this House.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, மாணவர்களில் யாரோ ஒரு சிலர் அப்படிப் புகை பிடித்துக் கொண்டிருக்கலாம். அதை வைத்து மாணவர்கள் அனைவருமே புகை பிடிப்பதாகப் பேசுவது மாணவர்கள் சமுதாயத்தின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

(விடை இல்லை)

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஸார், சிறுவர்களைப் பெற்றெடுத்த தாய்க்குலம் என்று சொல்லக் கூடிய பெண்குலம் கூட புகை பிடிப்பதாகச் சொல்லப்படுவது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அவர்களைப் புகை பிடிக்காமல் இருக்க ஏற்பாடு செய்யும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எனக்கு அதில் அனுபவம் இல்லை. ஆனால், தமிழ்நாட்டுப் பண்பு அதை ஏற்காது என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினருடைய தொகுதியின் கோடியில் தான் அந்தப் பழக்கம் இருக்கிறது. (சிரிப்பு)

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, whereas there cannot be any two opinions regarding the maladies and injuries of smoking, what is the view of this Government? Do this Government discourage smoking or discourage smoking? Let the Government categorically state their view on smoking?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இது பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி, சுகாதார அமைச்சர்களெல்லாம் சேர்ந்து முடிவு எடுத்து, தவறு என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, எல்லா மாநில அரசுகளும் அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் தமிழக

[1968 பிப்ரவரி 12]

அரசும் அதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, தவறு என்றாலும் அதைச் சட்டத்தால் தடுக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது.

Family Planning Officers

* 10 Q.—THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to appoint District Family Planning Officers; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) கோயம்புத்தூர், வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் ஏற்கனவே மாவட்ட குடும்பக் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகள் பணி புரிகிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் தக்க அதிகாரிகள் கிடைக்காத காரணத்தால் பதவிகள் காலியாக உள்ளன. மாவட்ட சுகாதார அதிகாரிகளே குடும்பக்கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளின் வேலைகளையும் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : ஸார், சமீபத்திலே இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் பப்ளிஸிட்டி ஆஃபீஸர்ஸ் என்பவர்களை எல்லாம் அந்த வேலையில் இருந்து நீக்கிவிட்டு, அவர்களை எல்லாம் குடும்பக் கட்டுப்பாடு வேலைக்காக நியமிப்பது என்ற யோசனை அரசாங்கத்திடம் இருந்ததே அதை நிறைவேற்றிவிட்டார்களா? அல்லது, இன்னும் எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்காமல், அந்தத் துறையிலிருந்து இந்தத் துறைக்கு வராமல் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மூலக் கேள்வி குடும்பக் கட்டுப்பாடு அதிகாரி சம்பந்தப்பட்டது. உறுப்பினர் கேட்கும் கேள்வி குடும்பக் கட்டுப்பாடு விளம்பர அதிகாரி பற்றியது. இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் அளிக்கலாம்.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : தலைவர் அவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாடு வெற்றி பெற வேண்டுமானால், அதற்காக நியமிக்கப் படுகிற அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் பெண்களாகவே இருந்தால் நிச்சயமாக வெற்றி பெறும். ஆகலால் அதிகமான பெண்களை இந்த அதிகாரிகளாக நியமிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா? மேலும், இந்த அதிகாரிகள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்ட அதிகாரிகளாக இருந்தால் தான் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் வெற்றியுறும். ஆகையால், குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்ட அதிகாரிகளையும், அதிகமான பெண் அதிகாரிகளையும் நியமிக்க இந்த அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல, குடும்பக் கட்டுப்பாடு அதிகாரி

1968 பிப்ரவரி 12]

என்பதற்கும், குடும்பக் கட்டுப்பாடு விளம்பர அதிகாரி என்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் ஃபாமிலி ப்ளானிங் ஆபிஸருக்குத் தேவையான க்வாலிபிகேஷன், எம்.பி.பி.எஸ். டிகிரி மற்றும் டிப்ளோமா இன் பப்ளிக் ஹெல்த். இந்த க்வாலிபிகேஷனோடு முன் வந்தால் பெண்களை நியமிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, வேலை இழந்த விளம்பர அதிகாரிகளை குடும்பக் கட்டுப்பாடு இலாகாவில் நியமனம் செய்வதாகக் கூறப்பட்டது. அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கனம் உறுப்பினர் தனிக் கேள்வி போட்டால் அதற்கான விவரம் கொடுக்க முடியும்.

திருமதி சு. குப்பம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை பெண்கள்தான் விரும்புகிறார்கள், ஆண்கள் விரும்பவில்லை என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஆண்கள் தான் விரும்பிப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(விடை இல்லை)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சார், குடும்பக் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளை நியமிப்பதில், திருமணம் ஆனவர்களாக இருந்தால் இத்தனை குழந்தைகளுக்குமேல் பெறக்கூடாது என்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறதா? இல்லாவிட்டால் அப்படி ஒரு ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எம்.பி.பி.எஸ். டிகிரி, டிப்ளோமா இன் பப்ளிக் ஹெல்த் இந்த இரண்டும்தான் தேவை. மற்றது எதுவும் தேவையில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : குடும்பக் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளாக டாக்டர்களைப் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். பட்டத்தை விட, சொந்த அனுபவம் உள்ளவர்கள் மற்றவர்களிடையே நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அப்படி அனுபவத்தில் சிறந்தவர்களை சர்க்கார் நியமிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அந்த அனுபவம் நிரம்ப இருப்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு வேலை செய்ய மாட்டார்கள். அவர்கள் சம்பளம் இல்லாமலேயே அந்த வேலையைப் பார்க்க முன் வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன் (சிரிப்பு).

[1968 பிப்வரி 12]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல்மைச்சர் இட்ட பணியை சிரமேற்கொண்டு எப்போதும் செய்யக் காத்திருக்கிறேன். (சிரிப்பு)

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, may I know whether as the result of the appointment of Family Planning Officers, there is an upward or downward trend in the increase of population and whether any useful purpose has been served after the appointment of these officers in the matter of the growth of population ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அது பற்றிய விவரம் தற்போது இல்லை.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Our performance in Family Planning has been acclaimed to be of the very best order but now I am told that Maharashtra is stealing a march over us and we are trying to compete with them.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, உடல் ஆரோக்கியத்திற்காகக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்து கொள்வது என்ற நியதியை மீறி, நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடி அத்தனை யையும் தீர்த்து விடும் என்று இணைப்பான பிரச்சாரம் நடைபெறுகிறதே, அது பற்றி நம் அமைச்சரவையின் எண்ணம் என்ன? இந்திய சர்க்காரின் தவறான நடவடிக்கைகளால் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடியைத் தீர்த்துக்கொள்ள இந்தத் திட்டத் தைப் பயன்படுத்துகிறது என்று நம் சர்க்கார் கருதுகிறதா இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது என்றாலும், பொருளாதார நெருக்கடியை மட்டும் காரணமாக வைத்து குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டம் பிரச்சாரம் செய்யப்படவில்லை. நாட்டின் வளம், நாட்டின் நலன், அத்துடன் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு, மக்கள் உடல் கட்டு, எதை எடுத்துப் பார்த்தாலும் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியில் காட்டிக் கொண்டு வருகிற அளவு கடந்த ஆர்வம் பிற்காலச் சந்ததிகளைப் பாழ்படுத்திவிடும் என்பது பொதுவாக எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிற உண்மை.

திரு. இரா. நாராயணன் : ஸார், குடும்பக் கட்டுப்பாடு என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு, குடும்ப நலத் திட்டம் என்று கொண்டுவர அரசாங்கம் முற்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தற்போது குடும்ப நலத் திட்டம் என்று தான் நாங்கள் கூறி வருகிறோம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை ஏற்கெனவே தமிழ்நாடு நல்லமுறையிலே நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது, இதன் விளைவாகப் பாராளுமன்றத்திலே இரண்டு இடங்களை இழந்துவிட்டிருக்கிறோம். இந் நிலைமையில்

1968 பிப்ரவரி 12]

இருக்கின்ற, இப்பொழுதுள்ள நிலைமையையே வைத்துக் கொண்டு, இதைத் தீவிரப்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினரின் யோசனைப்படி நடப்பதாக உத்தேசமில்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தில் சர்க்கார் கொடுக்கிற விகிதாசாரப்படி, டார்ஜெண்டை முடிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, தவறான முறையில் அது பயன்படுத்தப்பட்டு தனிப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்பட்ட மக்கள் மட்டும் அதிகமாக இதிலே கருத்தடை செய்து கொள்வதற்கு கிராமங்களிலே அதிகாரிகளால் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? புள்ளிவிவரப்படி தஞ்சை ஜில்லாவில் 1966-67-இல் 21,000 பேர்கள் செய்து கொண்டார்கள். இதில் 19,000 பேர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கும், பாக்கி 2,000 பேர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிய வருமா? இத்தகைய நடவடிக்கைகளில் தாராளமாக, மனமுவந்து செய்து கொள்பவர்கள் மட்டும் செய்து கொள்ளும்படி செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : குறிப்பிட்ட தவறுகள் நடப்பதாக உறுப்பினர் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். கருத்தடை செய்துகொள்பவர்களுக்கு கட்டாயமாக செய்துவைக்கப்படவில்லை, அவர்கள் மனமுவந்து செய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, மாவட்டக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு அதிகாரிகளை நியமிப்பதைவிட, குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்கும் அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சிறந்த வசதிகள் செய்து கொடுத்து, பிரயாணச் செலவையும் கொடுத்து மக்கள் மத்தியிலே பிரச்சாரம் செய்யச் சொல்ல உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளை ஆதரிக்கும் அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் தங்கள் செலவில் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவடைந்தன.

[குறிப்பு.— ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிகுறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. அவையுரிமைக் கேள்வி.

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் மீதும், 'இந்து' நாளிதழ் மீதும்.

• **மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** அடுத்து அவையுரிமைக் கேள்வி. மாண்புமிகு திரு. இளம்வழுதி அவர்கள் ஒரு அவை உரிமைக் கேள்விக்கு முன் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[1968 பிப்ரவரி 12]

THIRU ERE. ELAMVAZHUTHI : Sir, under rule 184 of the Madras Assembly Rules, I hereby give notice that I wish to raise the following matter of privilege against (1) Thiru C. Subramaniam and (2) the Publisher of 'The Hindu', Madras, in respect of the following passage occurring in 'The Hindu', dated 11th February 1968, page 11, column 2, under the sub-heading "Political Fraud", viz.,—

"Mr. Subramaniam described the recent language bill adopted by the State Assembly as the 'biggest political fraud'."

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த முன்னறிவிக்கை யானது தகுந்த நேரத்தில் கொடுக்கப்படாமையால் எனக்கு இதைக்குறித்து ஆராய நேரமில்லாத காரணத்தால் இதுபற்றி நானே சொல்வதாக இருக்கிறேன். அதற்கு முன்னால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், அவை முன்னவர் அவர்களுக்கும் வாய்ப்பளித்தப்படும்.

4. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

கோவையில் நடந்த சம்பவங்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அண்மையில் கோவையில் நடந்த சம்பவங்களையொட்டி ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்துள்ள முன்னறிவிக்கையில் உள்ள சில குறிப்புகள் நமது விதிகளுக்குப் புறம்பானவையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அந்தக் குறிப்புகளை நீக்கிவிட்டு, அவர்கள் மீண்டும் அந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவைக்குக் கொண்டுவர அனுமதிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து டாக்டர் ஹான்டே அவர்களின் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம்.

DR. H. V. HANDE : I wish to withdraw the adjournment motion.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹான்டே அவர்களின் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

அடுத்து, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் ஒரு ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியும் அனுமதிக்கப்படுமா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி நானே நான் முடிவு சொல்வதாக இருக்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 12]

5. அறிவிப்பு.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த ஓர் அறிவிப்பு இப் பேரவையின் 6-வது விதிக்கிணங்க கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை இப்பேரவையின் மூன்றாம் கூட்டத்தொடரில் மாற்றுத் தலைவர்களாக (Panel of Chairman) நான் நியமிக்கின்றேன் :-

1. திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்
2. திரு. பி. மலைச்சாமி.
3. திரு. ந. தருமலிங்கம்.
4. திரு. எஸ். முருகையன்.
5. திரு. வை. சுவாமிநாதன்.
6. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.

இப்பொழுது திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.

6. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் : "ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப்பட வேண்டும் : '10-2-1968-ம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு உதமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்'."

திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்க திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி திருத்தத் தீர்மானங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 14-2-1968, 12 மணிவரையில் கொடுக்கலாம்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமைக்காக நான் மிகமிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையை ஆற்றுகிறபொழுது நம்மையும், நாட்டையும் களிப்புக்கடலிலே ஆழ்த்திய ஒரு சம்பவம் திகழ்ந்ததை நம்மாலே மறக்க முடியாது. தமிழக சட்டமன்ற

a 73-83-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

b 3-97-ம் பக்கங்களில் ஆளுநரின் பேருரையின் தமிழாக்கம் இரண்டாவது

இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 19]

வரலாற்றிலேயே பல கவர்னர்கள் இங்கே உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரைக்கும் எந்தவொரு கவர்னரும் தமிழ் மொழியிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் அல்லது ஒரு சில சொற்களையாவது சொன்னார்களா என்று பார்த்தால் இதுவரைக்கும் இல்லை. ஆனால் வடக்கேயிருந்து வந்து கவர்னராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் இறுதியிலே மிகமிக முக்கியமான ஒரு குறளை, நாடு என்றால் என்ன, நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும் என்ற இலக்கணத்தை அறிவிக்கிற திருக்குறளை மழலை மொழியிலே விளக்கிச் சொன்னதைக் கேட்டவுடனே நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். நாட்டு மக்களும் அதேமாதிரி ஆச்சரியத்திலே முழுகி ஆனந்தப்பட்டார்கள். இதுவரைக்கும் தமிழ் வரலாற்றிலேயே நடைபெறாத இந்தத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கூறிய நிகழ்ச்சி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே இங்கே ஆரம்பமாகியிருப்பதைக் கண்டு மக்கள் பூரிப்பு அடைகிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் இந்த முயற்சியிலே முற்பட்டதற்கு நாம் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே எல்லா அம்சங்களையும் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்திலே என்னென்ன மாறுதல்கள் ஏற்படும், அந்த மாறுதல்களிலே எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற அறிவுரைகளைக் கவர்னர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மொழி விஷயத்திலே மக்கள் எப்படியிருப்பார்கள், ஒரு நாட்டிலே மொழி எப்படி இருக்க வேண்டும், பல நாடுகள் இருக்கிற ஒரு உப கண்டத்திலே மொழிப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்க வேண்டும், ஒரு நாட்டினுடைய அரசு எப்படி இருக்க வேண்டும், பல நாடுகள் இருக்கிற அரசு, கூட்டு அரசு எப்படி விளங்க வேண்டுமென்பதை தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, கடந்த காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்னென்ன பணிகளை மேற்கொண்டது, இன்னும் என்னென்ன பணிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பே தமிழ் மொழி மிகச் சிறந்து இருந்தது, உயர்ந்து இருந்தது என்பதை விளக்கிக் கூறிய கவர்னர் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைப் பற்றி இந்த உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு தமிழக வரலாற்றிலேயே அனைவரும் மகிழத்தக்க அளவுக்கு உலகத் தமிழ் மகாநாடு நடைபெற்றது. ஜனாதிபதி அவர்கள் இங்கே வந்திருந்து அந்த மகாநாட்டினைத் துவக்கி வைத்தார்கள். உலகமெங்குமிருந்தும் எல்லாக் தமிழர்களும் வந்து தமிழ் சொல்லாராய்ச்சி, இலக்கண ஆராய்ச்சி போன்றவைகளைச் செய்தது மாத்திரம் அல்லாதபடி, தமிழ் மக்களுக்கு எழுச்சியூட்டத்தக்க ஒரு நல்ல நிகழ்ச்சியினை பூம்புகார் மகாநாட்டிலே ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதன் மூலம் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு நல்ல மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டதனை நாம் பார்த்தோம். இது இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மகாநாடு என்றாலும்கூட, முதல்

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைவிட இந்த மகாநாடு சிறந்தது, உயர்ந்தது என்று வந்திருந்த அத்தனை பேரும் பாராட்டிக் கூறிடத் தக்க அளவில் தமிழக அரசினுடைய பேராதரவிலே இந்த மகாநாடு நடைப்பெற்றது. இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப் போனால் நம்முடைய மொழிகளிலே, உலக ரீதியாக மகாநாடு நடத்தக் கூடிய அளவுக்கு எந்த மொழியும் இல்லை. இரண்டொரு மொழிகள் தான் உலக ரீதியாக மகாநாடு நடத்தக் கூடிய தகுதியைப் பெற்றிருக்கின்றன. அம்மாதிரி பெற்றுள்ள தகுதி களிலே முதல் தகுதி தமிழுக்கு உண்டு என்பதை அறிந்து தான் கவர்னர் அவர்கள் அவருடைய உரையிலே உலகத் தமிழ் மகாநாடு பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் தலைமை)

ஆனால், தமிழைப் பற்றியோ, தமிழர்களுடைய வாழ்வு பற்றியோ அக்கறை இல்லாதவர்கள் இந்த மகாநாட்டினுடைய ஓசை தெருவெங்கும் முழங்குவதைக் கேட்டு, பாரதியார் கனவு கண்ட படி தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் எழுப்பப்பட்டதைக் கேட்டு கலக்கம் அடைந்து குழப்பம் அடைந்து, சந்து முனையிலே நின்று கொண்டு, மகாநாட்டினுடைய வசூல் 2 கோடியாமே என்ற அளவுக்கு பாவம் தங்களுடைய வயிற்றெரிச்சலை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சட்டசபை. அவர்கள் பேசியதோ சந்துமுனை. சந்து முனைப் போச்சுக்கு சட்ட சபையிலே மதிப்புத் தரத் தேவையில்லை என்று கருதுவதாலே அதற்கு நான் பதில் சொல்லப் போவதில்லை.

கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையின் ஆரம்பத்திலே 'ஆட்சிப் பொறுப்பு, ஓர் அரசியல் கட்சியின் கையிலிருந்து பிறிதோர் கட்சிக்கு மாற்றப்பட்டதனால் தோன்றிய புதிய சூழ்நிலைக் கிணங்க, பற்பல பிரிவுகளைச் சார்ந்த அரசாங்கப் பணியாளர்கள் பணியாற்றி வருவது, நமது அரசாங்கப் பணியாளர்களின் அரசியல் நடுநிலைமையினையும், தொழில் முறைத் திறனையும் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறது' என்று குறிப்பிட்டு, அதில் இது 'நல்லதோர் அறிகுறி' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்திலே ஆளும் கட்சி எதிர்க் கட்சியாவதும், எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சி யாவதும் இயற்கையாக நடக்கக் கூடிய சம்பங்களாகும். இதே மாதிரியான முறையிலே இந்தியாவினுடைய 17 ராஜ்யங்களிலே தமிழகத்திலே மாத்திரம் நேற்று வரை எதிர்க் கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றம் கழகம் கடந்த ஆண்டிலே இருந்து ஆளும் கட்சியாக மாறி நல்ல பணிகள் புரிய ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த மாற்றத்தினுடைய நிலைமையை உணர்ந்த அரசாங்கப் பணியாளர்கள், அலுவலர்கள் தங்களுடைய நடுநிலைமை தவறாதபடி நல்ல படியாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதனை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறி இருக்கிறார்கள். இது நல்லதோர் அறிகுறி என்று அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து இன்னும் சிலபேர் இந்த ஜனநாயகத்தினுடைய இனிமையை அடையாதபடி வேறு பல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

இந்த நாட்டிலே நேற்று வரை ஆளும் கட்சியாக இருந்த காங்கிரஸ் தான் இன்னும் ஆளும் கட்சி என்கிற நினைப்பிலே இருந்து கொண்டு பல காரியங்களையும் செய்கிறது. எதிர்க்கட்சி என்கிற எண்ணம் வருகிற பொழுது அவர்களுக்கு எரிச்சலும் ஏற்பட்டு ஏதேதோ செய்வதை இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். அதை நினைத்துதான் இந்த ஆட்சியினுடைய செயல்களை நல்ல அறிகுறி என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த மார்ச்சு மாதம் 6-ம் தேதியிலேயிருந்து பொறுப்புக்களை ஏற்றது. கணக்குப்படி பார்த்தால் இன்னும் ஒரு வருடம் கூட ஆகவில்லை. இந்த நிலைமையிலே எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் இங்கேயும் வெளியேயும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்திற்கு எந்த வகையிலே கெடுதல் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதிலே தான் நாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர ஜனநாயகத்திலே இப்படி ஒரு மாறுதல் தேவை, அது ஏற்பட்டு விட்டது, இன்னும் 5 ஆண்டுகளுக்கு நாம் பொறுப்புடன் பணியாற்ற வேண்டுமென்று அவர்கள் செயலாற்றவில்லை. இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே குழப்பத்தை உண்டாக்குவதற்குத் தான் அவர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். கடந்த ஆண்டு இருந்த நிலைமைகளையும் இந்த ஆண்டு இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் அவர்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பேசாதபடி ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த உடனே இந்த நாட்டிலே பாதகம் விளைத்ததனைப் போன்ற பதப்பிடிப்பனை நாட்டு மக்களிடத்திலே விரித்து காட்டுகிறார்கள். இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே இன்றையதினம் உள்ள நிலைமைகளையும் கடந்த ஆண்டு இருந்த நிலைமைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு நம்முடைய நாட்டு மக்கள் சௌகரியமாக, அமைதியாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை நாம் நேரடியாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளியிலே பேசுகிற பொழுது கடந்த ஆண்டிலே இருந்த நிலைமையை விட இந்த ஆண்டு மோசமாகப் போய் விட்டது என்கிற மாதிரி கற்பனை செய்து கொண்டு இந்த நாட்டிலே பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். கடந்த ஓர் ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளே விவசாயத்திலே என்ன மாற்றம் கண்டார்கள். தொழில் துறையிலே என்ன மாற்றம் கண்டார்கள் என்று காங்கிரஸிலே வெளியே பேசுகிறார்கள். உள்ளேயும் பேசுகிறார்கள். இதை நேற்றைக்கு முன்தினம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வெளியிலே பேசி இருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு விவசாயத்திற்கு இருந்த நெருக்கடி இன்றைய தினம் இல்லை. கடந்த ஆண்டு உரம் எங்கு பார்த்தாலும் கள்ள மார்க்கெட்டிலே தான் கிடைத்ததே தவிர, சாதகமாக, சுலபமாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு உரம் தாராளமாக எல்லா இடங்களிலும் மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியமாகக் கிடைக்கின்ற ஒரு நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம்.

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

அது மாத்திரம் அல்ல. ஒரு போகமாக இருந்த நிலங்கள் எல்லாம் இரு போகமாக இந்த ஆண்டு மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. இரு போகமாக இருந்தவைகள் எல்லாம் மூன்று போகமாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. நடப்பு ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 42,000 விசை ஏற்றங்களுக்கு ஏற்கெனவே மின் சக்தி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாத்திரம் அல்ல; கடந்த ஆண்டு இந்த சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ததை விட இந்த ஆண்டு நாம் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் டன் அதிக அளவிலே கொள்முதல் செய்து இருக்கிறோம். 1966-ம் ஆண்டில் 7.26 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. அதுவும் யாருக்கும் தீங்கு விளைவிக்காத முறையிலே செய்யப்பட்ட கொள்முதலாகும். ஆனால் இந்த ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஒரு ஏக்கரும், அதற்கு குறைந்த நிலம் வைத்துருக்கிற சிறு உழவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யாத நிலையில் 8.5 லட்சம் அளவில் கொள்முதல் செய்திருக்கிறது.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையையும் நல்ல முயற்சியையும் எடுக்காத நிலையிலே ஒரு அரசாங்கம் இருந்திருந்தால், இந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. ஆனால் இதைத் தெரிந்தும் தெரியாதவர்கள் போல் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

அதேமாதிரி கடந்த ஓர் ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே தொழில் துறையிலே நீங்கள் என்ன செய்து விட்டீர்கள் என்று நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே என்ன வளத்தை நாம் செய்து விட முடியும் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் கடந்த 20 ஆண்டு காலத்திலே இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த இராச்சியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி நடத்தினார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு கல ஆட்சியில் இந்த சர்க்கார் துறையிலே அவர்கள் ஆரம்பித்த தொழில்கள் எத்தனை? எங்கெங்கே ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்? என்பதை புள்ளி விவரத் தோடு அவர்கள் காட்டட்டும். திட்ட காலத்திலே, மத்திய சர்க்காராலே ஆரம்பிக்கப் பட்டது நெய்வேலித் திட்டம்; மத்திய சர்க்காராலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது ஆவடி டாங்கி தொழிற்சாலை. இதுபோன்று மத்திய சர்க்காராலே தோற்றுவிக்கப்பட்டவை இருக்கின்றனவே தவிர, மாநில ரீதியாக, காங்கிரஸ் ஆட்சி நடத்த கடந்த காலத்திலே என்னென்ன தொழிற்சாலைகளை, எந்தெந்த இடங்களிலே ஆரம்பித்தார்கள்?

(திரு. கே. வினாயகம்: இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், கிண்டி)

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: I am glad that my Hon. Friend has come forward to defend his party. But the hon. Member, Thiru Asaithambi is talking about industries and not about the industrial estates.

[1968 பிப்ரவரி 12]

THIRU K. VINAYAKAM: What about the units in the industrial estate?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: That may be an achievement but not in the industrial front as such.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : கிண்டி எஸ்டேட்டிலே சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டதாக, நண்பர் வினாயகம் கூறுகிறார்கள். அவைகள் தொழிற்சாலைகளா? அது மாத்திரமல்ல, நண்பர் வினாயகம் மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கைத்தொழில்கள் சம்பந்தமாக, கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக, பொம்மை செய்வதிலிருந்து, பாய் முடைவது வரை, பற்பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்களே. நண்பர் வினாயகம் மறந்துவிட்ட இந்த மாதிரியான சிறுசிறு தொழில்களெல்லாம் இதுவரைக்கும் கணக்குப் பார்த்தால், சர்க்காருக்கு நட்டம் வந்ததாக இருக்கிறதே அல்லாது, லாபம் இல்லையே. இதை நண்பர் வினாயகம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த இருபது ஆண்டு காலத்திலே, சர்க்காராலே ஆரம்பிக்கப் பட்ட தொழிற்சாலைகள் எல்லாவற்றிலும் நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைகள் தான் இருக்கின்றன. வருமானமே வராத தன்மைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர வேண்டும். நல்லபடியாக வருமானம் வரும் நிலையில் கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தார்களா என்றால், கிடையாது. இருபது வருஷமாக ஆட்சி நடத்தியவர்கள் அம்மாதிரி தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆனால், இன்னும் பதவிக்கு வந்து ஒரு வருஷம் ஆகவில்லை. அதற்குள்ளாக எங்களைப் பார்த்து, “என்ன தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்பது என்றால், அந்தக் கேள்வியைக் கேட்பவர்களைப் பார்த்து உண்மையை அறிந் தவர்கள் சிரிக்க மாட்டார்களா என்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல, கடந்த தேர்தலிலே மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு, இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இருப்பது போலவே, அல்லாமல், பக்கத்திலே இருக்கின்ற கர்நாடகத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கிறது. பக்கத்திலே இருக்கிற ஆந்திராவிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கிறது. இங்கே இருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்கிறேன், கடந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திலே உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசாங்கம் நடத்தும் அந்த அண்டை மாநிலங்களில், கடந்த ஒரு வருஷ காலத்திலே என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று காட்ட முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உங்கள் அரசாங்கத்திலே முன்னால் ஓடி நொடித்துப் போய்விட்ட, மூட வேண்டிய நிலையில் இருந்த பல மில்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் வந்து, பாங்கி காரண்டிகளைக் கொடுத்து கோவையில் 18 மில்களுக்கு உதவி, ஓடவைத்திருக்கிறது. அந்த பதினெட்டு மில்களும் ஓடுவதால், பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்புக்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கடந்த ஒரு வருஷ காலத்திற்குள்ளே

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

மற்ற எந்த இராச்சியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், யாரும், எதையும் ஆரம்பித்து நாம் இங்கே செய்த காரியத்தைப் போல செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

அது மாத்திரமல்ல, பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குத் திட்டமிட்டு, பணம் வைத்திருந்தாலும், உங்களைக் கேட்கிறேன், மத்திய சர்க்காரிலே இறக்குமதி லைசென்ஸ் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்களா, 'ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச்' என்று சொல்லக் கூடிய பணத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை, ஏற்றுமதி-இறக்குமதி பாலிஸியைப் போட்டுக் கொண்டிருந்து மத்திய சர்க்கார், பணம் இல்லாத காரணத்தால், வெளிநாடுகளில் கையேந்தி பிச்சை கேட்டு, அவர்கள் பணம் கொடுப்பதைப் பொறுத்து ஏற்றுமதி-இறக்குமதி பாலிஸியை சர்க்கார் வெளியிடுகிறது என்பதையும் வைத்துக் கொண்டால், இம்மாதிரித் திரும்பத் திரும்ப எங்களைக் கேட்கமாட்டார்கள். ஒரு கோடியோ, அல்லது ஐந்து கோடியோ மூலதனத்தை போட்டு, தொழிற்சாலையை நாம் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் கூட, மத்திய சர்க்கார் இறக்குமதி லைசென்ஸைப் பெறாத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவேதான் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க முடியாமல் இருக்கும் தன்மை இருக்கிறது. ஆகவே தொழில் வளம் பெறுகவில்லை என்பதையெல்லாம் உணர்ந்தால், இம்மாதிரிப் பேசமாட்டார்கள். கடந்த காலத்தில் பல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க பல உதவிகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? அண்மையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் புதுத் தலைவர், மைசூர் முதலமைச்சர்திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்கள் கல்கத்தாவிலே பேசியபோது, கல்கத்தாவிலே இருக்கிற பணக்காரர்களை, 'வாருங்கள் மைசூருக்கு, முதல் போடுங்கள் அங்கே தொழில்களை ஆரம்பியுங்கள்' என்று அவர்களைக் கேட்டார்களே தவிர, அவர்களும் கல்கத்தாக்காரர்களைக் கேட்கும் நிலையில்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். அதே போலத்தான் ஆந்திராவிலும் இருக்கிறது. ஆனால், தமிழகம் ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருந்து, நொடித்து மூடப்படவிருந்த தொழிற்சாலைகளில் 18-க்கு பாங்கி காரண்டி கொடுத்து ஓடவைத்திருக்கிறது.

கடந்த 15, 20 வருஷ ஆட்சியிலே நீங்கள் கிட்டத்தட்ட 100 கோடி ரூபாய்க்கு பல தொழில்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த 100 கோடி ரூபாயும் இன்றைக்குக் கிடைக்கக் கூடாத, வராத, செலவு எழுதவேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறதே தவிர, அவை வரக்கூடிய தன்மையில் இல்லை. உதாரணத்திற்கு இரண்டொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையிலே பெரிய செங்கல் சூளைகள் இரண்டிற்கு லட்சக் கணக்கான பணத்தை உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே கொடுத்தீர்கள். அவற்றின் கதி என்ன ஆயிற்று? ஒரு செங்கல் சூளை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பின்னால் நிறுத்தப்பட்டது. இன்றைக்கு அதன் மதிப்பு என்ன என்று ஆடிட்டர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு சூளையில், லட்சக் கணக்கான பணத்திற்கு ஈடாக எதுவும் இல்லை, பணம்வருமோ, வராதோ என்று அச்சப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் உங்கள் ஆட்சியில் செய்த

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1968 பிப்ரவரி 12]

தெல்லாம் இந்த லட்சணத்தில் இருக்கும் போது, ஒரு வருஷ காலத்தில் தாங்கள் வந்தவுடனேயே 'என்ன செய்து விட்டீர்கள்' என்கின்ற கேள்வியை சாதாரண ஆட்கள் கேட்கவில்லை, ஆனால் பொறுப்புள்ள மந்திரியாக இருந்தவர், மத்திய சர்க்காரிலே மந்திரியாக இருந்தவர், இன்றைக்குத் தமிழக காங்கிரஸ் தலைவராக இருக்கும் உங்கள் தலைவர் பொதுமக்களிடத்தில் கேட்கிறார்கள் என்றால், அது பொறுப்புள்ள பேச்சல்ல என்பதை, இங்கே இருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களை, அவர்களுக்குச் சொல்லும் படிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஒரு வருஷ காலத்தில் இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் செய்திருக்கிற சாதனையைப் போல இந்தியாவிலேயே, 17 இராச்சியங்களில் எந்த இராச்சியமும் இம்மாதிரிச் செய்தது கிடையாது. இந்த இராச்சியத்தை கடந்த மார்ச் ஆளுந்தேதி எங்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் போனபோது என்ன நிலைமை? முன்னாறு கோடி ரூபாய் கடன் வைத்துவிட்டுப் போனீர்கள். மறுக்க முடியுமா? பழைய முதல் அமைச்சர் '300 கோடி கடன் மட்டும் அல்ல, 400 கோடி சொத்தும் வைத்திருக்கிறோம்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொருளாதாரம் தெரிந்தவர் இம்மாதிரிப் பேச மாட்டார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவர் இம்மாதிரிச் சொத்து வைத்திருந்தால், உடனே சொத்துக்களை விற்றுவிட்டு கடனை அடைத்து விட்டு 100 கோடியை விட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லலாம். அது சாதாரணமாக நடக்கும் நிகழ்ச்சி. ஆனால் ஒரு அரசாங்கத்தில் இம்மாதிரிச் செய்ய முடியுமா? 300 கோடி கடன் இருந்து, 400 கோடி சொத்து இருந்தால் சொத்துக்களை விற்றுக் கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்களா? அப்படிச் செய்யமுடியுமா? நாங்கள் அதைக் கேட்கவில்லை, புத்திசாலித்தனமாக ஒரு அரசாங்கம் கடன் வாங்குகிறது என்றால், எதன்பேரில் வாங்குகிறது? சொத்திலே வருமானம் வரும் அளவிற்கு சொத்துக்கள் இருக்கவேண்டும். நாணாறு கோடி சொத்து இருக்கிறது என்று பழைய முதல் மந்திரி பத்தவத்சலம் சொல்கிறார்கள் என்றால், அந்த 400 கோடி சொத்திலேயிருந்து வருமானம் வந்து, இந்த முன்னாறு கோடிக்கடனைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா? அந்த 400 கோடி சொத்தும், வருமானம் இல்லாதது மட்டுமின்றி, நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு மேலும் மேலும் வருவாய்களைச் சாப்பிடும் தன்மைகளைத்தான் பார்க்கிறோம். அந்த நிலையில் நாங்கள் பதவிக்கு வந்திருக்கிறோம். அப்படிப் பதவிக்கு வந்தவுடனேயே காங்கிரஸ்காரர்கள், அதை ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியாமல் தவிக்கிறார்கள், காரணம் 20 வருஷ காலமாக பதவியில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, 'ஐயையோ, எதிர்க் கட்சி வந்து விட்டதே' என்கின்ற அதிர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

சென்ற வருஷம் இந்த நாட்களில் தேர்தல் நடந்தபோது— பிப்ரவரி 15-ம் தேதி நடந்தது—அந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் யாரும் கணக்குப் போடவில்லை, இந்தத் தடவையும் காங்கிரஸே ஜெயிக்கும் என்று கருதினார்களே தவிர, ஒருவர்கூட, கனவிலேகூட, இம்மாதிரி காங்கிரஸ் படுதோல்வி

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

அடையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவிக்கு வரும் என்று நினைக்கவில்லை. ஆகவேதான், நாங்கள் பதவிக்கு வந்தவுடனேயே அதைச் ஜீரணிக்க முடியாமல், ஜனநாயகத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல், ஜனநாயகத்திலே சாதாரணமாக வெற்றியும் தோல்வியும் மாறி மாறி வரும் என்பதை அவர்களாலே புரிந்து கொள்ள முடியாமல், எடுத்ததெற்கெல்லாம் வம்பு பேசி, எடுத்ததெற்கெல்லாம் குழப்பத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு இதுபோன்ற காரியங்களிலே இன்று வரைக்கும் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, எந்த ஒரு விஷயத்திலாவது, கண்ணியமாக ஒற்றுமையாக 'வாருங்கள் நாம் இருவரும் சேர்ந்து செய்வோம்' என்று ஏதாவது காயங்களைச் செய்தார்களா என்றால் கிடையாது. நாங்கள் தேர்தலுக்கு முன்பு நாட்டு மக்களிடத்திலே சொன்னோம். எங்களைப் பதவியிலே உட்கா வைத்தால் விலைவாசிகளைக் குறைப்போம், எங்களைப் பதவியிலே உட்கா வைத்தால் ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசி போடுவோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தோம். ஒருபடி அரிசி போடுவோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தோம். மார்ச் மாதம் 6-ம் தேதி பதவியை ஏற்றோம். 15-ம் தேதி சட்ட சபைக்கு வந்தோம், வந்ததும் வராததுமாகவே கேட்டார்கள், 'எங்கே படி அரிசி?' என்று 'எங்கே படி அரிசி?' என்று நீங்கள் கேட்ட கேள்வி, மக்களுக்குச் சீக்கிரம் போட்டிடும், மக்கள் நல்ல படியாக வாழட்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அல்ல. படி அரிசி?' என்று. ஆனால் 60 நாட்களுக்குள்ளேயே ...

திரு. ஆர். கருப்பையா : பாயின்ட் ஆர்டர் ...

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : அப்புறம் பேசலாம். படியரிசி போட முடியாது என்று மனப்பால் குடித்து நீங்கள் சொன்னீர்கள். ஆனால், பதவியில் உட்கார்ந்த அறுபது நாட்களிலே, 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 15-ம் தேதிக்குள்ளேயே ...

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, on a point of order. I want to know whether the hon. Member who is on his legs has got the right to say that another hon. Member should resume his seat? Is that not the exclusive right of the Chair?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The hon. Member is not yielding.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : படி அரிசித் திட்டம் வராது என்ற மனப்பாலிலே நீங்களெல்லாரும் பேசினீர்கள். ஆனால், மே மாதம் 15-ந் தேதியன்று, கோவையிலும் சென்னையிலும் ரூபாயிக்கு ஒரு படி அரிசி என்கிற திட்டத்தை நாங்கள் அமலுக்குக் கொண்டு வந்தோம். ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டவுடனே, உங்களால் பேச முடியாதபடி, அதைச் சரியாக வரவேற்க முடியாதபடி, என்ன காரியம் செய்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டுவிட்டார்களே என்ற வயிற்றெரிச்சலிலே என்ன செய்தீர்கள்? ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட விடாதபடி தடுப்பதற்கு என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ, அந்தக் காரியங்களையெல்லாம்

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

கடந்த காலத்தில் செய்திர்கள், கடந்த ஆண்டு பூராவிலும், மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாய மாநாடுகளைக் கூட்டினார்கள். எதற்காக? திடீர் என்று விவசாயிகள்மீது என்ன அக்கறை வந்தது? விவசாயிகள் மாநாட்டைக் கூட்டியது ஏன்? விவசாயிகள் கொள்முதலுக்குச் சரக்கு கொடுக்காமலிருந்தால், படியரிசித் திட்டம் சரிவர நடக்காது என்று மனப்பால் குடித்து, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், பழைய மந்திரிகள், பழைய பெரிய தலைவர்கள் எல்லோருமே போய்க்கொண்டு விவசாயிகளைத் தூண்டினார்கள். கரும்பு போடுவோம், நெல் போடமாட்டோம் என்று சொல்லுங்கள். அதிக விலை கேளுங்கள், கொள்முதல் விலையைக் கூட்டச் சொல்லுங்கள் என்ற தோரணையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்—பழைய மந்திரி உட்பட—தாம் இன்னும் மந்திரியாக இருப்பதாகவே நினைத்துக்கொண்டு—ஊர் ஊராகப் போய்ப் பேசினார்கள். நடந்தது என்ன? கொள்முதல் விலையைக் கூட்டச் சொன்னார்கள். உங்கள் இதயத்தையே தட்டிக் கேளுங்கள், நீங்கள் சொன்னது சரிதானா? கொள்முதல் விலை நாங்கள் முடிவு கட்டியதா? நாங்கள் நிர்ணயித்ததா? நேற்றுவரை நீங்கள் இந்த விலையை நிர்ணயித்து, அதே விலையில் நாங்கள் கொள்முதல் செய்தோம். அதே விலையைத்தான் கொடுத்தோம். ஆனால், திடீர் என்று 'கொள்முதல் விலையைக் கூட்டு' என்று ஒவ்வொரு ஊரிலும் போய்த் தூண்டிவிட்டார்கள்—மாணவர்களைச் சில பல இடங்களில் போன தடவை நீங்கள் தூண்டிவிட்ட மாதிரி. ஆனால் நடந்தது என்ன? அதையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சந்தித்தது. கொள்முதல் விலையைக் கூட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன? உர விலை கூடி விட்டது, முன்பு மாதிரி இல்லை என்று காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து பதில் கூறப்பட்டது. அதற்கும் காரணம் யார்? என்று கேட்டால், நாங்கள் அல்ல. உர விலை கூடி விட்டது அல்லவா? முன்புக்கும் இப்போதைக்கும் நான்கண கூடியிருக்கிறது என்றால், அதற்குப் பொறுப்பாளி யார்? சொன்னோம். நம்மைக் கேட்காதபடி, யாரையும் கேட்காதபடி, இரவோடு இரவாக, அமெரிக்கா நடத்திய பேரத்தின் விளைவாக பணத்தின் மதிப்பைக் குறைத்ததன் விளைவாக உரத்தினுடைய விலை ஏறியது. இது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு. மத்திய சர்க்கார்தான் இந்த விலை ஏற்றத்திற்குப் பொறுப்பு. எவ்வளவு விலை ஏற்ற வித்தியாசம் இருக்கிறதோ, அந்த வித்தியாசத்தை மத்திய சர்க்கார்தான் நியாயமானபடி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நாங்கள் மத்திய சர்க்காரோடு போராடத் தயார், நீங்களும் தயாரா? என்று கேட்டோம். அவ்வளவு பேரும் வாயை மூடிக்கொண்டு இருந்து விட்டார்கள். எங்களோடு சேர்ந்து வரவில்லை. ஆனால், விவசாயிகள் உங்களுடைய பேச்சைக் கேட்கவில்லை. விவசாயிகள் உங்களுடைய பேச்சைக் கேட்காததோடு, உங்களைவிட்டு விலகி எங்கள் பக்கம் வந்து, கொள்முதலுக்கு நாங்கள் கோரியதைவிட அதிகமான அளவு கொடுத்தார்கள்.

இதே பாதையில் சென்றுகொண்டு, நாங்கள் புது அரிசித் திட்டத்தைக் கடந்து போன பொங்கல் தினத்தன்று பல

1968 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

நகரங்களுக்கு விஸ்தரிக்க இருந்தோம். பல திட்டங்களைப் போட்டோம். உங்களுடைய ஒத்துழைப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்ததா? ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவது என்றால், அதற்குப் போதிய பணம் வேண்டும். அல்லது போதிய உற்பத்தி வேண்டும். போதிய பணம் இந்த அரசிலே இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் உள்ளே வந்தோம். 300 கோடி ரூபாய் கடன் உள்ளே வந்தபிறகு, உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வேலையைப் பார்த்தோம். அது மாத்திரமல்ல. அகில இந்திய ரீதியாக இருக்கும் அரசியலைப் பார்த்தோம். காஷ்மீரில் என்ன நிலைமை என்று பார்த்தோம். எப்படித் தமிழகம் இந்திய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டதோ, அதேமாதிரி காஷ்மீரும் இந்திய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டதுதான். காஷ்மீரத்தில் உணவுக்காக ஸப்ஸிடி கொடுக்கப்படுகிறது. அதைச் சுட்டிக்காட்டிக் கேட்டுக் கொண்டோம். காஷ்மீருக்கு மாத்திரம் உணவு ஸப்ஸிடி கொடுக்கிறீர்களே, ஏன் எங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை? படி அரிசி போட வேண்டும். அதற்காக ஸப்ஸிடி கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். மத்திய சர்க்கார் என்ன பதில் சொன்னது என்பது இருக்கட்டும். உங்களுடைய பதில் என்ன? என்ன சொன்னீர்கள்? 'மத்திய சர்க்காரிடம் போய் ரூபாய் கேட்பதா?' என்றீர்கள். மத்திய சர்க்கார் என்றால், அதில் நமக்கு சம்பந்தம் இல்லையா? நம்முடைய வரிப் பணத்தில் நடக்கும் சர்க்கார்தானே அதுவும்? ஏன் அவர்கள் நமக்குக் கொடுக்கக் கூடாது? எங்களுக்கு மட்டும் கொடுக்க வில்லையே? காஷ்மீருக்கு நம்முடைய பணத்திலிருந்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதேமாதிரி எங்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். நீங்கள் கேட்கவில்லை. ஒரு வேளை அரசியல் புரியாததனால் கேட்கவில்லையோ என்னவோ. எங்களுக்குத் தெரிந்த காரணத்தால் கேட்டோம். நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? எங்களுக்கு உதவி பண்ண வேண்டுமா? வேண்டாமா? 'கொடு' என்று கடிதம் எழுத வேண்டாம். நேரிலே போகும் போதாவது அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டுமா, இல்லையா?

அது மாத்திரமல்ல. அடுத்து, ஒன்று கேட்டோம். கோதுமைக் காக 100 கோடி ரூபாய்க்குமேல் ஸப்ஸிடி கொடுத்தார்கள். அதே மாதிரி அரிசிக்கும் ஸப்ஸிடி கொடுக்குமாறு கேட்டோம். கோதுமைக்கு மாத்திரம் கொடுப்பானேன்? நமக்கு அரிசிக்காக என்று ஏன் அவர்கள் கொடுக்கக் கூடாது? இதெல்லாம் கடந்த காலத்தில் உங்களுக்கு எடுத்துக்கூறிய விஷயம்தான். எங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். நாங்கள் இதைக் கேட்டோம். உங்கள் பதில் என்ன? 'கொடு' என்று மத்திய சர்க்காரிடம் சொன்னீர்களா? உங்கள் தலைவர்கள் சொன்னார்களா? 'ஒரு பைசா கொடுக்காதே' என்ற அளவிற்கு நீங்கள் போய்ப் பேசிவிட்டு வந்து, 'மத்திய சர்க்காரிடம் உதவி கேட்காதே' என்று சொன்னீர்கள் என்ன காரணம்? மத்திய சர்க்கார் உதவினால் படி அரிசித் திட்டம் வெற்றி பெற்று விடும். அது வெற்றி பெற்று விட்டால், ஜனங்கள் முகத்திலே 'விழிக்க' முடியாது என்ற பயத்தினால் இந்தத் திட்டத்திற்கு இடையூறு செய்தீர்கள். இப்படி இடையூறு செய்துவிட்டு, பொதுமக்களைக் கூட்டி, 'படி அரிசி எங்கே போட்டார்கள்?' என்று

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1968 பிப்ரவரி 12]

கேட்கிறீர்கள். இதை எதற்கு நான் சொல்கிறேன் என்றால், நீங்கள் இம்மாதிரி குழப்பம் செய்துவிட்டு, இந்த சர்க்காரைக் கவிழ்ப்பதற்கு நினைக்கிறீர்கள். மற்ற இராஜ்யங்களில் ஆட்களைப் பிடித்து சர்க்காரைக் கவிழ்க்கும் வேலை நடக்கிறது. இந்த இராஜ்யத்தில், அதிருஷ்டவசமாக நீங்கள் யாரைப் பிடித்தாலும், இந்த சர்க்காரை ஐந்து வருஷங்களுக்கு அசைக்க முடியாது. (ஆரவாரம்) அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால்தான், நீங்கள் குறுக்கு வழியிலே இந்த சர்க்காரை—கடந்த தடவை கேரளாவில் கலைத்துவிட்டதுபோல—கலைத்துவிடக் கனவு காண்கிறீர்கள். அது நடக்காது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நாடு பூராவும் வேலை நடக்கிறது.

வடக்கே மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இங்கே வருகிற மந்திரிகள் எல்லோரும், நம்மோடு இருந்து பேசுகிறபோது 'சென்னை இராஜ்யத்தினுடைய நிர்வாகம் அருமையாக இருக்கிறது, முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி நன்றாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய படி அரிசித் திட்டம் பாராட்டத் தக்கது' என்று வாழ்த்துரைகளைச் சொல்வதைக் கேட்டு உங்களால் தாங்க முடியவில்லை. ஐதராபாத் மாநாட்டில் என்று நினைக்கிறேன், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு, 'இப்படியா நீங்கள் சென்னை சர்க்காரைப் பாராட்டுவது? எங்களுடைய மானம் போகிறதே' என்று கேட்டார்கள். இம்மாதிரி நிலைமை இருக்கலாமா? எங்களைப்பற்றி நல்ல வார்த்தை சொல்வதைக்கூட உங்களால் தாங்க முடியவில்லை என்றால், கோடிக்கணக்காகப் பணத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்து கொடுப்பார்களானால், அதை உங்களால் தாங்க முடியுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் எதையோ செய்யத் தவறிவிட்டது மாதிரி மிகைப்படுத்திப் பேசுகிறீர்களே, எதிலே நாங்கள் தவறிவிட்டோம்?

பணம் கேட்டோம். கிடைக்கவில்லை. அதுதான் போகட்டும். விவசாயத்திற்குத் திட்டம் என்கே? என்று உங்கள் தலைவர் கேட்கிறார். விவசாயத்திற்கு எந்தத் திட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள்? பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள் வடக்கே கட்டியிருப்பதைப் போல், தெற்கே கட்டுங்கள் என்று கேட்கவில்லை. ராயப்பா கமிட்டி அமைத்து 20 கோடி ரூபாய்க்கு மைனர் இர்ரிகேஷனுக்காகப் பணம் கொடுங்கள் என்று எழுதினோம். அந்த சர்க்கார் கொடுத்ததா? இதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், நீங்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக நாம் கமிட்டி போட்டு, இருபது கோடி ரூபாய் உதவி செய்யுங்கள் என்று சொன்னோம். உதவியிருந்தால் ஒரு போகத்தை இரு போகம் ஆக்கி, இரு போகத்தை மூன்று போகமாக்கலாம். நாம் எந்த அணைக்கட்டின் தண்ணீரையும் கூட எதிர்பாராமல் மழை காலத்தில் வரும் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். அந்தமாதிரி உற்பத்தியைப் பெருக்கினால், படி அரிசித் திட்டத்தை தானாகவே எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க முடியும். அதற்காவது அந்த சர்க்கார் உதவி செய்தார்களா என்றால் இல்லை.

1968 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

அது மாத்திரமல்ல. நாம் கொடுக்கவேண்டிய வட்டிப் பணத் திலே கொஞ்சம் தாமதித்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று அந்தச் சர்க்காருக்கு இங்கேயுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் எழுதிற்று. அதையாவது ஒத்துக் கொண்டார்களா? தவணை தர முடியாது என்று மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் மற்ற நாடுகளுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பாக்கிக்கு மாத்திரம் நேரிலே போய்த் தவணை கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்.

ஆக, இந்த நிலைமையில், இந்த இராஜ்ய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்ன காரியங்களை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமோ, அவ்வளவையும் நாங்கள் செய்து கொண்டு வருகிறோம். செய்துதொண்டு வருகிறபோதே, காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? வெளியே தவறான பிரசாரம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? பல இடங்களில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டுகிறார்கள். பாணை இருக்கிறது. கையிலே பணம் இருக்கிறது. படி அரிசி எங்கே என்கிற மாதிரி போஸ்டர்களை வெளியிலே ஒட்டுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். பாணை இருக்கலாம், பணம் எங்கே இருக்கிறது? பணம் நாங்கள் கேட்டோம். வழங்கினீர்களா? உங்கள் ஒத்துழைப்பு எங்கே இருக்கிறது? உங்கள் ஒத்துழைப்பு இல்லாதபோது, பாணையைக் காட்டுகிறீர்களே, கடந்த ஆண்டு இதே பாணை எப்படி இருந்தது? அதைக் கொஞ்சம் கண் முன்னாலே கொண்டு வந்து பாருங்கள்.

கடந்த ஆண்டு இதே நேரத்தில் சென்னை நகரிலே ரேஷன் கடையில் ரேஷன் அரிசி வழங்கப்படவில்லை. தஞ்சாவூர் தாணிக் கெல்லாம் அரிசி வழங்கப்படுகிற இடம் என்று சொல்வதுண்டு, அந்த இடத்திலேயும் ஆண்கள்-பெண்கள் அத்தனை பேரும் அரிசிக் காக க்யூவிலே நின்றனாண்டிருந்தார்கள். சென்னையிலிருந்து செங்கோட்டை வரையிலும் அரிசி கிடைக்கவில்லை. உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. அப்படிச் கிடைத்தாலும் படி அரிசி விலை நான்கு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் என்று விற்ப்பது. இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? கடந்த வருடம் எல்லாம் காலிப்பாணைகளாக இருந்தன. இன்று ஆங்காங்கு கொடுக்கப்படுகிற அரிசி தாராளமாக அப்பாணைகளில் இருந்து வருகிறது. இப்போது நீங்கள் ஊருக்கு ஊர் தொங்கவிடப்படும் பாணைகள் எல்லாம், அரிசிப் பாணைகள் அல்ல; கொஞ்சநஞ்சம் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்கு கருமாதி வைக்கிற கருமாதிக் கலயங்கள்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

‘படி அரிசி எங்கே? படி அரிசி எங்கே?’ என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் ரயில்களில் எல்லாம் எழுதுகிறார்கள். ரயில் மத்திய சர்க்காரின் சொத்து. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் வந்ததி லிருந்து எங்குபார்த்தாலும் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. கழக அரசாங்கம் வந்தபிறகுதான் சட்டசபையைச் சுற்றிலும், செகரட்டரியட்டுக்குள்ளேயும் மக்கள் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கிறபோது இவ்வளவு கூட்டம் இல்லை. இதைப் பார்த்துத்தான் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1968 பிப்ரவரி 12]

வயிற்றெரிச்சல். உங்கள் ஆட்சி தனிப்பட்ட சிலருடைய ஆட்சி—ஆனால் இன்று நடக்கும் ஆட்சி மக்கள் ஆட்சி. ஆகவேதான் மக்கள் வந்தவண்ணம் இருக்கிறார்கள்.

கடந்த ஆண்டு இந்த நேரத்தில் நமக்கு எதுவும் கிடைக்காத நிலைமை இருந்தது. கடந்த ஆண்டு இருந்த நிலை என்ன? இன்றைக்கு இருக்கும் விலைவாசிகள் என்ன? இதைக் காங்கிரஸ் காரர்கள் கொஞ்சம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த ஆண்டு மார்ச் மாதம் 6-ம் தேதியன்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் வராகப் பதவியேற்றுக்கொண்டவுடனே, இந்த இராச்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில், பொருள்கள் தகுந்த அளவில் கிடைக்க ஆரம்பித்தன. அப்போது மட்டும் ஏன் பற்றாக்குறை? அப்போது உள்நாட்டில் இருந்த உணவுப்பொருள்கள் வெளியே கள்ளக் கடத்தல் மூலம் சென்று கொண்டிருந்தன. அவைகள் எல்லாம் இந்த அரசு ஏற்பட்டவுடன் புதிய சக்திகளைப் பயன்படுத்தித் தடுக்கப்பட்டு விட்டன. பதுக்கல்காரர்களுக்கு வேறு வழியில்லாமல், பொருள்களை உள்நாட்டிலேயே விற்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது.

காங்கிரஸ்காரர்கள், சென்னையிலும் கோவையிலும் மட்டும் என்படி அரிசித் திட்டம் என்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்குப் பொருளாதார தத்துவம் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பொருளாதார தத்துவம் தெரிந்தால், நாம் போட்ட படி அரிசித் திட்டத்தைப் பாராட்டியிருப்பார்கள். இந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தாமலிருந்திருந்தால், விலைகள் ஏறி, நாடு பூராவக்கும் இன்றைக்கு அரிசி கிடைக்காமல் போய் இருக்கும். விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கும். சென்னை, கோவை இந்த இரண்டு ஊர்களிலும் வாங்கும் சக்தி அதிகம். அதனால் மதுரையிலே இருப்பவர்களுக்குப் பொருள் கிடைக்காது; மற்ற ஊர்களிலே இருப்பவர்களுக்கும் பொருள் கிடைக்காது. சென்னை வியாபாரிக்காகவும், கோயம்புத்தூர் வியாபாரிக்காகவுமே பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்திருப்பார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அதனால் கிராக்கி ஏற்பட்டு, விலை உயர்ந்திருக்கும். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம் வந்திருக்கும்.

இன்றைக்கு எங்குபார்த்தாலும் மலிவு விலையில் அரிசி கிடைப்பதை சாதாரணமாகப் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் படி அரிசி எங்கே, படி அரிசி எங்கே என்று கேட்டு ஒரு குழப்ப நிலையை உருவாக்க முயற்சி செய்வது அரசியல் நாகரிகத்திற்கு உகந்த காரியம் அல்ல வென்பதை உணர வேண்டும். இதேமாதிரி ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பொறுப்பு இல்லாமல் நடக்கிறார்கள்.

மொழிப்பிரச்சினை விஷயத்தில் நீங்கள் எம்மாதிரி நடந்து கொண்டீர்கள்? இந்தியை எதிர்த்து மாணவர்கள் கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தவுடனே, மாணவர்கள் ரயிலை நிறுத்தினார்கள். உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், '1965-ல் இந்தப் போராட்டம் நடந்த போது நன்றாக இருந்தது அல்லவா? இப்போது என்ன நடக்கிறது?' என்று எங்களை ஏளனமாகப் பார்த்தார்கள், பேசினார்கள். கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கையாண்ட முறையைப் பயன்

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

படுத்திக் கிளர்ச்சியை நிறுத்தியிருக்கலாம். அறிஞர் அண்ணா அப்படி நிறுத்தவில்லை. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் மாணவர்களைக் கண்டு பேசுவதற்குக்கூட அனுமதி அளிக்கவில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், மாவட்டவாரியாக மாணவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசினார். 'மாணவர்களே, என்னை நீங்கள் என்ன செய்யச் சொல் கிறீர்கள்? நான் ராஜினாமா செய்துவிட்டு உங்களுடன் கிளர்ச்சியை நடத்தவா? அல்லது பதவியில் இருந்துகொண்டு இந்தியை எதிர்க்க வேண்டுமா?' என்று மாணவர்களை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அழைத்துக் கேட்டார். அதன் விளைவாகத்தான் கடந்த மாதம் 23-ம் தேதி சட்டப் பேரவையில், 'இனி இந்த இராச்சி யத்தில் ஆங்கிலம், தமிழ் தவிர இதர மொழி கிடையாது' என்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தத் தீர்மானத்தில், காங்கிரஸ் வேறு, மாணவர்கள் வேறு என்ற பிரிவினையை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்திரமாகச் செய்தார்கள். மாணவர்களுக்குப் பயந்துகொண்டா இந்த அரசு தீர்மானம் போடுவது? என்று மாண வர்களின் மனம் புண்படும்படியாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தத் தீர்மானம் போட்டது மாணவர்களிடம் இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்ட பயம் அல்ல. வீட்டிலே குழந்தை பசிக்காக அழுகிறபோது, அதனுடைய தாய் குழந்தை யைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு பால் கொடுத்தால், அதற்குப் பெயர் குழந்தையிடம் தாய்க்குப் பயம் என்று சொல்வது? குழந் தையிடம் தாய்க்குப் பயம் என்று எந்தப் பைத்தியக்காரனும் சொல்ல மாட்டான். மாணவர்களிடம் நாம் அவர்களுடைய கருத்து என்ன என்று கேட்டோம். அவர்களும் தங்கள் கருத்தைச் சொன் னார்கள், இது மாணவர்களிடம் அரசு பயந்துவிட்டது என்று கூறுவது தவறு. ஆனால் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் அப்படிப் பேசினார்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இன்னும் பேசி வரு கிறார்கள். தினசரிப் பத்திரிகையில் அவர் பேசிவருவதையும், அதன் விளைவுகளையும் பார்க்கிறோம். 'இதற்கும் காரணம் தி.மு.க தான்' என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் தி.மு.க. தான். தெருவிலே குழாய்ச் சண்டை நடந்தால் அதற்கும் காரணம் தி.மு.க. தான். பையன்கள் தெருவில் கோலிச் சண்டை போட்டாலும் அதற்கும் தி.மு.க. தான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படித் கூறும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அண்டை மாநிலங்களில் கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருப்பதற்கான காரணத்தைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கும் தி.மு.க. வா? 'இந்தியே கூடாது; இந்தியால் எங்களுடைய உத்தி யோகம் பாதிக்கப்படக்கூடாது' என்று மாணவர்கள் பயந்துகொண் டிருக்கிறபோது, பொறுப்புள்ள தலைவர்கள், புத்திசாலித்தனமான தலைவர்கள் 'மாணவர்களே பயப்படாதீர்கள், இந்தி வராது, நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம், உங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு, படிப்புக்கு, உத்தியோகத்திற்கு எந்தவிதமான ஹானியும் வரப் படாது' என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இங்குள்ள காங்கிரஸ் காரர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? 'இருமொழிக் கொள்கை போதும்' என்று நாம் சட்டப் பேரவையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம். 'இருமொழிக் கொள்கையை ஏற்றால்

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

மாணவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு என்ன செய்வது? இந்தி தெரியாவிட்டால் மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகம் எப்படிக்கிடைக்கும்?' என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் எங்கு பார்த்தாலும் பேசிக்கொண்டு போகிறார். இதன் பொருள் என்ன? மாணவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டாக்கும் வகையில், மாணவர்களைத் தூண்டிவிடுகிற மாதிரி அவர் பேசிவருகிறார். முதலில் கோயம்புத்தூரில் நடந்த சம்பவத்திற்கு தி.மு.க. தான் காரணம் என்பது 'வதந்தி' என்றார். பிறகு திண்டுக்கல்லில் போய், 'இல்லை, இல்லை எல்லாவற்றுக்கும் தி.மு.க. தான் காரணம்' என்கிறார்.

மொழிக் கொள்கையிலே காங்கிரஸிற்கு ஓர் உறுதியான கொள்கையோ, தெளிவோ கிடையாது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளே ஒரு தெளிவான அபிப்பிராயம் கிடையாது. அதை எடுத்துத்தான் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் பழைய தலைவர்திரு. காமராஜ் அவர்கள் டெல்லியில் சொன்னார்கள். மொழிக் கொள்கையில் முதலில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள் தெளிவு இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தி பேசுகின்ற இராச்சியத் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசுங்கள். அப்புறம் இந்தி பேசாத மாநிலத் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசுங்கள். பிறகு மொழிக்கொள்கையில் ஒரு திட்டவாட்டமான முடிவுக்கு வாருங்கள் என்று திரு. காமராஜர் அவர்கள் டெல்லியில் சொன்னார்கள். கேட்டார்களா? அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் தீர்மானம் போடுகிறபோதே திரு. காமராஜ் அவர்கள் இரு மொழிக் கொள்கையைப் போடுங்கள் என்றாரே. திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்களும், திரு. பிரம்மானந்த ராட்டி அவர்களும் மும்மொழிக்கொள்கையை வற்புறுத்தினார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளே என்ன தெளிவு இருக்கிறது? நாங்கள் இந்தியை எதிர்க்கிறோம். நாடாளுமன்றத்தில் இந்தி பேசாத பகுதி மாணவர்களுக்கு அதிகச் சமையை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வைத்துவிட்டு, அந்தத் தீர்மானத்தினால் இந்தி பேசாத பகுதி மாணவர்களின்மீது புதிய சமைய ஏற்படுகிறது என்பதை நாங்களும் ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்களும் பேசுகின்றார்களே தவிர, அந்தத் தீர்மானம் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேறியபோது என்ன செய்தார்கள்? தமிழ்நாட்டு மந்திரி திரு. கே. எஸ். இராமசாமி என்ன செய்தார்? இந்தி பேசாத பகுதி மக்களுக்கு இதனால் பெரும் சமைய ஏற்படுகிறது, அதை ஆதரிக்க முடியாது என்றாரா? அல்லது நடு நிலைமை வகித்தாரா? திரு. சி. சுப்பிரமணியம் என்ன செய்தார்கள்? அங்கே போய் அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துவிட்டு, ஆதரித்து விட்ட தவறை மறைப்பதற்காக இங்கு எங்கே பார்த்தாலும் இதற்கெல்லாம் காரணம் தி.மு.க. தி.மு.க. என்பதாக திட்டவாட்டமாக திசை திருப்பிவிடப் பேசுகின்றாரே தவிர, உள்ளபடியே தி.மு.க.வுக்கு எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது.

நாங்கள் எங்களுடைய கொள்கையைத் திட்டவாட்டமாக வகுத்துவிட்டோம். சட்டமன்றத்தைக் கூட்டி இரு மொழிக் கொள்கைதான் என்பதாகத் தீர்மானம் போட்டபிறகும் கூட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நப்பாசை. இந்தத் தீர்மானம் அரையால்

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

சட்டத்திற்கு விரோதமானது, விரோதமானது என்று பேசி வருகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமான தீர்மானத்தைப் போட்ட இந்தச் சட்டசபையைக் கலைத்துவிட முடியாதா என்ற நிலைமையை காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். உண்மையில் இந்த அவையில் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதே தவிர அப்பாற்பட்டது அல்ல. சட்டத்திற்கு எப்படி உட்பட்டிருக்கிறது? இந்தியாவின் தொடர்பு மொழி இந்தி என்றாலும், இந்தி பேசாத பகுதி மக்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும் என்கிற உறுதிமொழியை நேருஜி அவர்களே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சட்டத்திலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தி பேசாத பகுதி மக்கள் விரும்பும்வரை ஆங்கிலம் இருக்கும் என்றால் என்ன பொருள்? எங்களுக்கு ஆங்கிலம் வேண்டும், இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்ல நமக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதுதான் பொருள். அதைத்தான் நாங்கள் சட்டபூர்வமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நாடாளு மன்றத்தில் மொழித் தீர்மானத்தை ஆதரித்துவிட்டு, இங்கே வந்து அது நம் மாணவர்களுக்கு அதிகச் சுமைதான், நம் மாணவர்களுக்கு அதிகச் சுமைதான் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மாணவர்களின் தலைவர்களை எல்லாம் அழைத்து மாநாடு கூட்டுங்கள், நானும் கலந்துகொள்கிறேன் என்பதாக எங்களுக்கு யோசனை சொல்கிறார். அப்படி ஒரு மாநாடு இப்போது ஏன் கூட்டப்பட வேண்டும்? மாணவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். இந்த அரசும் அவர்களுடைய கருத்துக்கு மதிப்பளித்து, இந்தச் சட்ட அவையிலேயே இருமொழிக்கொள்கைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அப்படி இருக்க இப்போது எதற்காக திரும்ப ஒரு மாநாடு கூட்டவேண்டும்? திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் புதுக் குழப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா? மாணவர்கள் மகாநாட்டைக் கூட்டுகிறோம் செக்ஷ் 17-ஐயே நீக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களால் செய்ய முடியுமா? அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவாவது செய்வாரா?

திரு. வ. ஜார்ஜ்: சார் ஆன் ய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். திரு. சி. சுப்பிரமணியம், திரு. காமராஜ் ஆகியவர்கள் இந்த அவையில் இல்லாதபோது அவர்களைப் பற்றி இங்கே விவாதிப்பது முறையா என்று கேட்கிறேன்?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்): அவர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் விவாதிக்க வில்லை.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: நான் திரு. காமராஜர், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களை அவமதித்துப் பேசவில்லை. அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சியின் கொள்கையில் தெளிவற்ற தன்மை இருப்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகில

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக திரு. காமராஜர் அவர்கள் இருக்கும்போதே, மொழிச் சட்டம் எவ்விதத் திருத்தமும் இன்றி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். தீர்மானம் எதுவும் அதனுடன் கொண்டுவரக் கூடாது என்பதாக பெங்களூரில் சொன்னார்கள். அவர்களது வார்த்தைக்கே மதிப்புச் கொடுக்காதபோது—திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்கிற கமிட்டிக்கு என்ன மரியாதை இருக்க முடியும்? கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். முதலில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியை அதன் தலைவரை விட்டு கூட்டச் சொல்லுங்கள். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் நாடாளு மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட மொழித் தீர்மானத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுங்கள். அதை நிறைவேற்றிவிட்டு திருமதி இந்திராகாந்தியிடத்தில் பேசுங்கள். அதைச் செய்யாது, சுமையைக் குறைப்போம், சுமையைக் குறைப்போம் என்று பேசினால் எந்த வகையில் சுமையைக் குறைப்பீர்கள்? பிரதம மந்திரி அவர்கள் எக்சிச்யூடிவ் ஆர்டர் மூலம் சுமையைக் குறைக்கலாம் என்று சொல்வது நடக்காத காரியம். மொழித் தீர்மானத்தை நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தே ரத்து செய்யவேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு மாணவர்கள் கலவரம் செய்கிறார்களே, இதற்குக் காரணம் தி.மு.க. தான் என்று சொல்வது சரியல்ல. பிள்ளையைக் கிள்ளி விட்டால் அழுத்தான் செய்யும். பிள்ளையைக் கிள்ளிவிட்டு அழுகிறதே, அழுகிறதே என்றால் என்ன செய்வது?

திரு. ராமசாமி அவர்கள் கோயம்புத்தூரில் மண்டையில் கல் அடிப்பட்டுவிட்டாரே, அவரை இந்த அரசாங்கத்தினால் பாதுகாக்க முடியவில்லையே என்று எதிர்தரப்பில் பேசுகிறார்கள். இதுதான் புதிதாக நடந்திருக்கிற சம்பவமா? (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியானால் இப்படித்தான் நடக்கும் என்று சொல்கிறா?) கடந்த பொதுத் தேர்தலின்போது உத்தரப் பிரதேசத்தில் இருந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். இந்தியப் பிரதம மந்திரி திருமதி இந்திராகாந்தி அங்கு சென்றபோது கல் எறியப்பட்டு அவர்கள் மூக்கு உடைந்து, கட்டுப் போட்டுக் கொண்டு டெல்லிக்குச் சென்றதை நாம் மறந்து விட முடியுமா? அங்கே அப்போது இருந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சிதானே, ஏன் தடுக்க முடியவில்லை? இப்படி போலீஸ் சக்திக்கும் அப்பாற்பட்டு கல் வீச்சு நடக்கிறபோது யார்தான் என்ன செய்ய முடியும்? கோவையில் நடந்திருக்கிறதே . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறுக்கிட்டுச் சொன்னது தவறான கருத்தைக் கொடுக்கக் கூடும் என்பதால் அதைப்பற்றி விளக்க விரும்புகிறேன். கல் எறிந்த சம்பவம் இதற்கு முன்னாலும் நடந்திருக்கிறது என்பதனால் இப்போது நடைபெற்றது நியாயம் என்று வாதாடுவதாக யாரும் கொள்ளக் கூடாது. கல் எறிந்த சம்பவம் சர்க்காருடைய திறமைக் குறைவுக்கு எடுத்துக்காட்டு என்கிறபோது தான் மிகத் திறமை வாய்ந்த அரசாங்க காலத்திலும் நடந்திருக்கிறது, ஆகவே

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இப்படி நடப்பதற்கும், திறமைக் குறைவுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்பதை திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் விளக்கினார்கள் என்பதை நான் இந்த அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு சொல்கிறேன். அதுதான் எங்கள் கருத்து. எங்கள் ஆட்சியில் ஏதோ திட்டமிட்டு நடந்தமாதிரி சொல்கிறார்களே, அது சரியல்ல, சட்டம், ஒழுங்கு என்பது இல்லை என்றால் எங்கு இல்லை? இந்தியாவில் இருக்கிற 17 இராச்சியங்களில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவற்றை ஒழுங்கான முறையில் நிறைவேற்றுகிற அரசாங்கம் ஒன்று உண்டு என்றால் அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் தான். பசுவதைத் தடைக் கிளர்ச்சி என்ற அடிப்படையில் டெல்லியில் நடந்த வெறிச் செயல்களின்போது அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களையே குண்டர்கள் தாக்கினார்களே, அந்தத் தாக்குதலில் இருந்து அன்றைக்கு திரு. காமராஜர் அவர்களைக் காப்பாற்றியவரே ஒரு தி.மு.க. தொண்டர் தான். அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த அளவுக்கு டெல்லி நகரில் வெறித்தாண்டவம் ஆடியிருப்பதை உணர்ந்தால் இங்கே சட்டம், அமைதி இல்லை என்பதாகக் காங்கிரஸ் காரர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். டெல்லி மாநகரில் ஒரு தூதுவர் மனைவி தெருவில் நடந்துபோக முடியவில்லை என்ற நிலையைப் பார்த்த பிறகும், இங்கே டி.டி.கே. அவர்கள் பேசுகிறார்கள். கோவையில் ஒரு மந்திரியின் தலையில் கல் பட்டதற்கு உண்மையிலேயே நான் வருந்துகிறேன். இது வேதனை அளிக்கும் சம்பவம் தான். அவர் அங்கே போய் இருக்கக்கூடாது. போலீசாருக்கும் மீறிய செய்கை. இந்திய உதவிப் பிரதமரை சென்னைக்கு வர வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்றால், வந்திருந்தால் பெங்களூரில் நடந்தது போலத்தான் இங்கும் நடந்திருக்கும்.

ஓர் உறுப்பினர் : இங்கே கல் எடுத்துப்போடுவோம் பிரகல்பம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

பிரகல்பம்
1-00

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையில் குறுக்கிடுவதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சினை சிக்கலாகாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு குறுக்கிட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். “திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களை இங்கு வரவேண்டாம், வந்தால் கலவரங்கள் நடக்கும்” என்று அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் இங்கு வரவில்லை என்பதாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவு பக்குவமான முறையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் அந்த நேரத்தில் வந்திருப்பார்களேயானால், அப்போது சட்டத்தையும், அமைதியையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற அந்தக் காரியத்தைச் சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்திருக்குமானால், எப்படி பெங்களூரில் நடந்ததோ அதைப் போல் கலவரங்கள் ஒரு பக்கத்திலும், அதை அடக்குவதற்கான அடக்கு முறைகள் இன்னொரு பக்கத்திலும்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 12]

நடைபெறும் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அடக்குமுறையைப் பயன்படுத்தினால் அந்த அடக்கு முறை நியாயந்தான் என்று பேசக்கூடிய மனநிலையில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சி இருக்கிறதா என்றால், சமீபத்தில் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள்—இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்து மூன்று, நான்கு மாதத்தில் மூன்று தடவை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது, நான்கு தடவை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்று. எங்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்பதற்காக மட்டுமல்ல நான் அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று விரும்பியது. கலவரம், உயிர்ச் சேதம், பொருள் சேதம் இவைகளையெல்லாம் சில நிகழ்ச்சிகளை நிறுத்தி வைப்பதன் மூலம் தடுக்கப்படக் கூடுமானால், ஒரு அரசு, மக்களிடத்திலே அக்கறை கொண்டுள்ள அரசு அதைத் தவிர்க்க வேண்டியது மிக நியாயம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த முறையில்தான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய ஆசைத்தம்பி அவர்கள் போலீசாருடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு மீறி கலவரம் நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். அது எதை மீறி நடந்திருந்தாலும், அரசின் சார்பிலும், சொந்தச் சார்பிலும் மனம் நிறைந்த வருத்தத்தை நான் நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது நாங்கள் அரசு நடத்துகிற காலத்தில் நடைபெற்றதற்காக நான் அவ்வளவு வருத்தம் தெரிவித்ததற்குக் காரணம், நீங்கள் அரசாண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் மதுரை-தேனியில் எங்களுடைய பொதுச் செயலாளராக இருந்த நாவல் அவர்கள் பேசிய கூட்டத்தில் பல மாண கல்லெறி, நடைபெற்றதற்கு அப்போது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஒரு துளியும் வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களைவிட நாங்கள் பண்போடு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக என்னுடைய வருத்தத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: என்னுடைய உரையை இன்னும் சில நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் அவர்கள் 'நீங்கள் கல் எடுத்துப் போடுவீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். எனக்கும் என்னுடைய கட்சிக்கும் கல் எடுத்துப் போடுகிற வழக்கமோ, தந்திக் கம்பிகளை அறுக்கிற பழக்கமோ, தண்டவாளங்களைப் பெயர்க்கிற பழக்கமோ, தபாலாபிசைக் கொளுத்துகின்ற பழக்கமோ இதுவரை இருந்தது இல்லை; இனிமேலும் இருக்கப் போவதில்லை. நாங்கள் உண்மையாக காந்தி வழி நடக்கின்றவர்கள். அதனால்தான் நாங்கள் இன்று ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கிறோம். காந்தி வழிப் பாதையில் தவறிய காரணத்தால் நீங்கள் கிழே போய்விட்டீர்கள். இந்த ஓய்ந்த காலத்தில் நீங்கள் படி அரிசி எங்கே என்றெல்லாம் பேசித் கொண்டிருக்கிற பக்கத்திலுள்ள பாண்டிச்சேரியில், ஆந்திராவில் காந்தி வழியில் மதுரை ஒழிக்கப் போராடுங்கள். அதை விட்டு விட்டு ஏதோ சட்டம் ஒழுங்கு பறி போய்விட்டது போல் பேசித் கொண்டிருக்கிறார்கள், காந்திப்பாருடைய உயிரைப் நம்மால் காப்பாற்ற முடியவில்லை. குறுக்கு வழியில் சில பேர் ஏதாவது செங்கிற்போது

1965 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

எவ்வளவுதான் ஜாக்கிரதையாக இருந்தாலும்கூட இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்து விடுகின்றன. கலெக்டர் அவர்களும் டி.ஜி.ஜி. அவர்களும் இரண்டு பக்கத்திலும் அமர்ந்து நடுவில் மந்திரியை வைத்துக்கொண்டு போயும்கூட மந்திரியை கல் பட்டது வருந்தத்தக்கது. அந்த அளவுக்கு வேண்டுமென்றே நடந்ததாக நீங்கள் பேசியதன் காரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் இடங்கள் எல்லாம் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான உங்கள் பேச்சுக்கள் அனாவசியமான குழப்பங்களை இந்த நாட்டிலே உண்டாக்குகின்றன. ஆகவே, பண்போடு பேசுவது நல்லது.

இந்தி எதிர்ப்பைப் பொறுத்தமட்டில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த மாதிரிச் சமாளித்தார்கள், மற்ற மாநிலங்களில் எவ்வாறு சமாளிக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். ஆந்திராவிலும், மைசூரிலும் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு அங்கே துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இங்கே எந்தவிதமான சேதாரமும் இல்லாது அண்ணா அவர்கள் அதைச் சமாளித்தார்கள். மத்திய சர்க்கார் ரயில் பெட்டிகள் எரிந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் சொன்னபோது, அண்ணா அவர்கள் சொன்னது நான்கு ரயில் பெட்டிகள் போதலும் நாளைக்கே 40 ரயில் பெட்டிகள் செய்து கொள்ளலாம்; நான்கு மானவர்களின் உயிர் போனால் பின்னர் நம்மால் அவர்களை உருவாக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு அண்ணா அவர்கள் பக்குவமாக நடந்து கொள்வதன் காரணமாகத்தான் இதுவரை அடக்குமுறை என்பது இந்த இராச்சியத்தில் அதிகமாக இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோவை சம்பவத்திற்கு விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அரசாங்கம் அதைப்பற்றி என்ன முடிவு செய்கிறார்களோ அதை அவர்கள் செய்வார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன்—கடந்த 1965-ம் ஆண்டு பல ஊர்களிலே பிணக்காடுகளைக் குளித்து வைத்தபோது நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே கோரியபோது பழைய அரசாங்கம் நீதி விசாரணை நடத்தினார்களா? 1965-ம் ஆண்டில் குடியரசு தினத்தின்போது எங்கள் வீடுகளுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று பழைய முதல் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு லீபோன் பண்ணிக் கேட்டோம். 'பொது மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்' என்று அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். எங்களுடைய முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்த மாதிரிச் சொல்லவில்லை. கோவையில் கலவரம் என்ற உடனேயே முதல்மைச்சர் அவர்கள் டெலிபோன் பக்கத்திலேயே உட்கார்ந்து நிலைமைகளை அடிக்கடி கவனித்து தக்க உதவிகளை செய்யும்படி சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். இதுமாதிரி முதல்மைச்சர் இந்த மாநிலத்தில் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வேன். அந்த அளவுக்குச் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் இந்த நாட்டிலே நிலைநாட்டி இன்று நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு, உடை, உறையுள், கல்வி வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது.

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

இந்த அரசாங்கம் வந்து ஓராண்டு கூட ஆகவில்லை. அதற்குள்ளாக படி அரிசி எங்கே, அது எங்கே, இது எங்கே என்று கேட்பது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடாமல் மக்களுடைய பொதுப் பிரச்சினையில் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்ய முன் வர வேண்டும். படி அரிசி எங்கே என்று நீங்கள் படம் போட்டுக் காட்டுகிறபோது, மத்திய சர்க்கார் இருப்பதை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டினால் உங்களால் பதில் சொல்ல முடியாது. பழைய முதல் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்கள் முன்பெல்லாம் பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சி இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். அவர் விருப்பப்படி நீங்கள் நடக்கவில்லை. இனிமேலாவது நீங்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் காரியங்களுக்கு ஒத்துழைத்து நல்லெண்ணத் துடன் பணியாற்றுவார்கள். எங்கெங்கு படி அரிசி போட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் படி அரிசி போடுவதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். மத்திய உதவியைப் பெறவேண்டும். இதற்கெல்லாம் உங்களுடைய ஒத்துழைப்பு எதிர்காலத்திலே இருக்குமானால் ஐந்து வருஷங்களுக்குள் இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை பெரிய மாறுதலை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்து காட்ட முடியும், செய்யும். உங்களால் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க முடியாவிட்டால் தயவுசெய்து வேறு பணிகளைப் பாருங்கள். ஐந்தாவது வருஷத்தில் தேர்தலின்போது நீங்கள் நினைப்பதையெல்லாம் மக்களிடத்திலே சொல்லுங்கள்; மக்கள் அதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அப்போது பார்த்துக்கொள்வோம். அந்த மாதிரி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் அவர்களுடைய உரை மிகத் தெளிவானதாயும், இந்த நாட்டின் நிலைமையையும் அரசாங்கத்தின் சாதனையையும் எடுத்துக் காட்டும் முறையில் இருக்கும் காரணத்தால் அந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வ. ஜார்ஜ்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு அரசின் செயல் திட்டங்களை, கொள்கைகளை விளக்குவதாக அமைவதுதான் கவர்னர் உரையின் நோக்கம். அந்த முறையில் எந்தக் குறிப்பும் உரையில் காணப்படவில்லை. அதற்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசியவரும் அந்த முறையில் ஒன்றும் பேசாமல் காங்கிரசைப் பற்றிய வசைமாரிதான் பொழிந்தார்கள். இரண்டிலும் கொள்கை பற்றியோ, செயல் திட்டம் பற்றியோ ஒன்று மில்லை. கழிந்த ஆண்டு கவர்னர் பேருரையின்போது 3-வது பத்தியில் 'மக்கள் உள்ளங்களில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நம்பிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய திட்டவட்டமான வேலைத் திட்டங்களை வகுப்பதில் புதிய அரசாங்கத்திற்குச் சிறிது காலம் தேவைப்படும்' என்று கூறியிருந்தார்கள்.

பொதுமக்களும், நாங்களும் இன்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்கள்--அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலும், சுவரொட்டிகள் மூலமும் மக்கள் மத்தியில்

1958 பிப்ரவரி 12]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

பதித்து வைத்த நம்பிக்கைகளும், இவற்றினால் செய்யவேண்டிய திட்டங்களை இந்த ஆளுநர் உரையில் காணலாம் என்று துருவித் துருவிப் பார்க்கும்போது இதில் அப்படி ஒன்றுமே காணவில்லை. ஆளுநர் உரையில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை என்பது கண்டு பொதுமக்கள் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆளுநர் உரை இந்த அரசின் செயல்திட்டங்கள் இன்மையையும், அரசின் இயலாமையையும், கழியாமையையும், திறமையின்மையையும், எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசின்மீது பழி சுமத்திக் கொண்டு, தப்ப முயல்கிறதே தவிர அவர்கள் திட்டம் என்று என்று சொல்லுவதாக அமையவில்லை. உதாரணமாக இந்த உரையில்கூட சுமார் பத்துப் பதிலைந்து இடங்களில் மத்திய அரசின்மீது பழி சுமத்தப்படுகிறதே தவிர தங்கள் திட்டங்கள் என்ன, தங்கள் திட்டங்களில் இன்னின்ன முறையில் நாங்கள் தோல்வி அடைந்தோம் அல்லது வெற்றி கண்டோம் என்ற விளக்கங்கள் தரப்படவில்லை. மாறாக குறை கூறுவதே அவர்கள் பாணியாக ஆகியிருக்கிறது. இதில் ஒன்றை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன். மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கங்கள் இவற்றினிடையே உள்ள பொறுப்புகளுக்கும் ஏற்ப நிதி பங்கிடு முறை அமையவில்லை. இவற்றில் சமனற்ற நிலை நிலவுகிறது என்பது உண்மை. அதைப் பரிகரிக்க நிதித் கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் நல்ல முறையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்பதும் உண்மை. இது நல்லமுறையில் பயன் பெற காங்கிரஸ் காரர்கள் நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்பதை நான் அறிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேசமயத்தில் இன்னொன்றையும் நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டவனாவேன். ஆளும் கட்சியினர் தங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சுமார் 47-க்கு மேலான அரியபெரிய கருத்துக்களையும், திட்டங்களையும் அவர்கள் பழைய அரசினரிடம் வற்புறுத்தி வந்ததாகவும், அதைத் தாங்கள் செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும், அத் திட்டங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் இல்லை என்று அந்த அரசு கூறி வந்தது உண்மை இல்லை என்றும், போதுமான பண வசதி இருக்கிறது என்றும் தங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் விளம்பரம் செய்து மக்கள் மனதில் நம்பிக்கையை ஊறச் செய்து வந்தார்கள். இன்று ஏன் அவற்றையெல்லாம் மறந்துவிட்டு மத்திய அரசினரிடம் தான் எல்லாம் இருக்கிறது, எங்களிடம் ஒன்றுமேயில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மக்களை திசை திருப்பி விட வேண்டுமென்று செய்யப்படுகிற ஒரு சதிச் செயல் என்றுதான் கூறவேண்டுமே தவிர இது பொருளாதார முறையில் கூறப்படுவது என்று சொல்ல முடியாது. அன்றிருந்த அரசியல் சட்டம்தான் இன்றும் இருக்கிறது. போதிய பணம் இல்லை என்று சொல்வது பொய், பொருத்தமற்றது என்று சொன்னார்கள். இன்று ஏன் அவற்றைத் திருப்பிக் கூறவேண்டும்? தேர்தல் அறிக்கைகளும், சுவரொட்டிகளும் ஆளும் கட்சி நண்பர்களைப் பார்த்து இன்று சிறுகிறது. எனவே அவர்கள் இப்போது ரோசம் அடைவதில் பொருள் இருக்கிறது. அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 பிப்ரவரி 12]

படி அரிசி எங்கே என்று ஜனங்கள் கேட்பதைப் பார்க்கும்போது அந்த ரோசம் பன் மடங்கு அதிகரிக்கிறது, எனக்குப் புரிகிறது. அவர்கள் பொறுப்பான பதவியில் இருக்கிறவர்கள். ஆகவே அவர்கள் பொறுப்போடு பதில் கூறவேண்டுமே தவிர கட்சி முறையில் சொல்வது அருவருக்கத்தக்கது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு படி அரிசி கேட்க என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று ஒரு அமைச்சர் கேட்கிறார்கள். படி அரிசி கொடுக்காதவர்கள் படி அரிசி கேட்பதா என்கிறார்கள். படி அரிசி கொடுப்போம் என்று சொல்லி ஒரு வருடம் ஆகிறது, ஆகவே படி அரிசி எங்கே என்று கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. மக்கள் எங்களை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் உங்கள் யோக்கியதையை காட்டுங்கள் என்று கேட்கிறோம். அதற்கு எங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

**

**

**

அடுத்தபடியாக, கழிந்த ஆளுநர் உரையின்போது, 'விலைவாசி யேற்றம், உற்பத்திச் செலவு என்ற நச்சு வட்டத்தை முறியடிக்க ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை இந்த அரசு அமல்படுத்தும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். இன்றும் அதையே அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை எங்கே அமல்படுத்த வேண்டும்? நண்பர் அசைத்தம்பி அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை, கோவை போன்ற இடங்களில்தான் வாங்கும் சக்தி அதிகம், ஆகவே அங்கு அமல்படுத்த வேண்டுமென்று. வாங்கும் சக்தி அதிகமாக உள்ளவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியும். வாங்கும் சக்தி குறைவாக உள்ள கிராமப்புறங்களில்தான் இந்த படி அரிசித் திட்டத்தை முதலில் அமல்படுத்த வேண்டும். இதற்குப் பொருளாதார நிபுணர்களை ஆலோசனை கேட்க வேண்டாம். அதைக்கூட புரியாமல் செய்திருக்கிறார்கள். பட்ட ணத்தில் படி அரிசித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதால் எங்கும் அரிசி விலை குறைந்து விட்டதாக ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் அவர்களும் அதைத்தான் சொன்னார்கள். எங்கே விலை குறைந்திருக்கிறது என்று நான் திரும்பத் திரும்ப கேட்க விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில், என் தொகுதியில் மூன்றிலிருந்து நான்கு ரூபாய் வரையில் படி அரிசி விற்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் வாங்கும் சக்தியற்றவர்கள். அங்கு ஒரு ரிவசாயக் கூலிக்கு கூடிய பட்சம் இரண்டு ரூபாய்க்குமேல் நாளொன்றுக்கு கிடைக்க முடியாது. அப்படி ஏழ்மையில் உழல்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு படி அரிசித் திட்டத்தை அமல் செய்யாமல் பட்டணத்தில் அமல் செய்வது என்பதைப் பொருளாதாரத் திட்டம் என்றால் அது கேலிக் கூத்தாகத்தான் அமைகிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். படி அரிசித் திட்டத்தினால் சென்னையில் விலைவாசி குறைந்துவிட்டதா என்று நான் கேட்கிறேன். இன்று ஆளுகிற அமைச்சர்களுக்கே ஹோட்டல்களில் உள்ள விலை நிரக்குகள் தெரியாமல் இருக்கலாம். நான் சட்டசபைக்கு முதலில் வந்த போது இட்டிலி பத்து காசாக இருந்தது. இப்போது 12 காசாக

1968 பிப்ரவரி 12]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

உயர்ந்திருக்கிறது. இதுதான் படி அரிசித் திட்டத்தின் விளைவு. வடை 10 காசாக இருந்தது இப்போது 15 காசாக உயர்ந்திருக்கிறது. காபி இருபது காசாக இருந்தது இப்போது 30 காசாக உயர்ந்திருக்கிறது. இவ்வாறு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் ஒவ்வொரு பண்டத்தின் விலையும் உயர்ந்துள்ளதை ஆளும் கட்சி நண்பர்களும் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, படி அரிசித் திட்டத்தினால் விலை வாசியேற்றம் என்ற நச்சுச் சுழலை முறியடிக்க முடியவில்லை. அமல் செய்யப்பட்ட பட்டணத்தில்கூட படி அரிசித் திட்டத்தை நகரசபைத் தேர்தல்களைக் கருதி பொங்கலுக்கு முன்னால் அமல் படுத்தலாம் என்றனர். ஆனால் அதற்கு முடியாததால் இப்போது நகரசபைத் தேர்தல்களைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். பொருளாதார தத்துவ ரீதியாக கிராமப்புறங்களில்தான் படி அரிசித் திட்டத்தை முதலாவதாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதிலும் எல்லையோரப் பகுதியாகிய எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முதலில் விஸ்தரிக்கவேண்டும். அறுவடை காலத்திலேயே மூன்று நாள்கு ரூபாய் என்ற அளவில் விற்கும் நிலை இருக்கும்போது மற்ற காலங்களில் ஐந்தாறு ரூபாய்க்கு விற்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே படி அரிசித் திட்டத்தை உடனடியாக அங்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உணவு வழங்கும் முறையிலுள்ள வசூல்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு நபருக்கு ஒரு வாரத்திற்கு ஆயிரம் கிராம் என்றிருக்கிறது. விளவங்கோடு தாலுகா வாசிகளுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு வாரத்திற்கு 1,200 கிராம் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மக்களுக்கு என்ன கிடைக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். நபர் ஒன்றுக்கு 1,200 கிராம் வீதம் ஒரு ரேஷன் டிப்போவிற்கு 50 மூட்டை நெல் அல்லது அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்றால், உணவுப் பொருள் விநியோகிக்கிற அதிகாரிகள் அந்த டிப்போவிற்கு வழங்குவது 30 மூட்டை தான். இதை வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் அட்ஜஸ்ட் பண்ணுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். 30 மூட்டையை வைத்து அட்ஜஸ்ட் செய்யும்போது ஆயிரம் கிராம் என்று சொல்வது 700 கிராமாகக் குறைந்து விடுகிறது. ஒரு நபருக்கு 1,000 கிராம் அல்லது 1,200 கிராம் என்று சொல்லுவது 700 கிராமாகக் குறைந்து விடுகிறது. ஒரு மூட்டை என்றால், 57 கிலோ இருக்கவேண்டியது 47 கிலோ உள்ளதாகக் கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். இப்படி 10 கிலோ, 7 கிலோ குறைவாக இருக்கிறது. அதையும் விநியோகஸ்தர்களைச் சரிக்கட்டச் சொல்லுகிறார்கள். ஹோல்சேலர்கள் நிறுத்துப் போட்டால் நாங்கள் சரியாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். வற்புறுத்திப் பெறுவோம். ஆகையால் அவர்கள் நிறுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னபோது, ஹோல்சேலரிடம் நிறுத்துப் போட வேண்டுமென்று கூறினால், ஹோல்சேலர்களும் தங்களுக்கு நிறை போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தினால் முடியாது, அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு ஏற்படும்

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 பிப்ரவரி 12]

என்று உணவுத்துறை அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? மூட்டைகள் குறைப்பினால் ஆயிரம் கிராம் 700 கிராமாகக் குறைகிறது. எடை குறைப்பினால் 100 கிராம் குறைகிறது. கடைசியாக, கொடுக்கும் அரிசி 600 கிராம். அந்த அரிசியின் தரம் என்ன? அதை நான் எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களுக்கும் காட்டப்பட்ட அவை புழுத்து, பயன்படுத்த முடியாத அரிசியும், முனைத்துக் கெட்டுப்போன நெல்லையும் கொடுத்ததை அறிவோம். அவைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியின் பேரில் ஒரு டெப்போவில் கழிந்த வாரம் கொடுத்த அரிசியை இந்த அவை வாயிலாக அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆர்டர், சபாநாயகர் அவர்களின் முன் அனுமதியின்றி எந்தவிதமான பொருள்களையும் சபையில் கொடுக்க முடியாது. அப்படி ஒரு தீர்ப்பே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதை வழங்குவதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் விதிமுறைகள் அனுசரிக்கப்பட்டனவா என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்): அவை முன்னர் அளிப்பதை நான் அனுமதிக்கவில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, on a point of order. Is the House aware of the fact that the Hon. Minister for Food when he was in the Opposition, exhibited some article of food 'idly'—on this very floor of this House without the permission of the then Hon. Speaker. So, if that was in order, why not this be also in order?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: I do agree that I exhibited some article of food in this House but the then Hon. Speaker gave a ruling and we have to adhere to that ruling. Even now the hon. Member can present the article here but he has to seek the prior permission of the Hon. Speaker.

திரு. வ. ஜார்ஜ்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, கொடுப்பதற்கு அவைத் தலைவரின் அனுமதியைக் கோரினேன். இப்போது அவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டு, அவருடைய அனுமதியுடன் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்): நான் ஏற்கெனவே இது குறித்துத் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ்: இந்த அரிசியின் தரம் என்னவென்றால் டெக்னிகலரின் நான்கு-ஐந்து நிறங்களோடு இருக்கின்றன, கழிந்த வாரம் ஒரு ரேஷன் டெப்போவில் கொடுக்கப்பட்ட அரிசி, வாரத்திற்கு 600 கிராம் அரிசி, தரம் கெட்ட அரிசி மனிதனுக்கு வரங்கப் படுகிறது என்றால், உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளித்து விட்டோம், அரிசி விலை குறைந்து விட்டது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

1968 பிப்ரவரி 12]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

இந்த அரிசியும் வாங்கப்படுகிறது என்றால், அங்கே அரிசியின் விலை என்ன என்று நிங்களே பார்க்க வேண்டும். படி அரிசி 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று விற்றிருந்தது. அந்த நிலையில் இதையாவது வாங்கித்தான் ஆக வேண்டும் என்று மனிதன் எந்த நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறான் என்று அறிய வேண்டும். உணவுப் பிரச்சினையில் ஊழல் தான் நடக்கிறதே தவிர, எந்த விதமான சமாளிப்பும் நடக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரியான அரிசிப் பொட்டலத்தைக் கொடுப்பதிலே—தரக் குறைவான அரிசியாக இருக்கிறது என்றால் ஒத்துக்கொள்கிறேன், சில இடங்களில் அம்மாதிரி இருக்கலாம்—சபையில் அதைக் கொடுக்கிற தன்மையில், உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், முன்பு டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் இப்படித்தான் ஒரு பொட்டலத்தைக் கொடுத்து, அது விநியோகிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். கடைசியில் விசாரணை செய்யும் நேரத்தில், 'அது விநியோகிக்கப்படவில்லை, ரேஷன் கடையில் கெட்டு விட்டது என்று வந்ததை ஒருவர் திருடிக்கொண்டு போய் அதை ஒரு வியாஜமாக ஆக்கி உறுப்பினருக்கு அனுப்பினார்கள்' என்று தெரிய வந்தது. அதை உறுப்பினருக்கும் தெரியப்படுத்தினோம். இப்படியும் ஏற்படுகிறது. சபையை இந்த முறையில் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பது நல்லது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of personal explanation.. It is true that an official of the Ministry wrote a letter to me. First of all, it is out of order for an official of the Ministry to write a letter to me on issue raised in the Assembly. In fact I could have raised a matter of privilege but I did not. Later on I checked twice or thrice but I found that the information given by that particular department was absolutely wrong. I can even now prove that that sort of rice had been distributed but later on withdrawn. Sir, I will not raise issues which have no basis and it does not matter whether it is the D.M.K. Ministry or Congress Ministry which is in power.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I have not stated that the hon. Member has wrongly represented the matter. Even now the Government are prepared to have an enquiry about it but it had been clearly found that it was not distributed to anybody and nobody came forward to say that it was ever distributed.

DR. H. V. HANDE : Sir, I am prepared to face an enquiry and I am prepared to muster all the witnesses concerned with it. If the Hon. Minister assures me that he is going to hold an enquiry I am prepared to place all the facts.

Now, the point is that I got a letter from an official and that official has no business to address me. Only the Hon. Minister should have replied to me. That official is not even the Secretary of the Department but somebody subordinate to him and he has

[Dr. H. V. HANDE] [1968 பிப்ரவரி 12]

written to me about a matter which has been raised in the House. Of course, so far as the rice scheme is concerned, I am not saying that the scheme is a failure. This Ministry has done much better than the previous Ministry in that respect, but that is not the point at issue now . . .

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Even though this Government are prepared to hold an enquiry, I want to point out that the department has got a right to write letters by way of clarification.

DR. H. V. HANDE : No, no. That particular official wrote to me that my statement in the Assembly is not correct. No official has got a right to say so.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். சட்ட சபை முடிந்து விட்டது. அவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று விசாரணை நடத்தினோம். விசாரணையின் விளைவை உறுப்பினருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அதைப் பீச் ஆஃப் ப்ரிவிலேஜ் என்றால் அவ்விதமே கொண்டு வரலாம். அது ப்ரிவிலேஜ் அல்ல என்பது என்னுடைய வாதம். ஒரு தப்பு நடந்த மாதிரியான அபிப்பிராயம் சபைக்கோ அல்ல வெளியில் இருப்பவர்களுக்கோ இந்த பேச்சின் விளைவாக ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்றுதான் நான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். உறுப்பினர் அவர்கள் மாதிரியைக் காண்பித்தார்கள். அதைப் பற்றி உன்னிப்பாக விசாரித்ததில் அது யாருக்குமே கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிய வந்தது. யாருக்கும் ரேஷனில் கொடுக்கவில்லை. வேடிக்கையான தப்பான அபிப்பிராயத்தை ஏற்படச் செய்வதற்காக ஒரு பொட்டலத்தை எடுத்து இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எங்கேயிருந்து எடுத்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதைப்பற்றி விசாரணை செய்ததில், யாருக்கும் விநியோகிக்கப்படவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. தரங்கெட்ட அரிசியைத் தனியாக எடுத்து வைத்து வியாஜ்ஜியத்திற்காக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தப்பாகச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை. இப்படி நிகழவில்லை என்று உணவு இலாக்கா பதில் சொல்லியது. இது உரிமைப் பிரச்சினை யாகாது. அப்படியிருக்குமானால், கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு மாமன்றத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையிலே அந்த வாய்ப்பிருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இது கோயம்புத் தூரில் விநியோகிக்கப்படவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, may I know from the Hon. Minister whether it is a departmental enquiry or a judicial enquiry that has been contemplated by him?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நீதி உணர்ச்சியிலே கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அக்கறை காட்டுவதைப் பாராட்டுகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கோவை மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களும், உணவு வழங்கு துறை அதிகாரிகளும் விசாரணை செய்தார்கள். உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய கடமையிருந்தது. அப்பொழுதே சொல்லியிருப்பேன். சட்டசபையிலே கடைசி நாளாக இருந்தது. குறைந்தகால அளவாக இரண்டு, மூன்று நாட்கள் விசாரிக்கத் தேவைப்பட்டதால் அப்பொழுதே சொல்ல முடியவில்லை.

DR. H. V. HANDE : Without casting aspersion on the way the Ministry is working, as far as the Food Department's work is concerned, I raised it because the Minister raised it. In fact, I had no idea of raising it at all. Once the Minister sets the ball rolling, I have to bring out all the facts. It is not with vindictiveness or any such thing. The administration of the Food Department is better now than in the previous Ministry. The particular packet is the bone of contention. But whatever we discuss here cannot be replied to by an officer and nowhere in May's Parliamentary Practice is it allowed. If we seek some clarification, the officer concerned has a right to answer. But when we raise it here, no officer has any kind of right and I say it again and again and again.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் குறுக்கிட்டு இவ்வாறு விஷயங்களை இந்த மன்றத்திலே வைப்பது நல்லது அல்ல என்று கூறினார்கள். ஆனால் நபர் ஒன்றுக்கு 1,200 கிராம் அரிசி வாங்கிற்கு வழங்கப்படுகிறது என்ற பெயரில் வெறும் 600 கிராம்தான் வழங்கப்படுகிறது. இந்த அநீதியை வேறு எங்கே விளக்குவது? டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸிலிலே கேட்டால், கலெக்டர் கையை விரிக்கிறார். அரசினரின் திறமையின்மையால் ஏற்படும் நஷ்டம் ஏழை எளியவர்கள் தலையில் சுமத்தப்படுகிறது. கோடவுனில் வந்திருக்கக்கூடிய அரிசி மனிதன் உட்கொள்ளுவதற்குத் தகுதியுடையதாக இல்லையே என்று அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்திருந்ததற்கு, மூன்று வாரம் கழித்து, மேலும் அவ்வாறு வாராமல் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று கடிதம் வந்தது. அதிகாரிகளிடம் கூட்டிக் காட்டிய பின்னரும் அதையே வாபஸ் வாங்காமல் மக்களுக்கு விநியோகித்து வருகிறார்கள் என்ற நிலைமையை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது எனக்கு முன்பு பேசியவர், காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாயக் கருத்தரங்குகள் நடத்தி வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆளுகிறவர்களே இதைப்பற்றி நடத்தி வருகிறார்கள். அதனால் பலன் என்ன? அவைகள், விவசாயிகளுக்குப் பெரிய காரியங்கள் செய்வதாக விளம்பரப்படுத்தவே பயன்படுவதாகத் தெரிகிறது. வேறு எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை. குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்திலே விவசாயக் கருத்தரங்கு நடந்தது. அதிலே ஏகோபித்த சூரலிலே, பயிர்கள் தண்ணீர் இன்றி வாடுகின்றன, அதற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து பம்பு செய்து

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 பிப்ரவரி 12]

பயிர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று வேண்டினோம். உணவு அமைச்சரவர்களும் வாக்குக் கொடுத்தார்கள், நிச்சயம் தருகிறோம் என்று. ஆனால் விளைந்த பயன் ஒன்றுமில்லை. சொன்னது தான் மிச்சம். பெரிய தலைப்புகளிலே பேப்பர்களிலே வந்தது, அமைச்சர் முடிவு எடுத்துவிட்டார் என்று. விளம்பரம் கிடைத்து விட்டது, முடிந்தது காரியம். பலன் என்ன? அதிகாரிகளிடம் கேட்கும்பொழுது பம்பு செட்டு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சென்னை அரசினருக்கு பம்புகள் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்பது வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயம் என்று. சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குமரி மாவட்டத்தில் நிலங்கள் அனைத்திலும் போதிய விளைச்சல் இல்லை, விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிக்கை செய்து, உடனடி நிவாரண வேலைகளைச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து கவர்னர் உரையில் கூட மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் இல்லை என்று இருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தில் விளைச்சல் குறைந்துவிட்டது என்ற கருத்தைக் காணோம். அங்குள்ள அணைகளில் தண்ணீர் இல்லை என்பதைக் காணோம். மீண்டும் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவந்து பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு, நம் இந்தியாவிலே புகைவண்டித்தொடர்பு இல்லாத மாவட்டம்...

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் விவசாயத்திலிருந்து வேறு துறைக்குப் போவதாலே குறுக்கிட்டு விவசாயத்தைப்பற்றி கேட்க விரும்புகிறேன். அவருடைய பகுதியிலேயுள்ள பஞ்ச நிலைமை, அல்லது அரிசிப்பற்றாக்குறை, அல்லது அரிசி தரமாகத் தரப்படாதது ஆகிய இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நான் ஒன்றும் விவாதத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. கவர்னர் உரையில் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு, திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபிறகு, பம்பு செட்டுகள் அதிகமாக நிறுவியிருக்கிறோம் என்பதையும், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதென்பதையும், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு கொள்முதல் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதையும், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ரேஷன் தரப்படுகின்ற இடங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் போன்ற இவைகளைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மறுக்கிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : இதற்குமுன் ஆற்றிய கவர்னர் உரையில் 3-வது பத்தியில் உள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அரசினர் ஒத்துக்கொள்வார்களா என்று சந்தேகம் உண்டாகியிருக்கிறது. “தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகள் நீடித்த வாட்சியால் நிலைமை மேலும் சீர்கேடு அடைந்தது” என்று அதில் இருக்கிறது. இதை அரசினர் ஒத்துக் கொள்வார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

1968 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் எழுப்பிய வினா வேறு; கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அளித்த பதில் வேறு. அது பாராளுமன்ற முறையிலே அனுசரிக்க வேண்டிய சம்பிரதாயமான பதிலாக இருந்தால், நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்பதற்காக நான் மறுபடியும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1965-66-லே 30,000 பம்ப் செட்டுகள், நாங்கள் ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 42,000 பம்ப் செட்டுகள், இந்த 33,000-விருந்து 42,000 என்று உயர்ந்த அந்த புள்ளி விவரத்தை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே உணவு உற்பத்தியில் சென்ற ஆண்டு இருந்ததைவிட, இந்த ஆண்டு அதிகமாக உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது என்பதையும், ஒரு போகமாக இருந்ததெல்லாம், இரு போகமானது என்பதும் இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா மறுக்கிறாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல பரக்கூர் மென்ட்டு, 1965-66, 1966-67 ஆகிய ஆண்டுகளில் எந்த அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதோ, அதைவிட $1\frac{1}{2}$ லட்சம் டன் அதிகமாக நாங்கள் வந்த பிறகு கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா? அதைப் போலவே முந்தைய அரசினால் கொடுக்கப்பட்டதைவிட அதிக இடங்களுக்கு ரேஷன் தரப்படுகிறது. அதை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மறுக்கிறாரா ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது முதல் மைச்சர் அவர்கள் கேட்டது ஒரு கேள்வி அல்ல. அடுக்கடுக்காக பல கேள்விகளையே கேட்டு விட்டார்கள். நான் அதற்கு பதில் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1965-66-ல் 30,000 விசை ஏற்றங்கள்; 1966-67-ல் 33,000 விசை ஏற்றங்கள், 1967-68-ல் 42,000 விசை ஏற்றங்களுக்கு மின் வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 42,000 என்பது ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய உண்மைதான். ஆனால் அதில் குறிப்பிட வேண்டியது என்னவென்றால், வளர்ந்துவரும் ஒரு அடிப்படைப் பொருளாதாரத்திலே இவைகள் எல்லாம் இயற்கையாக முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறது என்றுதான் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்று கூறிக்கொள்வேன். இந்த ஆட்சியினுடைய திறமை என்ற வார்த்தையையே நான் பயன்படுத்தவில்லை. இந்த ஆட்சியினுடைய திறமை இத்தோடு நின்றுவிடுமானால்—நின்று விடுவதானால்—நானே அதற்காக வருத்தப்படுவேன். இந்த ஆட்சியினுடைய திறமை வேறு பல வகையிலே இருக்க வேண்டும். இந்த முன்னேற்றம் நாங்கள் ஆட்சியிலே இருப்பதால் அல்ல; திறமை மிக்கவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பதாலே என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் அது நடந்ததா, இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, வளருகின்ற பொருளாதாரம் உள்ள நாட்டிலே முன்னேற்றம் ஏற்படுவது என்பது ஒரு பொருளாதார அடிப்படை உண்மை. அந்த உண்மையை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். வளருகின்ற பொருளாதாரத்திலே இது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய உண்மை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

‘ப்ரக்யூர்மெண்டிலே நாங்கள் அதிகமாக ப்ரக்யூர் செய்திருக்கிறோம்’ என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அதில் அவர்களே ஒத்துக் கொண்ட விதத்தில் 1966-ல் 7.26 லட்சம் ப்ரக்யூர்மெண்ட் செய்ததற்கு மாறாக, 1967-ல் மேற்படியாக அதாவது 8.5 லட்சம் அளவில் ப்ரக்யூர் செய்திருக்கிறார்கள். விளைச்சல் அதிகப் பட்டதுதான் இதற்குக் காரணமே தவிர, 8 லட்சத்திற்கு ப்ரக்யூர்மெண்ட் செய்திருப்பதில் வியப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அதிலும், எத்தனையோ வகையில் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் பல ‘இன்சிடண்ட்’கள் நான் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இவைகள் எல்லாம் அதிகரிப்பதற்கு நாங்கள் காரணம் என்றே நான் சொல்லவில்லை. வளர்ந்ததற்குக் காரணங்கள் சொல்லி பிரச்சினைக்கு வராமல் இருக்கத் தேவை இல்லை. நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது எல்லாம் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 30,000-லிருந்து 42,000 ஆக உயர்ந்திருக்கிறதா, இல்லையா? சென்ற ஆண்டைவிட உணவு உற்பத்திப் பெருகி இருக்கிறதா, இல்லையா? சென்ற ஆண்டை விட கொள்முதல் அதிகரித்திருக்கிறதா, இல்லையா?

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய விடையை பகர்ந்து விட்டேன். இனிமேலாகிலும் என்னை திசை திருப்ப முன்வந்தால் நான் அதற்கு இடம் கொடுக்க மாட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நிச்சயமாக நான் அவருடைய போக்கை திருப்பி விடுவதற்காகவே கேட்கவில்லை. ஒருவேளை எனக்கே சந்தேகம். என்னவென்றால் இவ்வளவு திறமை உள்ளவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பதால், இது நடந்தது என்று ஒப்புக் கொண்டால் ஒரு திருப்தி.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : இந்தப் புள்ளி விவரம் பூரணமான உண்மை. அதை ஒத்துக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லை. ஆனால், உண்மை என்னவென்றால் வளருகின்ற பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுகின்ற முன்னேற்றம் இவைகள் என்பதுதான். அதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதை நான் ஒப்புக் கொண்டு இதனால்தான் இந்த அரசு திறமையானது என்று சொல்வதானால் நானே வெட்கப்படுவேன், என்று ஒப்புக்கொள்

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கிறேன். ஒரு அரசினுடைய திறமை வேறு பல வகையிலே இருக்க வேண்டும். ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சி ஒவ்வொரு ஆண்டும் அப்படியே இருக்கும் என்று சொல்வது பொருளாதாரம் படித்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத ஒரு தத்துவம். ஏனென்றால் இந்த வருஷத்திலே இருக்கிற 10 என்ற அளவு 15-ஆகவே வளரும் என்ற அவசியம் இல்லை. 10 என்பது 8-ஆகக் கூடக் குறையலாம். ஏதோ எங்களுடைய காலத்தில் நீங்கள் ஏற்படுத்திய 30,000 பம்ப் செட்டுகள் 20,000-மாகக் குறையாமல் 42,000-மாக அதிகமாகி யிருப்பதை வளர்ச்சி என்பதாலேதான் சொல்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லத்தான் நான் குறக்கிட்டேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக இந்தியாவிலேயே புகை வண்டித் தொடர் இல்லாத ஒரே மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம்தான் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்குள்ள மக்களுக்கு வசதியாக 'அவுட்-ஏஜன்சி' இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கிய காரணத்தால், இந்த 'அவுட் ஏஜன்சிகள்' போய் விட்டன. இதன் காரணமாக எங்களுக்கு எத்தனிதமான வசதியும் இல்லாமல் போய் விட்டது. இந்த 'அவுட்-ஏஜன்சி' வசதி விவசாய மக்களுக்கு அவசியம் இருக்க வேண்டும். இப்போது மக்கள் பிரயாணம் செய்வதற்கும் தங்கள் பொருள்களை பாரச்சல் அனுப்புவதற்கும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவசரமாக . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த 'அவுட் ஏஜன்சி' முறைக்குப் பதிலாக இப்பொழுது ரயில்வே இலாகாவினரோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே இனி எந்தத் தொல்லையும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : ரொம்ப மகிழ்ச்சி. நான் அடிக்கடி சொல்லி வருவது என்னவென்றால், இந்த அரசாங்கம் 'அவுட் ஏஜன்சி' பற்றி ஒரு முடிவு எடுத்த பின்னால் தேசிய மயமாக்கி இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதுதான் என்பதை கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதலிலே தனியார் துறையினரின் பேருந்துகள் அங்கே ஓடிக் கொண்டிருக்கும்போது ரயில்வே ஏற்படுத்துவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே, முதலிலே தேசியமயமாக்கி விட்டுத்தான் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய இயன்றது. அதுதான் இயலக் கூடியது.

திரு. ஜார். பொன்னப்ப நாடார் : அமுலுக்கு வரும் என்பது எப்போது என்பதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகத் தான் ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது. விரைவிலே ஒப்பந்தம் நிறைவேறும்.

[1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. வ. ஜார்ஜ் : தலைவர் அவர்களே, மகிழ்ச்சியானதுதான். ஆனால், அங்கு டிரெயின் தொடர்பு கூட வரவேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் மட்டும் அல்ல, இந்தியாவிலுள்ள பல கோடி மக்களும் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களில் நான்காவது திட்டமாக இது ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்னால் ஒரு நாள் இந்த மன்றத்திலே பதில் சொல்லும்போது குறிப்பிட்டார்கள். எனவே நான் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு நான்காவது திட்டமாக 'பிரையாரிடி' போட்டதை, முதல் திட்டமாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்தியாவிலேயே 'டிரெயின்' அற்ற மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம்தான். அங்கு மத சார்பாகவும், சரித்திர சார்பாகவும் பல நாடுகளிலிருந்து மக்கள் வருகிறார்கள். எனவே டிரெயின் தொடர்புக்கு, 'பர்ஸ்டு' பிரையாரிடி என்ற அளவில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு மகிழ்ச்சி தருவதற்குப் பதிலாக மேலும் வருத்தம் தருகின்ற தகவலைத் தருவதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் இதே நேரத்தில் ஏற்கனவே உள்ள சில ரயில்வேக்களை எல்லாம் அவர்கள் எடுத்து விடுவதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதை எடுக்கக் கூடாது என்று நான் மத்திய அரசினை வலியுறுத்திக் கேட்டிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினரும் வலியுறுத்த வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர் மேஷன், சார். இன்று காலையிலே வந்த செய்தியிலிருந்து, மத்திய சர்க்கார் இப்படியெல்லாம் ஏற்கனவே இருக்கிற பாதைகளைக் கலந்துதான் பரிசோதிக்கப் போகிறோமே தவிர, எடுக்கப் போவதில்லை என்று உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறதே அது முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்ததை விட ஆதாரபூரவமான தகவல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. ரயில்வே அமைச்சர் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட இந்த விஷயத்திலே, கட்சி வேறுபாடு இல்லை. இது மக்கள் பிரச்சினை. ஆகவே, எல்லோரும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஆனால், அதற்கு வசூல் பண்ணினார்களே, அந்தக் கணக்குகளை, இந்த அவையின் மேசைமீது வைக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. வ. ஜார்ஜ்]

கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி வசூல் செய்வதற்குக் கையாண்ட முறை என்ன என்பது பற்றியும் ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசிலிருந்து ஒரு லாரிக்கு ஒப்பிட்னஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி நான்கு நாட்கள் கழிந்தவுடன், 'தமிழக மாநாட்டிற்கு நீங்கள் ரூ. 300 கொடுக்க வேண்டும்' என்று கடிதம் வந்தது. இரண்டு நாட்களில் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டிருந்தது. ஆனால் அந்த லாரி உரிமையாளர் உடனடியாகச் செல்லவில்லை. இரண்டு நாட்களில் அவருக்கு ஒரு மெமோ, அதுவும் ஸைக்ளோஸ்டைல்ட் மெமோ வந்தது, 'தங்களுடைய லாரியில் ப்ரேக் சரியில்லை, உடனே வண்டியை அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்' என்றும், 'அதைச் சோதனை போட வேண்டும்' என்றும் ஒரு சைக்ளோஸ்டைல்ட் மெமோ வந்தது. ஆகவே, இந்த முறையில் பொதுமக்களிடமிருந்து வருத்தி, நிணிக் கப்பட்டு, வசூல் செய்திருக்கிறது. அந்தக் கணக்குகளை, அந்தத் தொகைகள் செவ்வனே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அவையினருக்குக் காட்ட, அவை முன்வைக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : உலகத் தமிழ் மாநாட்டை இந்த அரசு நடத்தவில்லை. அந்த மாநாட்டை நடத்துவதற்கென்று, ஒரு தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சிக் குழு பணியாற்றிவருகின்றது. அதன் சார்பிலே, சென்ற ஆண்டு, கோலாலம்பூரிலே ஒரு மாநாடு நடந்தது. அப்படி நடந்த மாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்த, அப்போதைய முதல் அமைச்சர், இந்த ஆண்டு இங்கே நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார்கள். அந்த முறையில், அந்தக் குழு நடத்திய மாநாட்டிற்கு இந்த அரசு உறுதுணையாக, ஆதரவாகப் பணியாற்றியது. ஆக, அந்தக் குழு, தமிழக அரசு ஆக இரண்டு நிறுவனங்களமாக, பல்வேறு குழுக்களை அமைத்து மாநாடு நடைபெற்றது. நல்லது, கெட்டது என்று பார்க்கும் போது, தமிழக அரசே முழுக்க முழுக்க நடத்திற்று என்று பெருமையாகச் சொல்வதானாலும், அல்லது குறை கான வேண்டும் என்று சொல்வதானாலும், அதிலே இன்னொரு குழுவும் இருந்திருக்கிறது என்பதையும் இணைத்துக் கொள்வது நல்லது.

வசூல் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வசூலித்த முறை சில இடங்களில் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள் மக்கள் என்று ஆதாரங்களையும் காட்டினார்கள். நிர்ப்பந்தத்திற்கு இன்னிணை காரியங்கள் இருந்தது என்று தெரிந்தால், கண்டிப்பான விசாரணையை நாங்கள் மேற்கொள்ளத் தயங்கவில்லை. ஆனால், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வசூலிப்பது பற்றி நன்றாகத் தெரியும். 20 வருஷ காலமாக நன்றாகத் தெரியும். சில அதிகாரிகள், பழைய பழக்கத்திலிருந்து இன்னும் விடுபடாமல் இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால், நண்பர் நாங்களாக ஏதோ 748-ம் நம்பர் லாரியைப் பிடித்து, முன்னுறு ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு வெளியிலே விடுங்கள் என்று உத்தரவு போட்டோம் என்று கருதிக்கொண்டு பேசியிருப்பார்கள் என்றால், அது தவறு.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 12]

இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்கு அதிகாரிகள் வசூலுக்குச் செல்லும்போது, வசூலில் நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால், நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'மகிழ்ச்சி, நாங்கள் கூட வந்திருந்தோம்' என்று, ஆகவே, அவர்கள் அதிகாரிகளோடு நல்ல முறையிலே ஒத்துழைத்து இருந்தால், நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. ஒன்று மட்டும் உறுதியாகச் சொல்லலாம். சென்ற அரசு காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த நிர்ப்பந்தங்கள் குறைக்கப் படுவதற்கு இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது, இனிமேல் மேற்கொள்ளும்.

கணக்குகளை மேசை மீது வைக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர் கேட்டார்கள். அதற்கான சட்ட மன்ற விதிமுறைகளை நான் பார்க்கவில்லை. மேசை மீது வைக்கப்பட்ட வேண்டுமென்றால், இந்த அரசு மட்டும் செய்யக் கூடிய காரியமாக இருந்தால், மேசைமீது வைக்கப்படலாம். ஆனாலும், நிச்சயமாக கணக்குகள் வெளியிடப்படும். அது மட்டுமல்ல, ஆடிட் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு வெளியிடப்படும். அப்படி வந்த பிறகு, கணக்கு வராததற்குக் கற்பனையாகப் பேசிய பேச்சுக்கள் கற்பனையாய், கார்புரே, வெறுங்கூற்றுப் முடியும் என்பதை நாடு அப்பொழுது அறிந்துகொள்ளும். அப்படி கணக்குகளை வெளியிட, அதற்கான முறைகளில் அவற்றை ஒழுங்குப்படுத்த குழுக்கள் பணியாற்றி வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, என் போன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ் மாநாட்டிற்கு உதவியளிக்க, வசூலுக்குக் கோரியிருந்தால், நிச்சயமாக நாங்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருப்போம். எங்களிடம் கோரப்படாதது மட்டுமல்ல, விழாவிற்கு அழைப்புக்கூட அனுப்பாத அவல நிலைமைதான் இருந்தது என்று அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், வசூல் நிலைமைபற்றிக் குறிப்பிட்டு, எங்களைக் கேட்டிருந்தால், நாங்களும் ஈடுபட்டிருப்போம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கேட்டிருந்து, ஈடுபடாததை--சொல்ல வேண்டாம் என்றிருந்ததைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்தவில்லையென்றால், சொல்லவே மாட்டேன்--குறிப்பிட வேண்டும். கம்பர் சிலைக்கு வசூல் செய்ய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அதற்காக அவர்கள் தனியாக நிதி திரட்டாமல், மாவட்டக் கலெக்டர் வசூல் செய்திருந்த நிதியிலிருந்து கம்பர் சிலைக்கு என்று ரூ. 25,000 ஒதுக்கிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை. தனியாக வசூல் செய்யாமல், இருந்த நிதியிலிருந்து ஒதுக்கிக் கொண்டார்கள். ஆகவே, நாங்கள் உங்களைக் கேட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதற்கு இந்த ஒரு உதாரணம் போதும் என்று கருதுகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. வ. ஜார்ஜ்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் 20 வருஷ காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி என்ன ஏற்பட்டது. ஆரம்பித்ததெல்லாம் கைத்தொழில்கள்தானே என்றார்கள். அவற்றால் நாட்டிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்ற முறையில் பேசினார்கள். உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கூட்டுறவு ஆலைகள் இருப்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள் போலும். ஆனால், அந்தக் கைத்தொழில்களை லாபத்திற்காக வைக்கவில்லை என்கிற பொருளாதார உண்மையைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வேலை வாய்ப்பின்மையைப் போக்கி, வேலை வாய்ப்புக்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று முக்கிய குறிக் கோளைக் கொண்டு அன்றைய அரசாங்கம் கைத்தொழில்களை ஆதரித்து வந்தது, இன்றைக்கும் ஆதரிக்கிறது. ஆனால் லாபகரம் என்று இல்லை. அதில் லாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்க்க ஒன்றும் இல்லை.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் பேசும்போது, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பதவியை விட்டபோது, 300 கோடி கடன் வைத்து விட்டு, 400 கோடிக்கு ஆஸ்திகளையும் விட்டுச் சென்றதால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். பொருளாதாரத் துறையில் எந்த ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும், அஸெட்ஸ் அண்ட் லிபிலிட்டிஸ் என்று போட்டு, லிபிலிட்டிசை விட அஸெட்ஸ் அதிகமாக இருந்தால் ஸ்தாபனம் நியாயமாக இயங்குகிறது என்று பொருள்படும். அதனால் கடன் தொல்லையால் கஷ்டப்படுகிறது என்று பொருள் இல்லை. கடந்த அரசாங்க பட்ஜெட்டிலும் கூட திவால் ஆகிவிட்டது என்று ஒன்றும் அறிக்கைகளில் வெளியிடப்படவில்லை. அரசாங்கம் ஆஸ்திகளோடு இருப்பதாகத்தான் சொல்லப்பட்டது. 300 கோடி ரூபாய் கடன்களை எப்படி நிவர்த்திப்பது என்று கேட்டார்கள். அதே நேரத்திலே வருஷம் ஒன்றுக்கு 110 கோடி ரூபாய் அளவில் வருமானம் வருகிறது என்பதையும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மீண்டும் அதையும் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, கடன் ஒன்றும் தீர்க்க முடியாத பளு இல்லை.

பல திட்டங்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் உதவி கொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள், வருந்தினார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே, மத்திய சர்க்கார் வெளிநாடுகளில் பிச்சை கேட்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள், மத்திய சர்க்கார் வேண்டுமென்றே கொடுக்காமல் இல்லை; இல்லா மையால்தான் என்கிற அடிப்படையையாவது ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பிச்சை எடுக்கிறது என்று சொல்லும்போது, அதனிடம் இல்லாமையைத்தான் அது காட்டுகிறது என்பதை உணரவேண்டும். அப்படிப் பேசுவது, அவர்களுடைய அடிப்படை வாதத்தையே மறந்துவிட்டுப் பேசுவதாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் நிதி வசதி அதிகமாகக் குறிந்திருப்பது போலவும், அதை மாநில சர்க்காருக்குப் பகிர்ந்து அளிக்காதது போலவும், அதற்காக ஆட்சி முறையையே கூடத் திருத்தியமைக்க வேண்டும்

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 பிப்ரவரி 12]

என்று வாதாடும் நிலையில், மத்திய சர்க்காருக்குப் பணம் இல்லை. அவர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது, அவர்களுடைய வாதத்தையேகூடப் பலப்படுத்துவதாக அமையவில்லை என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கொள்முதல் விலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது, “காங்கிரஸ்காரர்கள் வைத்த கொள்முதல் விலையைத்தான் நாங்கள் கொடுக்கிறோம், அதைக் கூட்ட வேண்டிய தேவை இல்லை” என்று குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொள்முதல் விலையை எத்தனை வருஷங்களுக்கு முன்னால் வைத்தது என்பதை நண்பர் மறந்து விட்டார்போலும். அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட விலைவாசி ஏற்றத்திற்காக அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி அதிகரிக்கப்படவில்லையா? அதுபோலவே, நாமும் நமது கொள்முதல் விலையை அதற்குத் தக்கபடியாக அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொழிப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசும்போது, காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கொள்கை இல்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கொள்கை இருக்கிறது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நான், அவைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியுடன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். “Madras Information” என்னும் வெளியீட்டின் டிசம்பர் மாத இதழில், நான்காம் பக்கத்தில், “Our language policy” என்ற தலைப்பில் நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் உரையொன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரை என்னிடம் இருக்கிறது. அதை இங்கே படித்துக் காட்டுவதானால் நீண்ட நேரம் ஆகும். அந்த உரையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மும்மொழித் திட்டத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு என்ன சொன்னார்கள்? “ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாகத் தமிழைப் போதனாமொழியாக வைப்பதற்கு ஐந்து வருஷங்கள் வேண்டும் என்று சில சாரர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், இந்த அரசாங்கம் இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. படிப்படியாகத்தான் செய்ய முடியும்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதே அரசாங்கம், நான்கு மாதங்களுக்குள்ளே, தமிழைப் போதனை மொழியாக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை.

மொழிக் கொள்கையில் நாம் எடுத்துக்கொண்ட முடிவு என்ன? ஆங்கிலமும் தமிழும்தான் படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, பொது மக்கள் மத்தியில் ஏதோ தமிழுக்கும் இந்திக்கும் போட்டி நடப்பதாக விளம்பரப்படுத்தி வருகிறார்கள். தமிழுக்கும் இந்திக்குமா போட்டி? இந்திக்கும் ஆங்கிலத்திற்கும் அல்லவா போட்டி? அந்தப் போட்டியில் நமக்கு என்ன நன்மை? ஆங்கிலமும் இந்தியும் இரண்டுமே ஆரிய மொழிகள். தமிழ் திராவிட மொழி.

1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. வ. ஜார்ஜ்]

திராவிடக் கழகத்தின் கொள்கைப்படிப் பார்த்தால்கூட, இரு ஆரிய மொழிகளுக்கும் இடையே நடக்கும் போட்டியிலே நாம் எதற்காகப் பங்கெடுக்க வேண்டும்? எனவேதான் நான் கூறுகிறேன் மாணவர்களுடைய உரிமைக்காகவும், மக்களுடைய உரிமைக்காகவும் நாம் “ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி” என்ற முறையில், மாணவர்களுடைய விருப்பம்போல் படிக்க வசதி செய்துவிட்டால் சரித்திரம் பின்னர் முடிவு கூறும், எந்த முறையில் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று. அந்த முறையிலே விட்டுவிட்டால் உசிதமாக இருக்கும். அதற்காக அரசியல் கட்சிகள் சேர்ந்து ஒரு கூட்டு மாநாடு நடத்தி முடிவு செய்வது சாலச் சிறந்தது என்ற முறையில் அதை நான் வரவேற்கிறேன். இத்துடன் நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : ஒரு ‘க்ளாரிபிகேஷன்’. கொள்முதல் விலை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பல வருஷங்களுக்கு முன்னாலே நிர்ணயித்தது தானே? இப்பொழுது காலம் எவ்வளவோ மாறியிருக்கிறது. இப்பொழுது கொள்முதல் விலையை அதிகப்படுத்த வேண்டாமா? என்று கனம் உறுப்பினர் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி டில்லியிலே கூடிய உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே யோசிக்கப்பட்டு, இந்திய உணவு அமைச்சரும் திட்டக் கமிஷன் தலைவரும், இப்பொழுது கொடுக்கின்ற கொள்முதல் விலை நியாயமானது. இதை அதிகப்படுத்த தேவையில்லை என்பதை அறிவித்துவிட்டார்கள் என்பதை அவருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : கனம் உறுப்பினர் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் நடைமுறைக் கேள்வியொன்றை எழுப்பினார்கள். அதற்கான எனது முடிவைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

உறுப்பினர் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் பேசியபோது, “ஸ்ரீவைகுண்டம் உறுப்பினர்” என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார். “ஸ்ரீவைகுண்டம் உறுப்பினர்” என்பது பேரவைத் தலைவரையே குறிக்கும். அவரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசச் கூடாது என்று “May’s Parliamentary Practice” 336-ஆம் பக்கத்திலும் கூறியிருக்கிறது எனவே, அவ்வாறு பேசியதைச் சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் கைக் குறிப்பிலிருந்து அகற்றிவிடும்படி, அதாவது “Expunge” செய்யும்படி, 235-வது விதியின்படி கட்டளையிடுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : பாயின்ட் ஆர்டர் இன்ஓபர்மேஷன். ஸ்ரீவைகுண்டம் உறுப்பினர் என்றால், அவர் இங்கு அமைச்சராக இருக்கலாம், அல்லது இங்கு சட்டசபைச் சபாநாயகராக இருக்கலாம். ஆனால், அவர் பேசினதைத்தான் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர . . .

[1963 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : இது நடைமுறைக் கேள்வி அல்ல.

பிற்பகல் 2-05 இந்த அளவோடு இன்று பேரவை ஒத்திவைக்கப்படுகிறது. நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 1819, Revenue, dated the 18th October 1967, making certain amendments to the Rules 5 and 20 of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 50 (5) of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 27 of 1963).]

* 2. Notification issued with Reference No. 92102/66-F6, dated the 18th July 1967, extending certain provisions of the Madras Municipalities Act, 1920 and rules specified in the schedule of the notification to the entire area of Tiruttani Town Panchayat in Chingleput District from 1st August 1967. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1121, Revenue, dated the 22nd June 1967, appointing the 1st day of the August 1967 as the date on which the provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 shall come into force in the inam estates specified in the schedule of the notification. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 23 of 1963).]

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 562, Education, dated the 17th April 1967, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Tiruchirappalli Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 311, Education, dated the 2nd March 1967, approving the list of all parks, play-fields and open spaces set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Chidambaram Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

1968 பிப்ரவரி 12]

- * 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 2, Education, dated the 2nd January 1967, approving the list of all the parks, play-fields and open spaces set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Nagapattinam Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]
- * 7. Notification issued with G.O. Ms. No. 1307, Revenue, dated the 26th July 1967, effecting a ryotwari settlement of the minor inams in Tirupathur taluk of North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]
- * 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 1928, L.A., dated the 20th October 1967, extending the term of office of the Councillors of the Corporation of Madras up to the noon of the first day of May 1968. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Municipal Authorities (Term of Office and Election of Councillors) Act, 1963 (Madras Act 22 of 1963).]
- * 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 272, Rural Development and Local Administration, dated the 15th February 1966, making an amendment to the Municipal Council Provident Fund Rules, published at pages 1136 to 1145 of Part I-A of the *Fort St. George Gazette*, dated the 22nd December 1921, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]
- * 10. Notification issued with Government Memorandum No. 4872. T1/67-5, Revenue, dated the 15th September 1967, making an amendment to the Revenue Department Notification No. 246, dated the 1st May 1956, published at pages 699 to 706 of Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 23rd May 1956. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]
- * 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 2404, Home, dated the 28th August 1967, making an amendment to the Madras Motor Accident Claims Tribunals Rules, 1961, published at pages 750-753 of Part V of the *Fort St. George Gazette*, dated the 12th July 1961, is subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]
- * 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 1880, Rural Development and Local Administration, dated the 13th October 1967, making certain amendments to the Rural Development and

[1968 சூன் 12]

Local Administration Department Notification II-1 No. 5490 of 1966, dated the 4th February 1966, published at pages 198-199 of Part II—Section 1 of the *Fort St. George Gazette*, dated the 16th February 1966, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 25 (4) of the Madras Public Buildings (Licensing) Act, 1965 (Madras Act 13 of 1965).]

13. Notification issued with G.O. Ms. No. 1075, Revenue, dated the 12th June 1967, directing the ryotwari settlement to the Thenkarai inam estate in Tirupathur taluk of Ramanathapuram district in accordance with the provisions contained in the settlement notification relating to the ryotwari settlement of Sivaganga estate in Ramanathapuram and Madurai districts published at pages 1651-1665 of Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 24th September 1958, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

14. Notification issued with G.O. Ms. No. 1411, Revenue, dated 14th August 1967, regarding the proposal to effect a ryotwari settlement to the Minor Inams in certain villages specified in the schedule of the notification in accordance with the provisions of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. [Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]

15. Notification issued with G.O. Ms. No. 684, Revenue, dated the 27th March 1967, regarding the proposal to effect a ryotwari settlement of minor inams in Ramanathapuram district in accordance with the provisions of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. [Laid on the Table of the House under section 48 (5) of the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).]

16. Notification issued with G.O. Ms. No. 2995, Home, dated the 31st October 1967, making certain amendments to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

17. Notification issued with G.O. Ms. No. 2259, Home, dated the 11th July 1966, making an Amendment to the Home, Department Notification II-1 No. 3381 of 1961; dated the 11th July 1961, published at page 1155 of Part II of section 1 of the *Fort St. George Gazette*, dated the 9th August 1961. [Laid on the Table of the House under section 34 (4) of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960).]

1968 ஆகஸ்ட் 12]

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 1699, Rural Development and Local Administration, dated the 18th September 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Dharmapuri Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

19. Notification issued with G.O. Ms. No. 1702, Rural Development and Local Administration, dated the 19th September 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Ranipet Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

20. Notification issued with G.O. Ms. No. 1845, L.A., dated the 6th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Pattukottai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

21. Notification issued with G.O. Ms. No. 1846, L.A., dated the 6th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Devakottai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

22. Notification issued with G.O. Ms. No. 1886, L.A., dated the 13th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Palayamkottai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

23. Notification issued with G.O. Ms. No. 1901, L.A., dated the 17th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Sivakasi Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 1950, L.A., dated the 24th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Puliangudi Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

25. Notification issued with G.O. Ms. No. 1966, L.A., dated the 26th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in Chingleput Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

26. Notification issued with G.O. Ms. No. 1967, L.A., dated the 26th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in the Karur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

[1968 பிப்ரவரி 12]

27. Notification issued with G.O. Ms. No. 1698, L.A., dated the 18th September 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in the Sivaganga Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

28. Notification issued with G.O. Ms. No. 1844, L.A., dated the 6th October 1967, regarding the reservation of seats and division of wards in the Arcot Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

29. Notification issued with G.O. Ms. No. 2031, L.A., dated the 3rd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Alandur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

30. Notification issued with G.O. Ms. No. 2022, L.A., dated the 2nd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Chidambaram Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

31. Notification issued with G.O. Ms. No. 2006, L.A., dated the 30th October 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Idappadi Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

32. Notification issued with G.O. Ms. No. 2020, L.A., dated the 2nd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Ambur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

33. Notification issued with G.O. Ms. No. 2005, L.A., dated the 30th October 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Arni Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

34. Notification issued with G.O. Ms. No. 2021, L.A., dated the 2nd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Attur Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

35. Notification issued with G.O. Ms. No. 2007, L.A., dated the 30th October 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Gudiyattam Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

1968 பிப்ரவரி 12]

36. Notification issued with G.O. Ms. No. 2024, L.A., dated the 2nd November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Shencottah Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

37. Notification issued with G.O. Ms. No. 2058, L.A., dated the 8th November 1967, regarding the reservation of seats and re-division of wards in the Trivellore Municipality. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

38. Notification issued with G.O. Ms. No. 2841, Agriculture (Co-operation), dated the 29th September 1967, regarding the extension of the provision of the Madras Money Lenders Act, 1957 in newly formed Panchayat Towns specified in the schedule of the notification in South Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 22(3) of the Madras Money Lenders Act, 1957 (Madras Act XXVI of 1957).]

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 2763, Agriculture (Co-operation), dated the 20th September 1967, making certain amendments to the Madras Pawnbrokers Rules, 1944. [Laid on the Table of the House under section 22(4) of the Madras Pawnbrokers Act, 1943 (Madras Act XXIII of 1943).]

40. Notification issued with G.O. Ms. No. 1273, Education, dated the 25th July 1967, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Pattukottai Municipality. [Laid on the Table of the House under section 14(3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

41. Notification issued with G.O. Ms. No. 1696, Revenue, dated the 26th September 1967, effecting a ryotwari settlement in certain inam estates specified in schedule of the notification situated in Madurai, Melur, Nilakottai, Dindigul and Tirumangalam taluks of Madurai district in accordance with the provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. [Laid on the Table of the House under section 73(5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

*1. Notification issued with Government Memorandum No. 49864 T1/67-5, Revenue, dated the 13th September 1967, making an amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 2686 of 1967 published at pages 1089 to 1098 of Part II—Section I of the Fort St. George Gazette, dated the 7th June 1967.

[1968 சிப்ரவரி 12]

* 2 The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1968 (L.A. Bill No. 1 of 1968) with annexure.

3. Notification issued with G.O. P. No. 1316, Revenue, dated the 26th July 1967, making certain amendments to the Central Sales Tax (Madras) Rules, 1957.

† 4. Governor's Address to the Members of the Legislature on the 10th February 1968 (English and Tamil).

* Despatched to Members on 31st January 1968.

† Circulated to Members on 10th February 1968.

APPENDIX I.

[Vide item 6 on page 27]

ADDRESS BY THE GOVERNOR OF MADRAS.

Hon'ble Members of the Legislature,

It is again my pleasant privilege to welcome you to this new session of the Legislature. While congratulating you all on your record of work so far, I should share with you a sense of satisfaction that in the year which has just gone by, amidst all the political turmoil and instability witnessed in several parts of our country, this State has been able to reap the benefits of a stable and close-knit Government, supported by a sound and efficient administrative machinery. The manner in which different ranks of public servants have adjusted themselves to the new situation created by transfer of power from one political party to another, testifies to the political neutrality and professional competence of our civil service. This undoubtedly augurs well for the success of parliamentary form of democracy in our State.

2. Such success is indeed to be expected in a land which has rich traditions of culture and civilisation dating back to pre-historic times. Tamil had an opportunity recently to have a glimpse of this glorious past when the Second World Conference on Tamil Studies was inaugurated by our revered President Dr. Zakir Hussain in the City amidst scenes of unprecedented public enthusiasm and mass participation. The discussions at the Conference in which scholars and savants from different parts of the world participated have shown how Tamil is rich and flexible enough to be fashioned into an instrument of modern thought. The many faceted achievements of the Tamil speaking people in the realms of poetry and philosophy, art and architecture, which were highlighted during the celebrations connected with the conference should have kindled in all our people a genuine sense of pride in their past and an abiding faith in their future amidst all their present difficulties.

3. The World Conference on Tamil Studies has given proof that language has a powerful appeal and that statesmanship demands that the love and affection which people have for their respective languages should be respected. India is a vast mosaic of different languages, cultures and civilisation and it is necessary to foster a climate in which different languages and cultures can flourish in amity and realise their full potential. Every linguistic group should have the satisfaction that it has equal rights and privileges with other linguistic groups and will be enabled to play its full role in shaping national affairs. My Government are of the view that if domination by one linguistic region over the other linguistic regions is to be avoided, Tamil and other national languages should be adopted as the official languages of the Union and that to this end, the Constitution should be suitably amended. Till amendment of the Constitution in these specific terms is made, English should

[1968 அக்டோபர் 12]

continue as the official language of the Union. The Official Languages (Amendment) Act, 1967, recently passed by Parliament runs counter to this basic objective of assuring the several national languages of this vast country their due place of honour. It has also been admitted that the resolution on language policy passed simultaneously with the Official Languages (Amendment) Act, has placed the non-Hindi regions under a special disadvantage by casting on their people unequal burdens. Following the lead given by my Government, this Assembly has recently resolved that the Union Government should immediately suspend the operation of the resolution on language policy passed by Parliament. My Government will urge the Union Government to convene a high level conference of leaders of political parties, to re-examine the language problem and devise measures for removal of the hardship caused by the language resolution passed.

4. The Government have already taken steps to implement the decision of the Legislative Assembly that Tamil and English should alone be taught in all the schools in the State. The clear definition of policy of this Government on the language issue and its endorsement by the Legislative Assembly should give the student community the confidence that their interests will be zealously safeguarded and that there is no need for them to have recourse to any agitation. I have no doubt that students will now concentrate on studies and utilise their opportunities for becoming useful citizens. In formulating their policy, Government have had the benefit of valuable suggestions offered by scholars and leaders of the teaching profession like Vice-Chancellors of Universities. The decision to change over to Tamil as medium of instruction at the university level need cause no apprehension that the present standards in regard to English will be allowed to deteriorate. Government are fully aware of the importance of English in our curriculum and will take appropriate measures in consultation with educationists and Universities for ensuring that the present standards of instruction and attainment in the English language are in fact improved upon.

5. The language problem is in a sense part of the bigger problem of evolving a truly co-operative federal polity, in which the States representing different cultures and ways of life are assured of their rightful place. The serious imbalance in distribution of resources, in relation to responsibilities as between Centre and the States, has distorted the healthy relationship which should exist between the Centre and the constituent units in a large federation. True federalism means that the Centre as well as the units, should have adequate resources for the discharge of their respective responsibilities, and that discretionary loans and grants from the Centre in respect of matters falling constitutionally within the competence of the State should play only a peripheral role. Till recently, we had at least the consolation that discretionary Central assistance was steadily rising from year to year, thus enabling the States to meet the needs of the people in a larger measure than would otherwise

1968 செப்டம்பர் 12]

have been possible. But in the last two years, this trend has been reversed and Central assistance to the States, far from registering any growth, has in fact come down. The obligations of the States, in regard to repayment of interest and loans given by the Central Government in the past, have however increased appreciably with the result that the net Central assistance to the States for purposes of economic development is far less than in previous years. In terms of the Constitution, the States do not have adequate independent resources of their own. The transfer of resources from Centre to States on a statutory and non-statutory basis has also fallen short of needs, particularly in the last two years, thus disturbing the even tenor of progress in spheres for which the States are responsible. It is the firm view of my Government that in the light of the experience of the last fifteen years, a high level review of the provisions of the Constitution dealing with the delimitation of resources and powers as between the Centre and the States is essential. Such a review will obviously take a little time and the scope of the review will have to be defined with care in consultation with all concerned. Meanwhile, it is possible to meet at least partially the points of view of the States, if the terms of reference of the Finance Commission could be enlarged to take care of the more pressing needs of the States. Article 280 (3) (c) of the Constitution clothes the President with powers to refer to the Finance Commission any matter in the interests of sound finance and is thus broad enough to permit a study in depth by the Finance Commission of the difficulties of the States in regard to such matters as repayment of loans. In the wake of the decision of the Planning Commission to have the Fourth Plan effective only from 1969-70, it is necessary to have a new Finance Commission to consider afresh the needs of the States, particularly in regard to committed expenditure, and frame an award which will be co-terminous with the new Fourth-Plan. In the past the terms of reference of the Finance Commission have been settled by the Central Government unilaterally without any reference to the States. The spirit of the federal Constitution and the new political set up in the country in which Governments belonging to different political parties are in power at the Centre and in the States alike demand that the terms of reference of the new Finance Commission should be settled in full consultation with the States. My Government hope that the Government of India will initiate action for such consultation and settle the terms of reference of the new Finance Commission in the light of the view expressed by the State Governments.

6. It is only when the requirements of the States in regard to committed expenditure are properly assessed through a new Finance Commission and fully provided for through statutory devolution, it will be possible for the States to look with confidence to the new Fourth-Plan. We have till then to function within the frame work of annual plans, taking care to see however that there is no serious setback in the tempo of development and that the projects already under way are brought to fruition quickly.

[1968 மார்ச்சு 12]

7. The House will recall, that keeping these objectives in view, we had presented along with the regular Budget for 1967-68, a plan of the order of Rs. 83.28 crores. Modest as this outlay was in relation to our performance last year, the Planning Commission still wanted us to restrict the outlay on the plan for the current year to Rs. 77.28 crores on the basis of its assessment of our resources. While we took steps to restrict the expenditure under certain heads of development with reference to the considerably smaller allocations indicated by the Planning Commission, we recognized that it will not be possible to keep the plan within the limits indicated by the Planning Commission without seriously jeopardising the minimum rate of progress needed in vital sectors like minor irrigation, agricultural production and power. The State Government have therefore adhered, by and large, to the plan as drawn up by them, while pressing the Central Government at the same time for increased assistance. Though the Central Government have not agreed to any step up in their assistance for the plan for the current year, the House should be glad to note that the State hopes to fulfil a plan of the order of Rs. 88 crores for the current year. The increase in outlays over the level initially contemplated has occurred largely under productive sectors like minor irrigation, fisheries and power. The House should in particular be glad to note that the outlay on rural electrification has been stepped up from Rs. 6 crores to Rs. 7.5 crores in the current year.

8. The fulfilment of a bigger plan, without being matched by additional Central assistance, will naturally deplete our resources and add to our difficulties next year. Government will have a fuller opportunity to place these difficulties before the House when the Budget Estimates for 1968-69 are presented. The difficulties which this State, along with many others, face in fulfilment of developmental programmes will abate in some measure only when there is greater transfer of resources in terms of the award of the new Finance Commission expected to be appointed shortly.

9. The emphasis in the current year's plan has been on agricultural production, for this Government are convinced that it is the neglect of agricultural production in earlier plans that has been at the root of all our present economic ills. The two principal planks in Government's campaign for stepping up agricultural production in the current year have been the promotion of cultivation of the high yielding variety, ADT-27, over large areas in all parts of the State and the conversion of a significant area under single crop into double crop lands. The House should be glad to note that a great measure of success has been achieved in respect of both these programmes. About 8.65 lakhs of acres have been cultivated with high yielding varieties of paddy in the State in the first season. An additional extent of 4.5 lakhs of acres is expected to come under high yielding varieties of paddy in the

1968 செப்டம்பர் 12]

Navarai season, apart from about fifty seven thousand acres to be brought under hybrid millets. ADT-27 has given consistently high yields in almost all areas, particularly in Thanjavur, where an average yield of one tonne of rice (1,600 kilograms of paddy) per acre has been reported. A total extent of nearly 3 lakhs of acres in the State has been converted into double crop paddy lands in the current year. As the House is aware, in Thanjavur district, this programme of double cropping took the form of raising ADT-27 in the regular Samba season in a large area of traditionally single crop land, the bulk of which was expected to raise a second Thaladi crop later. Though there has been some shortfall in performance in relation to target, it is still gratifying to learn that about 2 lakhs of acres of traditional Samba in the district had been brought under ADT-27 first and under a second crop later. I have no doubt that the House will join me in commending the achievements of the farmers of Thanjavur district and the services of our staff at all levels who assisted them in these tasks. Agricultural seminars held in all districts in which farmers, legislators and officials of Government participated have played an important part in enlisting the enlightened co-operation of the agriculturists in programmes for stepping up food production. If the present tempo is kept up, we may reasonably look forward to the conversion of still larger areas from single crop to double crop in the years to come.

10. The Government are aware that this process of conversion of single crop to double crop lands in Thanjavur delta will call for a large scale programme of extension of power for filterpoint tube wells and other subsidiary sources of irrigation. The experience in the last two or three years has shown that cultivation even in the Cauvery delta is subject to the vagaries of nature. If poor storage in irrigation reservoirs arising from deficiencies in rainfall in catchment areas is not to retard production, we should place greater reliance on lift irrigation even in delta areas. It is with a view to promote lift irrigation on a larger scale in Thanjavur district that Government decided on taking over the three private electricity undertakings functioning in the district. The House should be glad to know that we have already issued notices for taking over these undertakings which will vest in the Government in the early part of the next financial year.

11. Our efforts at augmenting agricultural production in the current year would have met with even greater success but for the fact that seasonal conditions have not been as uniformly good as we would have liked them to be. The South-West monsoon set in rather late and water could be let down for irrigation from Mettur only in the first week of July. Even so, the short-term Kuruvai and Kar paddy crops were successful. But lack of adequate storage in the Mettur reservoir has led to a situation in which even with the most judicious management of the water available, we cannot meet the needs of the Thaladi crop in full. Departmental

[1968 ஆகஸ்ட் 12]

pumpsets are being pressed into service on a large-scale to save as much of the Thaladi crop as possible. Poor rainfall has affected agricultural operations in the Lower Bhavani Project area where no water could be let down for a second crop. The prospects for the Navarai crop in Chingleput and North Arcot districts are however normal. Even after making allowance for these adverse factors, we hope that the production of foodgrains in 1967-68 will, in the aggregate, show a fair measure of increase over last year's figure.

12. I had occasion to refer in my last address to the difficulties in the supply of chemical fertilisers to farmers. The Government have kept a close watch over distribution and the Hon'ble Members will have noticed that the position in respect of supply of fertilisers, particularly for the high yielding varieties programme, has been far more satisfactory than in previous years. The quantity of fertilisers made available for normal programmes is however still inadequate and we hope that the Government of India will make available a larger quantity next year for these programmes also. Our farmers are now very keen on the use of fertilisers and it is unfortunate that just when the value of fertilisers is being realised by the farmers, the Centre should have taken away the subsidy available on fertilisers. Among the various measures undertaken by Government for saving the crops in the current year, special mention should be made of the arrangements for aerial spraying of pesticides and insecticides on paddy crops in the districts of South Arcot, North Arcot, Chingleput, Coimbatore, Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli. Aerial spraying, on a scale not hitherto attempted, has enabled us to counter effectively attacks of pests and diseases over large areas in the current year.

13 The high yielding varieties programme and increase in consumption of fertilisers can produce results only when facilities for irrigation are assured. With the scope for further extension of irrigation under major and medium irrigation projects being limited, Government have laid emphasis on schemes for utilisation of sub-soil and ground water. It is only through massive programmes for sinking of surface wells, bore wells and filterpoint tube-wells and further extension of power for lift irrigation, that we can bring about significant increase in agricultural production. Realising that it will not be possible to push through such a programme within the limited resources available for the Plan, we moved the Government of India for special assistance of the order of Rs. 20 crores. It is a matter for regret that Government of India have not met our request even partially though they should have realised that any additional outlays on minor irrigation programmes will be matched by additional production and will not therefore be inflationary. We have in the current year already energised nearly 42,000 pumpsets as against only about 30,000 in 1965-66 and about 33,000 in 1966-67. The total number of pumpsets energised so far is nearly 3.31 lakhs. Government have also

1968 அக்டோபர் 12]

endeavour to meet the demands for loans for oil-engines and pumpsets and for sinking of new wells within the resources available. Government are now convinced that it will be possible to meet the needs of the farmers in a fuller measure, only if full advantage is taken of the funds made available by institutions such as Reserve Bank, Life Insurance Corporation, Agriculture Refinance Corporation and Commercial banks for these programmes. Assistance from these institutions, cannot however be availed of direct by the Government, but can be routed only through the Central Land Mortgage Bank and Primary Land Mortgage Banks. Government are anxious that this State should not lose its legitimate share of institutional finance made available for agricultural development and to this end, a change of policy on the lines desired by the Government of India and the Planning Commission is called for. In the coming year, Government will route all assistance for sinking of new wells and installation of oil-engines and pumpsets through land mortgage banks. The Agro-Industries Corporation, which will soon start functioning with full complement of staff, will also concentrate on distribution of pumpsets and tractors on hire purchase terms. The State Government will, with matching assistance from the Government of India, subscribe to the debentures of the Central Land Mortgage Bank on a larger scale than hitherto and ensure that the Central Land Mortgage Bank secures its legitimate share of the funds available from central financing agencies and commercial banks. Government are aware that this new pattern of financing of agricultural development programmes, calls for a considerable strengthening and streamlining of the co-operative machinery for processing applications for loans and propose to initiate action in this regard immediately so as to facilitate a smooth transition to the new arrangement from the commencement of the next financial year. Government hope that the co-operative organisation will also prepare itself to face the new challenge and will equip itself to serve the farmers, particularly the small farmers, more efficiently.

14. In my last address, I had referred to the Government's proposals to set up a committee to study the working of co-operative organisation in the State. The need for such a study has become all the greater in the light of the present decision of Government to rely on institutional finances to a greater extent than hitherto. The Government have therefore decided to appoint a Committee with Thiru K. Santhanam as Chairman to review the working of the co-operative movement in our State and formulate proposals for its reform and reorganisation on sound lines. The Committee is in particular being requested to submit an interim report urgently on the need for changes in the provisions of the Act relating to elections to co-operative institutions and constitution of co-operative organisations. I have no doubt that the reform of the co-operative organisation on the basis of the recommendations to be made by this Committee, will enable the co-operative movement in our State to play a more fruitful role in building up our rural economy.

[1968 ஏப்ரல் 18]

15. Apart from such resources as are made available by Government and the co-operative sector, it is necessary also to harness the resources of panchayats and panchayat unions for tasks of agricultural development. It is in this view that Government have already permitted Panchayat Union Councils to utilise their surplus funds for purchasing tractors and other agricultural implements to be made available on easy terms to the farmers. This has not merely served to supplement the provisions made by Government for these programmes, but has taken the facilities for use of improved implements to the very door-steps of the farmers. Government are also now examining how best the surplus funds of various temples can be utilised for effecting permanent improvements such as sinking of wells and installation of pumpsets in lands belonging to them. Such improvements will not only promote increased production which is direly needed by the community, but also assure higher income for the temples.

16. While endeavouring to stimulate agricultural production, we should simultaneously ensure that the fruits of increased production are shared equitably by all participants in the process of production. We have, in particular, to take care to see that the interests of cultivating tenants are adequately safe-guarded. The Government have decided to undertake legislation for providing a statutory record of tenancy rights. A bill in this regard is now being drafted and will be introduced in the Legislature shortly. The record of tenancy rights, which we have in view, will assure fixity of tenure for the tenants and thus facilitate effective enforcement of land reform measures. It will also enable the ryots to secure credit on easy terms.

17. While increase in production is the only effective antidote for our difficulties on the food front, the Government have also recognised the importance of ensuring the smooth flow of supplies of foodgrains at fair prices so as to mitigate the hardship for vulnerable sections among our people. One of the earliest steps taken by this Government, after assuming office, was to intensify procurement of foodgrains with minimum hardship to the producers. Government's efforts in this regard have been successful as will be evident from the fact that even with the exemption from procurement of small farmers holding one acre and less, the quantity procured during 1967 was of the order of 8.5 lakhs tonnes as compared with 7.26 lakhs tonnes in 1966. We also took effective steps against smuggling of foodgrains across our borders and dealt severely with anti-social elements engaged in profiteering in foodgrains. The work of the Collectors and their staff in pushing through a programme of procurement of this order smoothly and efficiently is specially commendable. All these measures have enabled us to maintain uninterrupted supplies of foodgrains. The introduction of one-rupee-a-measure scheme in Madras City and Coimbatore, together with belt areas, at a cost of a little over Rs. 5 crores in the current year, has been a boon to the poor.

1968 ஏப்ரல் 13]

There has also been a visible improvement in the availability of rice in open market which has brought about a significant reduction in open market prices of rice, thus providing considerable relief to the poorer sections of our society. While the State Government have done all that lies in their power to keep prices in check, it should be realised that the economic policies of the Central Government are primarily responsible for the present inflationary situation. In my last address, I had stressed that taking note of the widespread discontent among the people, the Centre should come forward in a big way to assist the States in implementing their policy of holding the prices, particularly of foodgrains. This plea has not evoked any response from the Centre. I would however like to reiterate the need for the Centre extending a measure of assistance to the States in their efforts to keep the prices of foodgrains and other essential articles at reasonable levels.

18. The House will recall that the failure of agricultural production during the Third Plan period was one of the main causes for the setback in industrial sector also. The rise in prices of foodgrains and the consequent erosion in purchasing power of the masses led to a serious decline in demand for industrial products, causing recession in many industries. This was further aggravated by the sharp cuts effected in developmental outlays in the last two years. The textile industry in this State, had in particular to pass through a very difficult phase. When his Government took office in March last, a few textile mills had closed down and many were on the verge of closure. Though it is primarily the responsibility of the Central Government to regulate and promote large scale industries, it is a matter for regret that they did not come forward with any concrete proposals for dealing with the problems of these mills. The State Government, acting on their own however took prompt steps to study the problem of "sick mills" through an expert committee under the Chairmanship of Dr. Lokanathan and on the basis of the report of the expert committee, evolved a scheme under which the mills were enabled to reopen with additional finance provided by the banks on the basis of guarantees extended by the State Government. Under this scheme, the State Government have extended guarantees in respect of 18 mills, which would otherwise have closed down throwing a large number of workers out of employment. The industrial recession also understandably led to strained relations between management and labour in many undertakings. In this difficult situation, while safeguarding the legitimate interests of labour, Government have generally endeavoured to bring about an amicable settlement between management and labour, so as to create a favourable climate for industrial development in our State. With improvements in agricultural production and liberalisation of bank credit, we hope that industrial production will soon pick up. Government are fully conscious that it is only through industrial expansion we can create adequate opportunities for employment for our skilled manpower and to this end, Government will provide

[1968 ஏப்ரல் 12]

all facilities for entrepreneurs who come forward to set up new industries or expand existing units. The State Government will also continue to press its case for a fair share of the investments by the Centre in major industrial projects. The Fourth Plan has been put off to 1969-70. The State Government would strongly urge that the Salem Steel Plant whose economic and technical feasibility has now been firmly established should definitely find a place in the new Fourth Plan.

19. The legislative programme in this session is not heavy. According to existing legal provisions, the electoral rolls of Assembly constituencies are adopted for holding elections to the Madras City Corporation, Municipalities and Panchayats in the State. Till 1966, there was an annual revision of electoral rolls of Assembly constituencies and hence an up-to-date electoral roll was always available for holding elections to local bodies. In terms of the amendments of the law governing the revision of electoral rolls of Assembly constituencies, a revision of electoral rolls will hereafter be necessary only before a general election or bye-election or when specially directed by the Election Commission. The Election Commission has stated that it is not prepared to take up revision of electoral rolls of Assembly constituencies for purposes of holding elections to local bodies. It is therefore necessary to take powers for ordering the preparation or revision of electoral rolls of local bodies by suitably amending the Acts governing the local bodies, viz., The Madras City Municipal Corporation Act, 1919, The Madras District Municipalities Act, 1920 and The Madras Panchayats Act, 1958. A bill in this regard will be introduced in the current session of the Legislature.

20. The Government have increased the single-point tax on sugar-cane at the point of last purchase in the State, from 4 per cent to 7 per cent with effect from 25th January 1968. A notification under Section 59 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1951, has been issued for the purpose. A bill replacing the notification will be introduced in the Legislature during the present session. Apart from this, the main business in this session, will of course, be the consideration of Supplementary Estimates for the current year and the Budget Estimates for 1968-69.

21. I take this opportunity of reminding the people of Tamilnad, both young and old, of the great future that lies ahead of them. I have no doubt that they all realise that for steady progress in all directions, peaceful atmosphere, disciplined behaviour, and hard work are essential. It shall be our endeavour to maintain and foster the healthy atmosphere conducive for the welfare and progress of all citizens of this great State irrespective of caste, creed, or language. I look forward with keen interest to your deliberations with the confidence that they will be carried on with the restraint and dignity for which this Legislature is justly renowned. All of us, whichever political party we may belong to, are but

1968 பிப்ரவரி 13]

imbued with the one objective of making our State an ideal one —one, in which as envisaged by the great savant Thiruvalluvar, "hunger disease and aggression are not to be found".

“உறுபசியும், ஓவாப் பினியும், செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.”

இணைப்பு II

[27-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

ஆளுநர் பேருரையின் தமிழாக்கம்.

சட்ட மன்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே!

சட்ட மன்றத்தின் இப்புதிய கூட்டத் தொடருக்கு உங்களை வர வேற்கும் பேற்றினை மீண்டும் பெற்றமைக்கு நான் மெத்தவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சென்ற ஆண்டில் நம் நாட்டின் பற்பல பகுதிகளில் நிலவிய அரசியல் கொந்தளிப்பிற்கும், நிலையற்ற தன்மைக்கும் மாறாக, நமது மாநிலத்தில் நல்ல, திறமை மிக்க நிர்வாக இயந்திரத்தின் துணைகொண்டு, நிலையான, இணக்கமான ஆட்சியின் நலன்களை நம்மால் துயக்க முடிந்தது. எனவே, இது கூறும் நீங்கள் ஆற்றியுள்ள பணிக்காக உங்களைப் பாராட்டுவ தோடு, நிலையான ஆட்சியின் பயனைப் பெற்ற மகிழ்ச்சியிலும் உங்களுடன் பங்குகொள்ள விழைகிறேன். ஆட்சிப் பொறுப்பு, ஓர் அரசியல் கட்சியின் கையிலிருந்து பிறிகோ கட்சிக்கு மாற்றப் பட்டதனால் தோன்றிய புதிய சூழ்நிலைக் கிணங்க, பற்பல பிரிவு களைச் சேர்ந்த அரசாங்கப் பணியாளர்கள் பணியாற்றி வருவது, நமது அரசாங்கப் பணியாளர்களின் அரசியல் நடுநிலைமை யினையும், தொழில் முறைத் திறனையும் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறது. நமது மாநிலத்தில் மக்கள் ஆட்சிமுறை வேற்றியடையுமென்ப தற்கு இது நல்லதோர் அறிகுறியாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

2. வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்புதொட்டே, வளமார் பண்பாடும் உயர் நாகரிகமும் மலிந்த ஒரு நாட்டிலே இத்தகைய வெற்றினை நாம் எதிர்பார்த்தல் இயல்பானதே. என்றுமே கண்டிராத மக்களின் உற்சாகத்திற்கும் ஈடுபாட்டிற்கும் இடையே நம் பெரு மதிப்பிற்குரிய குடியாட்சித் தலைவர் டாக்டர் ஜாகிர் ஹுசேன் அவர்களால் துவக்கி வைக்கப்பட்ட இரண்டாம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு, தமிழ் நாட்டின் பண்டைப் பெருமையின் மாட்சியைத் தமிழகத்தின் கண்முன்னே எடுத்துக்காட்டிற்று. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்துவந்த துண்ணறிவாளர்களும் புலவர் பெருமக்களும் பங்குகொண்ட இம் மாநாடு, நமது தமிழ் மொழி, காலத்திற்கிணங்க புத்தம் புதிய கலைகளைத் தெற்றென விளக்கும் திறனும், வளனும், வன்மையும் வாய்ந்த விழுமிய மொழி என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. கவிதை, தத்துவம், கலை, சிற்பம் போன்ற பற்பல துறைகளில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எய்தியுள்ள சாதனைகள்; இம் மாநாட்டிற்குத் தொடர்பான பற்பல

[1968 பிப்ரவரி 12]

விழாக்களிலே, குன்றின் மேலிட்ட விளக்கேபோல் குவலயத்தார்க் கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டப்பெற்றன. சென்ற காலத்தைச் சிந்தை செய்யும்போது உண்மையான ஒரு பெருமித உணர்ச்சியையும் வருங்காலத்தை எண்ணும்போது இடையறாத ஒரு நம்பிக்கையையும் இன்றைய இன்னல்களுக்கு இடையிலும் தமிழர்களின் உள்ளத்திலே இவ் விழாவின் நிகழ்ச்சிகள் ஏற்றி வைத்திருக்குமென்பதில் சிறிதளவும் ஐயமில்லை.

3. மொழி, மக்களின் உள்ளத்தை ஈர்க்கவல்லது என்பதற்கு உலகத் தமிழ், ஆராய்ச்சி மாநாடு, தக்கதொரு சான்றாக அமைந்துள்ளது. எனவே, தத்தம் மொழிகளின்பால் மக்களுக்குள்ள அன்பையும் ஆர்வத்தையும் மதித்து நடப்பதே, அரசியல் நுண்ணறிவாகும். பற்பல மொழிகளும், பண்பாடுகளும், நாகரிகமும் படைத்த பல்வண்ணத் திருநாடு நம் இந்தியப் பெருநாடு. வேறு வேறான மொழிகளும், பண்பாடுகளும் ஒருமித்துத் தழைத்து அவற்றின் முழுத் திறனையும் எய்துவதற்கேற்ற சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்தல் வேண்டும். ஒரு மொழித் தொகுதியினர்க்குள்ள உரிமைகளும் வாய்ப்புகளும், தங்களுக்கும் உள்ளன என்ற எண்ணமும், தாங்களும் இந்த நாட்டின் பொதுச் செயல்களை உருவாக்குவதில் தங்கள் முழுப் பங்கினையும் ஏற்கமுடியும் என்ற மனநிறைவும் மொழித் தொகுதியினர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பட வேண்டும். ஒரு மொழித் தொகுதியினர் பிறமொழித் தொகுதியினர்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்றால், தமிழையும் பிற தேசிய மொழிகளையும் மத்திய ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்க வேண்டும்; இதற்கிணங்க அரசியலமைப்பும் ஏற்ற வகையில் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று எனது அரசு கருதுகிறது. இவ்வாறு குறிப்பாக, அரசியலமைப்பு திருத்தப்படுகிற வரையில், ஆங்கிலம் மட்டுமே மத்திய ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டும். அண்மையில் நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றியுள்ள 1967-ம் ஆண்டு ஆட்சி மொழிகள் (திருத்த) சட்டம், பரந்த இந்த நாட்டின் பல்வேறு தேசிய மொழிகளுக்கும் அவற்றிற்குரிய மதிப்பிடம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்கிற அடிப்படைக் குறிக்கோளுக்கு முரணாய் அமைந்துள்ளது. ஆட்சி மொழிகள் (திருத்த) சட்டத்தோடு கூடவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள மொழிக்கொள்கைத் தீர்மானம், பெருஞ் சமையினை இந்தி பேசாத மக்கள்மீது மட்டும் சுமத்துவதன் வாயிலாக, குறிப்பாக அவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவித்துள்ளது என்பதும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நாடாளுமன்றம் அண்மையில் நிறைவேற்றிய மொழிக்கொள்கைத் தீர்மானத்தைச் செயல்படுத்துவதை மத்திய அரசு உடனடியாக நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று, எனது அரசு எடுத்துக் காட்டிய தற்கிணங்க, சட்டப் பேரவை அண்மையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது. இந்த மொழிச் சிக்கலை மீண்டும் ஆய்வு செய்வதற்கும், மொழித் தீர்மானத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கும் இன்னல்களை நீக்குவதற்கான வழிவகைகளை ஆய்வதற்கும் அரசியல்-கட்சித் தலைவர்களின் உயர்மட்ட மாநாடு ஒன்றினைக் கூட்டவேண்டுமென்று எனது அரசு வலியுறுத்தும்.

1968 பிப்ரவரி 12]

4. இம் மாநிலப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரண்டு மொழிகள் மட்டுமே கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென்கிற இச் சட்ட மன்றப் பேரவையின் முடிவினைச் செயல்படுத்த இவ்வரசு ஏற்கனவே நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு விட்டது. மொழிச் சிக்கலில் இந்த அரசின் திட்டவட்டமான விளக்கங்களும், அவற்றிற்கு இச் சட்ட மன்றப் பேரவை ஏற்பளித்த நிகழ்ச்சியும் மாணவர் சமுதாயத்தின் நலன்கள் விழிப்புடன் காக்கப்படுமென்றும், எந்தக் கிளர்ச்சியிலும் அவர்கள் ஈடுபடத் தேவையில்லை யென்றும் அவர்களுக்கு உறுதியான நம்பிக்கை அளித்திடல் வேண்டும். இனி மாணவர்கள் தங்கள் முழு நாட்டத்தையும் கல்லியில் செலுத்தி, நாட்டின் நல்ல குடிமக்களாவதற்குத் தங்களுக்குள்ள வாய்ப்புகளை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாடிಲ್ಲ. தனது மொழிக் கொள்கையை வகுக்கையில், கல்வித் துறையின் வல்லுநர்கள் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர்கள் போன்ற ஆசிரியர்த் துறைத் தலைவர்கள் ஆகியோருடைய ஆன்ற கருத்துக்களின் பயன் அரசாங்கத்திற்குக் கிட்டியது. பல்கலைக் கழக அளவில் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக மாற்றப்படும் முடிவினால், இன்றைய ஆங்கிலப் பயிற்சித் திறன் குறைந்துவிடும் நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்று கவலைப்பட வேண்டிய தேவையில்லை. நமது பாடத் திட்டத்தில் ஆங்கிலத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் முற்றிலும் உணர்ந்திருக்கிறது. இன்றைய ஆங்கிலப் பயிற்சியின் தரங்களையும் சாதனைகளையும் மேநிலைப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் கல்வித் துறை வல்லுநர்களையும், பல்கலைக் கழகங்களையும் கலந்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

5. பல்வேறுபட்ட பண்பாடுகளும், வாழ்க்கை முறைகளும் கொண்ட மாநிலங்கள், தத்தமக்குரிய இடம் உறுதியாகக் காக்கப்படும் வகையிலே, உண்மையான, கூட்டுறவுத் தன்மையுள்ள, ஒரு கூட்டாட்சியை உருவாக்கும் பெரியதோர் சிக்கலின் பகுதியே ஒரு வகையில் இம் மொழிச் சிக்கலாகும். மத்திய அரசிற்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் இடையே, பொறுப்புக்களையும், அவற்றிற்கேற்ற நிதி வசதிகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதிலும், நிலவுகின்ற சமனற்ற நிலை, பெரியதொரு கூட்டாட்சியில், மத்திய அரசிற்கும், உள்ளிணைந்த மாநிலங்களுக்கும் ஊடே நிலவ வேண்டிய இனிய தொடர்பினைக் கெடுத்துள்ளன. உண்மையான கூட்டாட்சி முறையில், மத்திய அரசிற்கும், மாநில அரசுகளுக்கும், அவற்றுக்குள்ள பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நிதி வசதிகள் அவைகளுக்கு கிடைப்பதுடன், அரசியல் அமைப்பிற்கிணங்க மாநிலங்களின் வரம்புக்குள் அடங்குகிற செயல்களில், மத்திய அரசு வழங்கும் விருப்பக் கடன்களும், மானியங்களும் (Discretionary loans and grants) சிறு பங்கினையே வகிக்கவேண்டும். மாநில மக்களின் தேவைகளைப் பெருமளவுக்கு நிறைவேற்றும் வகையில், ஆண்டுக்கு ஆண்டு இவ்விருப்பக் கடன்களும் மானியங்களும் நிலையாக உயர்ந்து வந்தது என்றதோர் ஆறுதலாவது அண்மைக்காலம் வரையில் இருந்து வந்தது. ஆனால், கடந்த இரண்டாண்டுகளில்

[1968 பிப்ரவரி 12]

இந் நிலை மாறி, மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு அளிக்கும் இவ்வுதவி பெருகுவதற்கு மாறாகச் சுருங்கியுள்ளது. கடந்த காலத்தில் மத்திய அரசு வழங்கிய கடன்களையும், அவற்றிற்குரிய வட்டியையும் திருப்பித் தருவதில் மாநிலங்களின் பொறுப்புக்கள் பெரிதும் மிகுந்துள்ளன. இதன் விளைவாய், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கென மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு வழங்கும் நிகர உதவி, முந்திய ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்டு வந்ததைவிட மிகவும் குறைந்துள்ளது. அரசியல் அமைப்பிற்கிணங்க, மாநிலங்களுக்கே உரிய தனி நிதி வசதிகள் அவைகட்குப் போதிய அளவில் இல்லை. மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்குச் சட்டப்படியும், மற்றப்படியும் மாற்ற வேண்டிய நிதி வசதிகளின் அளவும், குறிப்பாகச் சென்ற இரு ஆண்டுகளில் தேவையைவிடக் குறைந்துள்ளது. இதனால், எந்தெந்தத் துறைகளின் வளர்ச்சிக்காக மாநிலங்கள் பொறுப்பேற்றுள்ளனவோ அத் துறைகளில் சீரான முன்னேற்றம் அடைய இயலவில்லை. கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளின் அனுபவத்தையொட்டி, மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையே இருக்கவேண்டிய நிதி வசதிகளையும் அதிகாரங்களையும் வரையறுக்கிற அரசியலமைப்பின் விதித் துறைகளை உயர்மட்ட அளவில் மறு ஆய்வு செய்தல் இன்றியமையாததென்பது எனது அரசின் உறுதியான கருத்தாகும். இத்தகைய ஆய்வித்குக் காலம் சிறிது தேவை என்பதும் இந்த ஆய்வின் வரம்பினைத் தொடர்புள்ள அனைவருடனும் கலந்து விழிப்புடன் வரையறுக்கவேண்டும் என்பதும் உண்மையே. இதற்கிடையில், மாநிலங்களின் மிக நெருக்கடியான தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்ப, நிதி ஆணைக் குழுவின் (Finance Commission) ஆய்வு வரம்பினை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம், மாநிலங்கள் கூறிவந்துள்ளதை ஓரளவிற்காவது ஏற்றுக் கொள்ள இயலும். சிறந்ததொரு நிதியமைப்பினை உருவாக்குவதற்கு வேண்டிய எப்பொருளையும் நிதி ஆணைக்குழுவின் ஆய்வுக்கு அனுப்ப, அரசியலமைப்பின் 280 (3) (C) பிரிவு, குடியரசுத் தலைவருக்கு அதிகாரம் வழங்குகிறது. எனவே, கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துதல் போன்றவற்றில் மாநிலங்களுக்குள்ள இடர்பாடுகளைக் குறித்து நிதி ஆணைக் குழு ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்வதற்கு அனுமதிக்கிற அளவிற்கு அப்பிரிவு இடமளிக்கிறது. நான்காம் திட்டம் 1969-70-லிருந்து செயலுக்கு வரவேண்டுமென்கிற திட்ட ஆணைக்குழுவின் முடிவிர்க்கிணங்க, மாநிலங்களின் நிதித் தேவைகளைக் குறித்து, குறிப்பாக அவை முன்னரே பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட (committed) செலவினங்களைக் குறித்து, மீண்டும் ஆய்வு செய்து புதிய நான்காம் திட்டக் கால அளவோடு ஒன்றிய ஒரு தீர்ப்பினை வழங்கும் வகையில், புதிய நிதி ஆணைக் குழு ஒன்றினை அமைப்பது அவசியமென உணரப்பட்டிருக்கிறது. முன்னர் நிதி ஆணைக் குழுவின் ஆலோசனை வரம்புகளை மத்திய அரசு மாநிலங்களைக் கலந்து ஆலோசியாமல் முடிவு செய்து வந்தது. கூட்டு அரசியலமைப்பின் உட்கிடக்கையையும், மத்தியிலும், மாநிலங்களிலும் வேறு வேறான அரசியல் கட்சிகள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்துள்ள புதியதொரு அரசியல் சூழ்நிலையையும் கருத்திற்கொண்டு நோக்கின், மாநிலங்களை முற்றிலும் கலந்து

1968 பிப்ரவரி 12]

இப்புதிய நிதி ஆணைக் குழுவின் ஆய்வு வரம்புகளை நிச்சயிக்க வேண்டுமென்பது தெளிவாகும். இந்திய அரசு, அவ்வாறு கலந்து ஆலோசிப்பதற்கான நடவடிக்கையைத் தொடங்குமென்றும், புதிய நிதி ஆணைக் குழுவின் ஆய்வு வரம்புகளை மாநில அரசுகள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கிணங்க முடிவு செய்யும் என்றும் எனது அரசு எதிர்பார்க்கிறது.

6. மாநிலங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட செலவினங்களுக்கேற்ப, அவற்றின் தேவைகளைப் புதிய நிதி ஆணைக் குழுவின் வாயிலாகச் சரியானபடி நிச்சயித்து சட்டப்படி கிடைக்கும் நிதி வசதிக்கு முற்றிலும் வகை செய்த பின்னர்தான், புதிய நான்காம் திட்டத்தை மாநிலங்கள் நம்பிக்கையோடு எதிர்நோக்க இயலும். அதுவரையில் ஆண்டுத் திட்டங்களின் கட்டுக்கோப்பிற்குள்ளேயே நாம் செயல்படவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். அவ்வாறு செயல்படுகையில், வளர்ச்சித் திட்டங்களின் விரைவு அதிகமாகக் குறையாதவாறும், ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் திட்டங்கள் விரைந்து முடிக்கப்பட்டு பயன்தருமாறும் நாம், ஆவன செய்தல் வேண்டும்.

7. இந் நோக்கங்களைக் கருத்திற்கொண்டு, 1967-68-ம் ஆண்டின் முறையான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பகுதியாக, 85 கோடியே 28 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கான திட்டம் ஒன்று இம் மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டதை இம் மன்றத்தினருக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய கடந்த ஆண்டின் சாதனையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இத் திட்ட அளவு நியாயமான வரம்பிற்கு உட்பட்டிருப்பினும், நமது நிதி நிலையை திட்ட ஆணைக் குழு முடிவு செய்த அடிப்படையில், நடப்பு ஆண்டிற்கான திட்ட அளவினை 77 கோடியே 28 லட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைத்துக் கொள்ளுமாறு அது விரும்பியது. சில வளர்ச்சித் தலைப்புக்களின் கீழ் திட்ட ஆணைக் குழு தெரிவித்த மிகக் குறைந்த நிதி ஒதுக்கங்களைக் கருத்திற் கொண்டு, செலவினத்தைக் குறைத்துக் கொள்ள நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட போதிலும், சிறு பாசனம், வேளாண்மை உற்பத்தி, மின்சாரம் போன்ற அடிப்படை யான துறைகளில் தேவைப்படும் குறைந்த அளவு முன்னேற்றத்தைப் பெரிதும் குலைக்காமல் திட்ட ஆணைக் குழு தெரிவித்த வரையறைக்குள் திட்டத்தைத் திட்ட இயலாது என்பதை நாங்கள் உணர்ந்தோம். எனவே மத்திய அரசிடம் இருந்து அதிக உதவியினைப் பெறுவதற்கு வற்புறுத்தி வரும் அதே நேரத்தில் மாநில அரசாங்கம்தான் முதற்கண் திட்டிய திட்டத்தையே பெரும்பாலும் பின்பற்றியுள்ளது. நடப்பு ஆண்டிற்குரிய திட்டத்திற்கென உதவித் தொகையை உயர்த்த மத்திய அரசு இணைங்களிலையென்றாலும், நடப்பு ஆண்டில் 88 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றி முடிக்க மாநில அரசாங்கம் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது என்பதை அறிய இம் மாமன்றம் உவகை அடையுமென நினைக்கிறேன். சிறு பாசனம், மீனளம், மின்சாரம் போன்ற உற்பத்திச் துறைகளின்கீழ் தொடக்கத்தில் முதலீடு செய்யக் கருதியிருந்த அளவினைவிட இப்போது

[1968 பிப்ரவரி 12]

செய்துள்ள முதலீடு உயர்ந்துள்ளது. குறிப்பாக, கிராம மின்சார வளர்ச்சிக்கான முதலீடு, நடப்பு ஆண்டில் 6 கோடி ரூபாயிலிருந்து 7½ கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதென்பதை அறிய இப்பேரவை மகிழ்ச்சியடையும் என்று நினைக்கிறேன்.

8. கூடுதல் மத்திய உதவி கிட்டாத நிலையில், இவ்வாறு பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதால், நமது நிதி வசதி இயல்பாகவே குறைவதுடன், நம்முடைய இடர்ப்பாடுகளை அடுத்த ஆண்டில் அது அதிகமாகும். 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இப்பேரவையின்முன் வைக்கும்போது, இந்த இடர்பாடுகளைக் குறித்து விளக்குவதற்கு, அரசாங்கத்திற்கு முழு வாய்ப்பு கிட்டும். விரைவில் நியமிக்கப் படவிருக்கிற புதிய நிதி ஆணைக் குழு, அதிக அளவில் நிதி வசதிகளை வழங்க வகை செய்யும் போதுதான், வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் இம் மாநிலத்திற்கும் பிற மாநிலங்களுக்குமுள்ள இடையூறுகள் ஓரளவிற்குக் குறையும்.

9. இதற்கு முந்திய திட்டங்களில் வேளாண்மை உற்பத்தியில் நாட்டம் செலுத்தாமல் இருந்தமைதான் இன்றைய நமது பொருளாதாரச் சீர்கேடுகள் அனைத்திற்கும் அடிப்படைக் காரணம் என்று இந்த அரசாங்கம் உணர்கிறது. எனவே, நடப்பு ஆண்டுத் திட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்திக்கு அதிக ஆக்கம் கொடுக்க முற்பட்டுள்ளது. நடப்பு ஆண்டில் வேளாண்மை உற்பத்தியை உயர்த்துவதற்காக அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் இரு சிறப்புக் கூறுகள் உள்ளன. ஒன்று, நமது மாநிலத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் அதிகப் பரப்பளவில் மிகு பயன்தருகிற ஆடுதுறை-27 நெல் ரகத்தை விளைவிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது, மற்றொன்று, ஒரு போகம் விளையும் நிலங்களில் கணிசமான பகுதியை இரு போக நிலங்களாக மாற்ற முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது. இவ்விரு வேலைத் திட்டங்களும் பெருமளவில் நிறைவேறியுள்ளன என்பதை இப்பேரவை கனிப்புடன் வரவேற்கும் என்று கருதுகிறேன். முதற் பருவத்தில் நமது மாநிலத்தில் மிகு பயன்தருகிற தானிய ரகங்கள் ஏறக்குறைய 8.65 லட்சம் ஏக்கரில் விளைவிக்கப்பட்டுள்ளன. நவரைப் பருவத்தில் மிகு பயன்தரும் நெல் ரகங்கள் மேலும் 4.5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விளைவிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இவை தவிர, கலப்பினச் சிறு தானியங்கள் சுமார் 57,000 ஏக்கர் நிலங்களில் விளைவிக்கப்படவிருக்கின்றன. ஆடுதுறை-27 நெல் ரகம் பெரும்பாலும் அனைத்துப் பகுதிகளிலும், குறிப்பாக தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக மிகு விளைச்சலைத் தந்திருக்கிறது. இங்கே ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கிட்டிய சராசரி விளைச்சல் ஒரு டன் அரிசி (அதாவது 1,600 கிலோ கிராம் நெல்) என்று தெரிய வருகிறது. நடப்பு ஆண்டில் நமது மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய மொத்தம் 3 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருபோக நன்செய் நிலங்களாக மாற்றப் பட்டுள்ளன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் நீண்ட காலமாக இருபோக நன்செய் நிலங்களாயிருந்த பெரும்பகுதி நிலங்களில் முறையான சம்பாப் பருவத்தில் ஆடுதுறை-27 நெல் ரகத்தை விளைவித்து, பின் இவற்றில் பெரும் பகுதியில் இரண்டா

1968 பிப்ரவரி 12]

வது தாளடிப் பயிர் விளைவிப்பதன்மூலம் அம்மாவட்டத்தில் இரு போகப் பயிர் விளைவிக்கும் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது என்பதை இப்பேரவை உணர்ந்திருக்கும். உற்பத்தி இலக்குகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, சாதனை அளவு சுற்றுக் குறைந்திருந்தாலும், அம்மாவட்டத்தில் நீண்ட காலமாகச் சம்பா நிலங்களாயிருந்து வந்த சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் முதலில் ஆகிடுதறை-27 நெல் ரகமும், பின்னர் ஓர் இரண்டாம் பயிரும் விளைவிக்கப்படும் என்பது நமக்கு மன நிறைவு அளிக்கும் செய்தியாகும். தஞ்சை மாவட்ட உழவர் பெருமக்களின் இந்தச் சாதனையையும் அவர்களுக்கு இம்முயற்சிகளில் உறுதுணையாய் நின்று விளங்கிய பற்பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்த அரசாங்க ஊழியர்களின் சாதனையையும் என்னுடன் சேர்ந்து பாராட்ட இம்மன்றம் முன்வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. உழவர் பெருமக்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அரசாங்க அதிகாரிகளும் பங்குகொண்டு அனைத்து மாவட்டங்களிலும் நடைபெற்ற வேளாண்மைக் கருத்தரங்குகள், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களில் உழவர்களின் ஆன்ற ஒத்துழைப்பினைப் பெறுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன. இப்பணியில் காட்டப்படும், தற்போதைய விரைவு தொடர்ந்து இருந்துவரின், வரும் ஆண்டுகளில் இன்னும் அதிகப் பரப்பளவுள்ள ஒருபோக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்ற முடியும் என்று நாம் நியாயமாக எதிர்பார்க்கலாம்.

10. தஞ்சைக் கழிமுகப் பகுதியில் ஒரு போக நிலங்களை இரு போக நிலங்களாக மாற்றும் இப்பணியின் காரணமாக, வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளுக்கும் ஏனைய துணைப் பாசன முறைகளுக்கும் மின்வசதி அளிப்பதற்காகப் பெருந் திட்டம் ஒன்று தேவைப்படும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகக் கிடைத்துள்ள அனுபவத்திலிருந்து காவிரி கழிமுகப் பகுதியிற்கூட, பயிர் விளைச்சல் பருவ நிலைகளின் நிலையில்லாப் போக்கிற்கு உட்பட்ட தென்று தெரிந்துள்ளது. நீர்கோள் பகுதிகளில் (calenment areas) பெய்யும் மழையின் அளவு குறைந்தால் பாசன நீர்த் தேக்கங்களில் நீர் மட்டம் குறைகிறது. இதன் காரணமாக உற்பத்தி வேலைகள் தடைப்படாமல் நடக்க வேண்டுமென்றால், கழிமுகப் பகுதிகளிற்கூட இறைவைப் பாசனத்தில் நாம் மிகுந்த நாட்டம் செலுத்தவேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இறைவைப் பாசனத்தைப் பெருமளவில் நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலைகளை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன்தான் இம் மாவட்டத்தில் உள்ள மூன்று தனியார் மின்சார நிறுவனங்களை மேற்கொள்ள அரசு முடிவு செய்தது. அடுத்த நிதி ஆண்டின் முதற்பகுதியிலிருந்து அரசின் பொறுப்பில் வரும் வகையில், இந்த நிறுவனங்களை மேற்கொள்வதற்கான அறிவிப்புகள் ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுவிட்டன என்பதை அறிய இம்மாமன்றம் மகிழ்ச்சியுறும் என்று நினைக்கின்றேன்.

11. நடப்பு ஆண்டில் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள், பருவம்மை நாம் எதிர்பார்த்ததைப் போல் சீராகப் பெய்திருந்தால் மேலும் அதிக அளவிற்குப் பலன் கொடுத்திருக்கும். தென்மேற்குப் பருவம்மை,

[1968 பிப்ரவரி 12]

காலம் கடந்து பொழிந்ததால், மேட்டூரிவிருந்து ஜூலை முதல் வாரத்தில்தான் பாசனத்திற்கு நீர் விடமுடிந்தது. அப்படியிருந்தும், குறுகிய காலப் பயிராகிய குறுவையும், காரும் நல்ல விளைச்சலைத் தந்தன. ஆனால் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் நீர்மட்டம் போதிய அளவில் இல்லாததால், கிடைக்கும் நீரை மிகுந்த முன்னெச்சரிக்கையுடன் பகிர்ந்து அளிப்பினும் தாளடிப் பயிரின் முழுத்தேவைக்கும் நீர் விட முடியாத ஒரு நிலையை அடைந்திருக்கின்றோம். இயன்ற அளவிற்குத் தாளடிப் பயிரைக் காக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், வேளாண்மைத் துறையினரிடம் உள்ள விசை ஏற்றங்களைப் பெருமளவில் செயல்படுத்தி வருகின்றோம். கீழ் பவானித் திட்டப் பகுதியில் மழை அளவு குறைந்ததால், வேளாண்மைப் பணிகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்பட்டுள்ளது. இங்கே இரண்டாம் பயிருக்குத் தண்ணீர்விட இயலவில்லை. ஆயினும், செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு பகுதிகளில் நவரைப் பயிர் இயல்பான விளைச்சலைத் தரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நல மில்லா இக் கூறுகளையெல்லாம் தள்ளிப் பார்த்தாலும், 1967-68-ல் மொத்த உணவுத் தானிய உற்பத்தி, கடந்த ஆண்டின் உற்பத்தியைவிட நியாயமான அளவிற்குப் பெருகும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

12. உழவர்களுக்கு ரசாயன உர வகைகளை வழங்குவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளைப் பற்றி, கடந்த எனது உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். உர வகைகளை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசு கூர்ந்து கவனித்து வந்திருக்கிறது. உரம் வழங்குவதைக் குறித்த நிலைமை குறிப்பாக, மிகு பயன்தரும் தானிய ரகத் திட்டங்களுக்கு உரம் வழங்கும் நிலைமை முந்திய ஆண்டுகளில் இருந்ததை விடப் பெருமளவிற்கு மன நிறைவு தருவதாய் உள்ளது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்திருப்பார்கள். ஆயினும், இயல்பான திட்டங்களுக்குக் கிடைக்கும் உர வகைகளின் அளவு இன்னும் போதுமானதாய் இல்லை. இந்தத் திட்டங்களுக்காகவும் அடுத்த ஆண்டில் மேலும் அதிக அளவில் உர வகைகள் கிட்டுவதற்கு இந்திய அரசாங்கம் வழி செய்யும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். நமது மாநில உழவர்கள் இப்போது உர வகைகளைப் பயன்படுத்துவதில் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டி வருகின்றனர். உர வகைகளின் பெருமதிப்பைப் பற்றி உழவர்கள் உணர்ந்து வரும் போது, உர வகைகளுக்கு மத்திய அரசு கொடுத்து வந்த உதவித் தொகையை நிறுத்தியிருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும். நடப்பு ஆண்டில் பயிர்களைக் காப்பதற்கு அரசு எடுத்துக்கொண்ட பல் வேறு ஏற்பாடுகளில், தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, கோவை, மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் நெற்பயிர்களுக்கு விமான மூலமாக மருந்து தெளிப்பதற்கு மேற்கொண்ட ஏற்பாடுகளைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும். இதுகாறும் மேற்கொள்ளாத அளவிற்கு விமானமூலம் பயிர்களுக்கு மருந்து தெளித்ததால், நடப்பு ஆண்டில் பெரும் பகுதி நிலங்களில் பீடித்த பயிர் நோய்களை நாம் செவ்விதின் எதிர்த்துப் போக்க முடிந்தது.

1968 பிப்ரவரி 12]

13. மிகு பயன்தரும் தானிய ரகத் திட்டமும், உர வகைகளை அதிகமாய்ப் பயன்படுத்தும் திட்டமும், பாசன வசதிகள் நிலையாகத் கிட்டினால்தான் உரிய பலன்தரமுடியும். பெரிய, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களின் கீழ், பாசன வசதிகளை விரிவுபடுத்தும் வாய்ப்பு குறைந்திருப்பதால், நிலத்திற்கு அடியிலுள்ள நீர்வளங்களைப் பயன்படுத்தும் திட்டங்களுக்கு அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கிறது. கிணறுகள், குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் போன்ற இவற்றைத் தோண்டுவதற்கான பெரியதோர் திட்டத்தின் வாயிலாகவும், இறைவைப் பாசனத்திற்கு மேலும் மின்சார வசதி அளிக்கும் திட்டத்தின் வாயிலாகவும் மட்டுமே வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருமளவில் உயர்த்த முடியும். திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள குறைந்த நிதி வசதிகளுக்குள் இத்தகைய வேலைத்திட்டம் ஒன்றை நிறைவேற்றுவது இயலாதென்பதை உணர்ந்து, 20 கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் சிறப்பு உதவி அளிக்குமாறு இந்திய அரசிற்கு எழுதினோம். சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்குக் கூடுதலாகச் செலவிடுதற்கேற்ப, உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பதால், பண வீக்கம் ஏற்படாது என்பதை உணர்ந்திருக்கவேண்டியிருப்பினும், இந்திய அரசு நமது வேண்டுதலானே ஓரளவுக்குக்கூட ஏற்கவில்லையென்பது வருந்தத்தக்கதாகும். 1965-66-ல் சுமார் 30,000 விசையேற்றங்களுக்கும், 1966-67-ல் 33,000 விசையேற்றங்களுக்கும் மட்டுமே மின் வசதி அளிக்கப் பட்டிருக்க, நடப்பு ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 42,000 விசையேற்றங்களுக்கு ஏற்கெனவே மின் வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை மின் இணைப்பு தரப்பட்டுள்ள விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை 3.31 லட்ச அளவில் அமைந்துள்ளது. புதிய கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், எண்ணெய்ப் பொறிகளையும், விசையேற்றங்களையும் வாங்குவதற்கும் வேண்டப்படும் கடன்களை வழங்குவதற்கு அரசு தனது நிதி வரம்பிற்கு ஏற்ப முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. உழவர்களின் கடன் தேவைகளை முற்றிலும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால், ரிசர்வ் வங்கி, ஆயுள்காப்புறுதிக் கழகம் (Life Insurance Corporation) வேளாண்மை மறுகடன் உதவிக் கழகம் (Agricultural Refinance Corporation) வர்த்தக வங்கிகள் போன்ற நிறுவனங்கள் இத் திட்டங்களுக்காக அளிக்கும் நிதி வசதிகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசு உறுதியாக நம்புகிறது. ஆயினும், இந்த நிறுவனங்களிடமிருந்து கிடைக்கும் உதவிகளை அரசு நேரடியாகப் பெற இயலாது. இவற்றை மத்திய நில அடைமான வங்கியின் மூலமாகவும், நில அடைமான வங்கிகளின் மூலமாகவும் மட்டுமே பெற முடியும். வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு இத்தகைய நிறுவனங்கள் அளிக்கும் கடன் உதவியில் தனக்குரிய பங்கைப் பெறும் வாய்ப்பினை நடுவாவிடக் கூடாது என்று அரசாங்கம் கருதுகின்றது. இதற்கென இந்திய அரசாங்கமும், திட்ட ஆணைக்குழுவும் தெரிவித்துள்ளபடி நமது கொள்கையில் மாறுதல் செய்யவேண்டியுள்ளது. வருகிற ஆண்டில், புதிய கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கும், எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் விசையேற்றங்களை நிறுவுவதற்கும் தேவைப்படுகிற கடன் உதவி

[1968 பிப்ரவரி 12]

அனைத்தையும் நில அடைமான வங்கிகளின் வாயிலாகவே அரசாங்கம் வழங்கும் முழு அளவில் பணியாளர்களை நியமித்துக் கொண்டு விரைவில் செயல்படவிருக்கிற வேளாண்மைத் தொழில்கள் கழகம் (Agro-Industries Corporation,) தவணைக் கொள்முதல் அடிப்படையில் (Hire-purchase terms) விசையேற்றங்களையும், டிராக்டர்களையும் வழங்குவதில் நாட்டம் செலுத்தும். மாநில அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து இணை உதவியைப் பெற்று மத்திய நில அடைமான வங்கிகளின் கடன் பத்திரங்களின்மீது, இதற்கு முன் முதலீடு செய்துவந்த அளவைக்காட்டிலும் பெருமளவில் முதலீடு செய்யும். இதனால் மத்திய நில அடைமான வங்கி, மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த கடன் உதவும் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் ஏனைய வர்த்தக வங்கிகளிடமிருந்தும் கிடைக்கும் நிதி வசதிகளில் தனக்கு உரிய பங்கினைப் பெறுவதற்கு அரசு வகை செய்யும். வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குக் கடன் உதவி அளிக்கின்ற இப் புதிய செயல்முறை காரணமாக கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் கடன் மனுவைக்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்காக அவற்றில் தேவையான பணியாளர்களை மேற்கொண்டு நியமிப்பதற்கும், நடைமுறையை எளிதாக்குவதற்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. எனவே, அடுத்த நிதி ஆண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து சங்கடம் ஏதுமின்றி இப் புதிய ஏற்பாட்டினைப் பின்பற்றுவதற்கிணங்க, இது குறித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசு கருதுகிறது. கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் இவ்வறைகுவலை ஏற்கும் என்றும், உழவர் பெருமக்களுக்கு, குறிப்பாகச் சிறு உழவர்களுக்குச் செவ்விய முறையில் பணியாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளும் என்றும் அரசு நம்புகிறது.

14. நமது மாநிலத்தில் உள்ள கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் பணியை ஆய்வதற்கென்று ஒரு குழுவினை அமைப்பதற்கான அரசின் செயற் குறிப்புகள் பற்றி என்னுடைய கடந்த உரையில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நிறுவனங்கள் வழங்கும் கடன் உதவியை, இதற்குமுன் பெற்று வந்ததைவிட அதிக அளவில் பெறுவதற்கு அரசு இப்போது முடிவு செய்திருப்பதால் அத்தகைய ஆய்விற்கான தேவை மேலும் பெருகி இருக்கிறது. எனவே, நமது மாநிலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பணியை ஆய்ந்து செவ்விய வழிகளில் அதனைச் சீர்திருத்துவதற்கும், சீரமைப்பதற்குமான செயற் குறிப்புகளைத் தயாரிப்பதற்காக திரு. கே. சந்தானம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு குழுவினை நியமிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. குறிப்பாக, இக் குழு கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கு நடக்கும் தேர்தல் குறித்தும், கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் அமைப்பு குறித்தும் கூட்டுறவுச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளில் செய்ய

வேண்டிய மாறுதல்களைப் பற்றியும் விரைந்து இடைக்கால அறிக்கையொன்றை அனுப்புமாறு வேண்டப்படும். இக் குழு செயல்படுவதற்குப் பரிவுரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் குறித்துச் செய்யப்படும் சீர்திருத்தங்கள் நமது ரொயல்

1966 பிப்ரவரி 12]

பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பதில் இம் மாநிலத்திலுள்ள கூட்டுறவு இயக்கம் மேலும் பயன்தரு முறையில் பங்கு பெறுவதற்கு உதவியாய் இருக்கும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை.

15. அரசும் கூட்டுறவுத் துறையும் வழங்கும் நிதி வசதிகள் தவிர, வேளாண்மை வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றின் நிதி வசதிகளையும் ஒன்று திரட்டுவது அவசியமாகும். இந்தக் கருத்தில்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் உபரி நிதிகளைக் கொண்டு டிராக்டர்கள், ஏனைய வேளாண்மைக் கருவிகள் இவற்றை வாங்கி உழவர்களுக்கு எளிய வாடகை வீதங்களில் கொடுக்கப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாமென்று அரசாங்கம் ஏற்கெனவே அவைகளுக்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்தத் திட்டங்களுக்காக அரசாங்கம் செய்துள்ள வசதிகளை இது பெருக்குவதோடு, நவீன வேளாண்மைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் வசதிகளை உழவர்களின் வீட்டு வாயிற்படியிலேயே ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் வகை செய்துள்ளது. பற்பல கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் கிணறுகள் தோண்டதல், விசையேற்றங்களை நிறுவுதல் போன்ற நிலையான மேம்பாடுகளைச் செய்வதற்கு, அக் கோயில்களின் உபரி நிதிகளை எவ்வாறு சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றியும் அரசு இப்போது ஆய்வு செய்து வருகிறது. இத்தகைய மேம்பாடுகள் சமுதாயத்திற்குப் பெரிதும் தேவைப்படுகிற உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வகை செய்வதோடு அக் கோயில்களின் வருவாயை மேலும் உயர்த்துவதற்கும் உதவியாயிருக்கும்.

16. வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்க முனைகையில், உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபடும் அனைவரும் உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் பலன்களை நியாயமான அளவில் பகிர்ந்துகொள்வதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளையும் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்களின் நலன்கள் போதுமான அளவிற்குப் பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா என்பதை அறிவதில் நாம் நாட்டம் செலுத்த வேண்டும். குத்தகை உரிமைகளைக் குறித்து சட்ட பூர்வமான ஆவணம் ஒன்றை வகை செய்து தருவதற்காகச் சட்டம் இயற்றவேண்டுமென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இது குறித்த சட்ட வரைவு (Bill) ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது விரைவில் சட்டப் பேரவைமுன் வைக்கப்படும். நாங்கள் கருதியுள்ள குத்தகை உரிமை ஆவணம் குத்தகைக்காரர்களின் குத்தகைக் கால அளவை உறுதிப் படுத்துவதுடன், நிலச் சீர் திருத்த ஏற்பாடுகளைத் திறம்படச் செயல்படுத்தவும் உதவும். உழவர்கள் எளிய நிபந்தனைகளில் கடன் பெறவும் இது வகை செய்யும்.

17. உணவு முனையில் நமக்குள்ள இடர்ப்பாடுகளைச் செல்விதின் தீர்ப்பதற்குரிய ஒரே மருந்து உற்பத்திப் பெருக்கத்தான் என்பதை அரசு உணர்ந்திருந்தாலும், நமது மக்களில் மிக எளிய பிரிவினர்களின் இன்னலைப்போக்குவதற்காக நியாய விலைகளில் உணவு தானிய

[1968 பிப்ரவரி 12]

யங்கள் தங்கு தடையின்றி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியதும் முக்கியமென்று அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. உணவு தானிய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கையில், நகர்ப்பகுதியினருக்கும் நமது சமுதாயத்தின் ஏனைய எளிய பிரிவினர்களுக்கும் உணவு தானியங்கள் தங்கு தடையின்றி வழங்கப்படுவதிலும் அரசு உரிய நாட்டம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. இந்த அரசு பதவி ஏற்றவுடன் எடுத்துக் கொண்ட முதல் நடவடிக்கைகளில் ஒன்று வேளாண்மை உற்பத்தியாளர்களுக்கு அதிக இடர் தராத வகையில் உணவு தானியக் கொள்முதலையும் முரப்படுத்தியதுதான். ஒரு ஏக்கருக்கும் அதற்குக் குறைந்தும் நிலம் வைத்திருக்கிற சிறு உழவர்களுக்குக் கொள்முதல் செய்வதிலிருந்து விலக்களித்திருந்தும், 1966-ல் 7.26 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதற்கு மாறாக, 1967-ம் ஆண்டில் கொள்முதல் செய்த உணவுத் தானியங்களின் அளவு 8.5 லட்சம் டன் அளவில் உள்ளது. இதிலிருந்து இத்துறையில் அரசு மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றியளித்துள்ளனவென்பது தெளிவாகும். நமது மாநில எல்லையோரங்களைத் தாண்டி உணவு தானியங்களைக் கள்ளக் கடத்தல் செய்வதைத் தடுக்கவும் நாம் திறம்பட நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டோம். உணவு தானியங்களில் கொள்ளைலாபம் அடிக்கிற சமூக விரோத சக்திகள் மீதும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு கொள்முதல் திட்டத்தைத் தங்கு தடையின்றித் திறம்படச் செயல்படுத்தியதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் அவர்களது பணியாளர்களும் ஆற்றிய பணி சிறப்பாகப் பாராட்டப்படுவதற்குரியது. இத்தகைய நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் உணவு தானியங்கள் இடையீட்டின்றி வழங்கப்படுவதற்கும் உதவியாய் இருந்தன. ஐந்து கோடி ரூபாய்க்குச் சற்று மேற்பட்ட செலவில் சென்னை நகரிலும், கோவையிலும், அவற்றைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலும் நடப்பாண்டில் செயல்படுத்தப்பட்ட 'படி அரிசித் திட்டம்' ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஓர் அருட் கொடையாக இருந்து வந்துள்ளது. வெளி அங்காடிகளில் அரிசி கிடைக்கும் நிலை மேம்பாடு அடைந்து, வெளி அங்காடியில் அரிசி விலை பெருமளவிற்கு முந்தைய ஆண்டுகளைவிடக் குறைந்து, சமுதாயத்தின் ஏழை எளிய பிரிவினர்களுக்குப் பெருமளவில் துயர் தணிப்பு தந்துள்ளது. விலை வாசிகளின் ஏற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு மாநில அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்திற்குட்பட்ட எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற் கொண்டபோதிலும், மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளே தற்போதைய பண வீக்க நிலைக்கு முக்கிய காரணம் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். எனது கடந்த உரையில் மக்களிடையே எங்கும் பரவியுள்ள அதிருப்தியைக் கருத்திற் கொண்டு மத்திய அரசு, விலைவாசி ஏற்றத்தைக் குறிப்பாக உணவு தானியங்களின் விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்கும் கொள்கையைச் செயல்படுத்துவதில் மாநிலங்களுக்கும் பெருமளவில் உதவி புரிய வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருந்தேன். இவ்வேண்டுகோளுக்கு மத்திய அரசு செவி சாய்க்கவில்லை. ஆயினும், உணவு தானியங்களின் விலைவாசிகளையும் ஏனைய இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைவாசிகளையும் நியாயமான

1968 பிப்ரவரி 19]

அளவுகளில் நிறுத்த மாநிலங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி களுக்கு மத்திய அரசு ஓரளவிற்காவது உதவி புரிய வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

18. மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தி குன்றியது. தொழில் துறையிலும் உற்பத்தி வேகம் குறைந்ததற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும் என்பதை இப்போவையினருக்கு நினைவுறுத்த விரும்புகின்றேன். விலைவாசிகளின் ஏற்றமும், அதன் காரணமாக மக்களின் வாங்கும் திறம் குறைந்தமையும் தொழில் துறைப் பொருள்களின் தேவை அளவு பெரிதும் சரிவதற்கு ஏது வாய் இருந்தன. இவற்றுல் பல்வேறு தொழில் துறையில் மந்த நிலை ஏற்பட்டது. கடந்த இரண்டாண்டுகளில் வளர்ச்சித் திட்ட முதலீடுகள் பெருமளவில் குறைக்கப்பட்டதால் நிலைமை மேலும் சீர்கேடுற்றது. குறிப்பாக, இம் மாநிலத்தில் நெசவாலைத் தொழில் மிக இடருற்ற நிலைக்கு வந்தது. கடந்த மார்ச் திங்களில் இந்த அரசு பதவி ஏற்றபோது சில நெசவாலைகள் மூடிக் கிடந்தன; மேலும் பல நெசவாலைகள் மூடும் துவவாயிலிருந்தன. பெருந் தொழில்களை முறைப்படுத்தி வளரச் செய்யும் பொறுப்பு முக்கிய மாய் மத்திய அரசினைச் சேர்ந்ததாயிருப்பினும் இந்த ஆலைகளின் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்காக மத்திய அரசு திட்டவாட்டமான செயற் குறிப்புகள் எதையும் அளிக்க முன்வரவில்லையென்பது வருத்தத் திற்குரிய ஒன்றாகும். “நொடித்துவிட்ட ஆலைகளின்” சிக்கலை ஆய்வதற்கு மாநில அரசு தானே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் தலைமையில் வல்லுநர் குழு ஒன்றை அமைத்ததன் மூலம் உரிய காலத்தில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. அவ்வல்லுநர் குழுவின் அறிக்கையை அடிப் படையாகக் கொண்டு அரசு திட்டமொன்றினைத் தீட்டியது. இத் திட்டத்தின்படி மாநில அரசு அளிக்கும் உத்தரவாதங்களின் அடிப் படையில், வங்கிகள் வழங்கிய கூடுதல் நிதி வசதியைக் கொண்டு இந்த ஆலைகள் மீண்டும் செயல்பட முடிந்தது. இந்தத் திட்டத் தின்கீழ் மாநில அரசாங்கம் 18 ஆலைகளைப் பொறுத்தவரை உத்தர வாதங்கள் அளித்திருக்கிறது. இவ்வாறு உத்தரவாதங்கள் அளிக் கப்பட்டிராவிட்டால் இந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டு ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்திருப்பார்கள். தொழில் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள மந்த நிலை பல தொழிற்சாலைகளில் நிர்வாகத்தின் ருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குமிடையே மனக் கசப்பு உண்டா வதற்குக் காரணமாய் இருந்தது. தொழிலாளர்களின் உரிய நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டிய இடமிருந்த இந்த நிலையில் நிர்வாகத்தினருக்கும் தொழிலாளருக்கும் இடையே இணக்கம் ஏற் படுத்தி நமது மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கான சாதகமான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிப்பதற்குப் பொது வாய் மயற்சி எடுத்த வந்திருக்கிறது. வேளாண்மை உற்பத்தி பெருகுவதன் மூலமும், வங்கி கடன் வசதிகள் தாராள மாய்க் கிட்டும் நிலை உருவாகுவதன் மூலமும், தொழில் துறையில் உற்பத்தி விரைவில் பெருகும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். தொழில் வளர்ச்சியின் வாயிலாகவே தொழில் தேர்ச்சி பெற்ற நம்

[1968 பிப்ரவரி 12]

மக்களுக்குப் (skilled manpower) போதிய வேலை வாய்ப்பு வசதிகளைத் தோற்றுவிக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துள்ளது. இதற்கிணங்க, புதிய தொழில்களை நிறுவ முன்வருகிற அல்லது ஏற்கனவே உள்ள தொழில்களை விரிவுபடுத்துகிற தொழில் முனைவர்களுக்கு (Entrepreneurs) அரசு எல்லா வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும். பெரிய தொழில் திட்டங்களிலும்தனிய அரசு செய்யும் முதலீடுகளின் நியாயமான பங்கினைப் பெறுவதற்குத் தனக்குள்ளே உரிமையைக் குறித்து மாநில அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வரும். 1969-70-ல் நான்காம் திட்டத்திற்கு இறுதி வடிவம் கொடுக்கலாமென்று தள்ளிப் போடப் பட்டுள்ளது. பொருளாதாரக் கூறிலும், தொழில் துட்பு முறையிலும் ஏற்றதொரு திட்டமென்று உறுதி செய்யப்பட்ட சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் புதிய நான்காம் திட்டத்தில் கட்டாயம் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று மாநில அரசாங்கம் கண்டிப்பாய் வற்புறுத்தும்.

19. இக்கட்டத் தொடரில் சட்டம் இயற்றுகின்ற பணி அதிக அளவில் இல்லை. தற்போதைய சட்ட விதித்துறைகளுக்கிணங்க, சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்திற்கும், நமது மாநிலத்திலுள்ள நகராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் தேர்தல்கள் நடத்துவதற்குச் சட்டமன்றப் பேரவைத் தொகுதிகளின் வாக்காளர் பட்டியல்களே பின்பற்றப்படுகின்றன. 1966-ம் ஆண்டு வரையில் சட்டப் பேரவைத் தொகுதிகளுக்கான வாக்காளர் பட்டியல்கள் ஆண்டுதோறும் திருத்தப்பட்டு வந்தன. எனவே, உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல்கள் நடத்துவதற்கு அன்றுவரை திருத்தப்பட்ட வாக்காளர் பட்டியல்கள் எப்போதுமே கிடைத்து வந்தன. சட்டப் பேரவைத் தொகுதிகளுக்கான வாக்காளர் பட்டியல்களைப் புதுப்பிப்பது பற்றிய சட்டத்தில் செய்துள்ள திருத்தங்களுக்கிணங்க, சட்டப் பேரவைத் தொகுதிகள் அனைத்திலும் ஒரு பொதுத்தேர்தலுக்கு அல்லது இடைத் தேர்தலுக்கு முன்னதாக மட்டுமே, அல்லது தேர்தல் ஆணைக்குழு சிறப்பாக ஆணையிடுகிற பிறிதொரு சமயத்தில் மட்டுமே வாக்காளர் பட்டியல்கள் திருத்தப்பட வேண்டும். உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்குத் தேர்தல்கள் நடத்துவதற்காக சட்டப் பேரவைத் தொகுதிகளுக்கான வாக்காளர் பட்டியல்களைத் திருத்துவதற்கு இயலாதென்று தேர்தல் ஆணைக்குழு தெரிவித்துள்ளது. எனவே, உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கான வாக்காளர் பட்டியல்களைத் தயாரிப்பதற்கோ திருத்துவதற்கோ உள்ளூராட்சி மன்றங்களை முறைப்படுத்துகிற சட்டங்களான—சென்னை மாநகராட்சி மன்றச் சட்டம், 1919, தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம், 1920, தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம், 1958—அகிய இச்சட்டங்களை ஏற்ற வகையில் திருத்துவதன் மூலம் அதிகாரங்களை மேற்கொள்ளுவது அவசியமாகிறது. இது குறித்த சட்ட வரைவு (Bill) ஒன்று சட்ட மன்ற அமைச்சரின் நடப்புக் கட்டத் தொடரில் முன்வைக்கப்படும்.

20. நமது மாநிலத்தில் கரும்பு கொள்முதல் செய்யப்படும் இறுதி நிலையில், அதன் மீது விதிக்கப்பட்டு வந்த ஒருமுனை வரியை 1968 ஜனவரி 25-ம் நாள் முதற்கொண்டு, 4 சத வீதத்திலிருந்து

1968 பிப்ரவரி 12]

7 சத வீதமாக அரசாங்கம் உயர்த்தியுள்ளது. இதற்கென 1951-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 59 (1) பிரிவின்கீழ் ஓர் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவ் வறிவிப்பிற்குப் பதிலாகச் சட்ட வரைவு ஒன்று தற்போதைய கூட்டத் தொடரில் சட்ட மன்றப் பேரவையின்மூன் வைக்கப்படும். இவை தவிர, இக் கூட்டத் தொடரில் நடப்பு ஆண்டிற்கான துணை மதிப்பீடுகளையும், 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளையும் ஆய்வு செய்வதே முக்கிய அலுவலாயிருக்கும்.

21. இத்தருணத்தில், தமிழக மக்களுக்கு—இளைஞர்களுக்கும், முதியவர்களுக்கும்—ஒளிமிக்க எதிர்காலம் அவர்களை எதிர்நோக்கி நிற்கிறது என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். எல்லாத் துறைகளிலும் சீரான முன்னேற்றம் காண, அமைதியான சூழலும், கட்டுப்பாடான போக்கும், கடினமான உழைப்பும் இன்றியமையாதன என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துள்ளனர் என்பதில் எனக்கு ஐயப்பாடில்லை. பெருமைக்குரிய இம்மாநில மக்களனைவரும்—எச்சமயத்தினராயினும், எச்சாதியினராயினும், எம்மொழியினராயினும்—நலமுடன் முன்னேறுவதற்கு வழிவகுக்கும் முறையில், நல்லதொரு சூழ்நிலையைப் பேணி வளர்ப்பதே நமது முயற்சியாக இருத்தல் வேண்டும். இம் மாமன்றம், தனது விவாதங்களைக் கண்ணியத்துடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் நடத்துமெனப் பெற்ற புகழுக்கேற்ப, இவ்வமயமும் அமையுமென்ற நம்பிக்கையுடன் உங்கள் விவாதங்களைக் கூர்ந்து கவனிப்பேன். நாம் அனைவரும், எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பினும், வள்ளுவப் பெருந்தகை இயம்பியுள்ளது போன்று, பசியும்பிணியும் பகையும் அற்ற ஒரு இலட்சிய மாநிலமாக நமது மாநிலத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்பதுதான் நம் அனைவருடைய குறிக்கோளாகும்.

“உறுபசியும், ஓவாப் பிணியும், செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு”.

